

جبر و کما کار بگه ره کان

بۆ کورانی لالا

نورمانه ییروکیکی واقعی و

پنر وهردهیی

ن / احمد سالم باد ویران

و / حسین محمود

شه له بجه یی

منندی القرا القفا
www.igra.filamontada.com

بۆم جاب

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

٢٠٠٠: چيڙوڪه ڪاريگهه ره ڪان بؤ ڪوراني لاو.

بابەت چىپۇكى راستە قىنە.

نوسەر: نەحمەد سالىم بادويان.

وہرگیر: حسین محمود شاہ نے بچہ یں۔

پیدا چوندوه : وەرگیر.

کاری کو بیوتہ را: نوینگہی M0M ۲۶۴۸۹۰۷ /۰۶۶ .N

پاک فوسکردن: عبدالرحمن عبداللہ.

چاپخانه : ہالیت

چاپ: دووم ۲۰۱۲.

تیراژ: ۱۰۰۰ دانہ.

ژماره‌ی یازدهم ﴿١٠٩﴾.

نرخ: ۲۰۰۰ دینار.

بؤ: فروشتن و بلاوکردنهوه: M / ۰۷۵۰۴۶۷۱۲۹۴

بۇ: ھۈنەركارى وچا پکردن: M / ۰۷۵۰۱۱۸۱۹۱۹.

مافی چاپ: یاسایی هه موو شینواریکی پارێزراوه.

چیرۆکە کاریگەرەکان

بۆ

کورانی

لاو

ن/ئەحمەد سالم بادولیان.

و/حسین محمود هەلە بجدیی.

دووەم چاپ

هەولێر ۲۰۱۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

• بېشه کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامُ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

پاشان: مەبەسنت لە باسکردنی چیرۆکه کان
دوورخستنه‌وه‌ی لوانه و سوود وه‌رگرتنه، سوود وه‌رگرتنیش
به په‌ند وه‌رگرتنه، وه‌ نه‌گه‌رنا نه‌وه نه‌و سووده نه‌هاتوه‌ته
دی.

ئێمه‌ لهم کتێبه‌دا (قصص مؤثرة للشباب) نه‌و
ریبازه‌مان گرتوه‌ته به‌ر که چۆن که‌سیک به‌رووبوومی
که‌یپووی لێده‌کاته‌وه و ده‌یکاته‌ ناو سه‌به‌ته‌یه‌کی جوانه‌وه،
نه‌و کاته‌ له‌ رووی ریکخستن و شیوازه‌وه رواله‌تمان هیناوه‌ته
دی و له‌ رووی بیرۆکه‌یشه‌وه هه‌والێکی دروست.

هه‌موو نه‌م چیرۆکانه‌ بریتی نین له‌ خه‌یاڵ و نه‌ندیشه‌ی
نووسه‌ریکی به‌ توانا و دروستکراوی نه‌دیپێکی داھینه‌ر
نین، به‌ لکو رووداو که‌ لێکن لهم جیهانه‌ماندا روویانداوه و

پالنه وانه کانیش کهسانی راسته قینهن و له سهر تهه ههساره
 بچوکه مان دهژین، تهه چیرۆکانه تهو راسته قینه نه مهت
 نشان دهدهن که خوی گهوره له سهرووی تۆویه و قهدهری
 تهو چارهروانی تۆیه، وه ههر دهیته روژیک له روژان بیت و
 بگه ریستهوه بۆ لای خوا و ده ریا بوون نیه.

برای لاو، تهه کۆمه له پهنده به وردی ههلبژێراوه تا
 زۆرترین توێژه کان و شیوازه کان بگریستهوه بۆ به دیهینانی
 مه بهستی خوازاو، ته گهر لاییک له چیرۆکی کدا نهوی
 بهدی نه کرد تهوا له چیرۆکی تر دا بهدی دهکات.

تهو پرسیاره دیته پیشهوه: بۆچی به ته نهها لاوان؟ کهس
 له ئیمه ناتوانیت نکولی له گرنگی لاوان بکات، به لکو
 ناتوانین خۆمان بیناگا بکهین له فهرمایشتی خوی گهوره
 سه بارهت به هاوه لانی تهشکهوت ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ واته: (ا)
 به راستی تهوان کۆمه لیک لاو بوون باوه ریا ن هینابوو به
 پهروه ردگاریان و ئیمهش زیاتر رینمونیمان کردن) که واته
 روژی لاوان لهه جیهانه دا روژیک گهوره یه، تهوان

تاینده یه کی نزیکی ئهم نه ته وه یه ن، بهرپرسیاریه تی
 گه یاندنی تاین به بهنده کانی خوا له سر نه وانه، به کرده وه
 و جیبه جیکردن نهک به ووته و دروشمه کان، هیچ که سیک
 ناتوانیت که بیتاگا بیت له مهینه تیه کانی لاوان له
 سه رده مه ماندا، له بهر نه وه پیویسته چاره سر پیشکesh
 بکریت بو لابرندی مهینه تیه کانیان و دامه زراو کردنیان و
 هاندانیان بو وهستان له بهر دهم ئاوینه دا تا به های خوین و
 راسته قینه یی پیگه یان بزنان و بهر وه روی
 بهرپرسیاریه تیان ببنه وه له ژیانده دا به گیانیکی
 ئیسلامیانه وه و به هه موو نه و شتانه ی که له ئیسلامدا
 هه یه له ره حمه ت و به زه یی و داوینپاکی و ره وشت و کاری
 جوان.

وه ئیمه ئهم ریبازه مان بو یه گرته بهر له خوا داواکارین
 خویمان په ندی لی وه ربگرین پیش خوینه رانی بهر یز و سوودی
 خوازاوی هه بیت بو خویمان و ئیوه و هه موو موسلمانان.

وَصَلَّى اللّٰهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
 وَآخِرُ دَعْوَانَا اِنَّ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

پاداشتی چاکه کردن له گهڵ دایک و باوکدا

شوینی گۆری، منیش ههستم به مژدهی خیر و بیر ده کرد، زانیم و ههستم کرد که بهراستی به ههشت هاتوه بۆ مالمان نابێ ئه و فرسه ته له دهست بدهم، گه شسته مالمان وهك چۆن بوو کێك ده گاته مائی خۆی، ههركه بنه و بارگهی دانا له مالمان، هه موومان بهم دهست و بهو دهست خزمه تمان ده کرد و شه و غویمان ده کێشا بۆ پشوودانی، دایکم رۆژنامه کانی بۆ خوینده وه تا ئاگاداری هه واله کان بیته چونکه زۆرحه زی لیبی بوو، منیش خواردنم پێده دا و سوور بووم له سه ر پێدانی ده رمانه کانی.

رۆژه کان و مانگه کان تیپه رین و نه نکم تووشی جه لده ی دل بوو، خرایه نه خوشخانه وه و دیمه نیکی سه یرم بینێ که زۆر کهم له نیو کۆران و کچانی ئه مپۆدا هه یه، ئه ویش کاتیك که ده مامکه که نه را به روویه وه بۆ وه رگرتنی ئۆکسجین، په نجهی شایه توومانی به رزکردبوویه وه و یادی خوا ی گه وری ده کرد، دوا ی تیپه ر بوونی چه ند رۆژیک هاته ده ر له نه خوشخانه، نزیکه ی زیاده سی سال ده بیته

نه نکم به رده وام رؤژه سپیه کان (ایام البیض) ای هه موو
 مانگه کانی ده گرت و مانگی شه عبان و ره مه زان و
 شه والیشی به ته وای ده گرت و به رؤژوو ده بوو، ریکه وتی
 رؤژی عاشورا بوو، نه نکم به رؤژوو بوو به پیچه وانه دی
 فدرمانی پزیشک که رینمایي کرد بوو پابه ند بیت به
 کاته کانی دهرمان خواردنه وه و هدر دواکه وتنیځ روو بدات
 کاریگری ده بیت له سهر دلئی . منیش دواي نویژی
 خه وتنان سهرم لیډا و ویستم بریک پاره دی بده می به بؤنه دی
 دهرچووم له زانکو، نه ویش پیکه نی و نه م دوعایه ی بؤ
 کردم (الله یوفک الله یحفظک الله یخلیک) واته (خوای
 گه وره رابه ردارت بکات، خوای گه وره بتپاریزیّت، خوای
 گه وره یارمه تیده رت بیت) به بیرم هیڼایه وه که نابیت به
 رؤژوو بیت به پتی رینمایي پزیشک، نه ویش دلنیا یکردم
 که باشه ... چووم تا بخه وم له وکاته دا که خدریک بوو بانگی
 به یانی بدریت گویم له ته قه ی دهرگای ژووره که مه وه بوو،
 بینیم خزمه تکاره که مانه و هه والئی پیدام که نه نکم
 که وتووه ته سهر زهویه که و منیش به په له رامکرد بؤ

ژووره كەي، بينينم به سەر زهويه كه دا راكشاوره و روخساريشي
رووه و قيبله يه و دهستی راستيشي خستووه ته سەر دهستی
چەپی وهك ئه وهی له نوێژدا بیټ و ده زمانه كانیشي
نه خواردبوو، دهستم خسته سەری و بینیم كه مائناوایی له
دنیا كردهوه و روحي پاکی به رزه فربووه بۆ لای پهروهردگار و
به روژووش بوو.

دواي وهفاتكردنی به سی مانگ كاتی ئه وه هاتبوو
پیداویستیه كام پیشكەش به وهزارهتی پهروهده بكم بۆ
دامه زاندم له قوتابخانه یه کی نزیك مائمان، سهروکی
به شه كه داواي له سكرتیره كەي كرد كه دۆسیه ی
داواكاریه كان بهیئیت چونكه برپای به (واسیته) نه بوو،
هه موو كهس لای ئه وه یه كسان بوون، بیني هه موو
قوتابخانه كان پیویستیان به مامۆستا هه یه ته نها ئه وه
قوتابخانه یه نه بیټ كه مه بهستی من بوو، چونكه ئه وه
قوتابخانه یه پیویستی به مامۆستا نه بوو، بۆیه منیش زۆر
دلته نگ بووم به وه و وتی دلته نگ مه به به لām روژی شه مه

سهرم ليېدهره وه به لكو شتيك رووبدات، منيش وتم: انشاء الله.

دو روژ تيپه پري وهك دوو مانگ وابوو ، منيش چاره رواني روژي شه مېم ده كرد ، روژي هه يني شه وه كه ي خه وتم، له خه ومدا بينينم نه كم ره حمه تي خواي ليبييت سهر دانم ده كات و هه والتم ده پرييت و لومم ده كات چونكه ماو هيه كه نه بينينبووم، پيم ووت سهر قالي دنيا ريي ليگرتووم، وتي (روح الله يوفكك، الله يحضك، الله يخليك) هه مان نهو درعايه كه بوي كردم پيش وه فاتكردني به پينچ ساعات.. له خه وه كم هه ستام و زور دلخوش بووم بهو خه وه به په له چوومه لاي سهرؤكي به شه كه و ليم پري چي بووه ؟ وتي هيچ رووي نه داوه به لام با چاو بخشينمه وه به فايلى داواكاريه كاندا سكرتيره كه ي بانگ كرد كه فايله كانى بو بينيت، هه ر كه كرديه وه شتيكي سه يري بينى... بينى هه موو نهو قوتابخانانه ي ماموستايان ده ويت ئيستا ماموستايان ناويت و نهو قوتابخانه يه يشى داخوابو ئيستا پيوستى به ماموستايه بويه زور تووره

بوو له سکر تیږه که ی و تاوانباری کرد به که مته رخه می و
هه له کردن، بویه که که له نویسنکه که هاته دهره وه و
سوپاسی خوی ده کرد له سهر ته و روزه که ده رگایه کی
داخراوی لینکرده وه (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ).

چا که له گه ل دايک و باوکدا

ئيواره يه کيان دايکه له گه ل منداله کانيډا دانېشت و
يارمه تي دده دان له پيداچوونه وي وانه کانيډا و نه و
منداله ي که ته مه ني چوار سال بوو دفته ري
وينه کيشانه که ي دابه ده ستيه وه تاوه کو نه م سه رقال نه کات
و بتوانيت وانه به وانيتز بليتته وه.

له پر بيري که وته وه که خواردني ئيواره ي ناماده نه کړدوه
بو باوک به سالچووه که ي ميړدي که له گه لياندا ده ژيا له
ژوور يکدا و له گوښه يه کی ماله که ياندا، چنده ي له
توانادا هه بووايه هه لده ستا به خزمه تکردني، ميړده که شي
رازي بووله خزمه تکردني نه و بو باوکي، چونکه باوکي به
هوي ناساغيه وه له ژووره که ي نه ده هاته دهره وه، به په له
خواردني بو برد و ليي پرسي ثايا پيوستي به هيچ
شتيکي تر نيه و پاشان روښته دهره وه، کاتي گه رايه وه بو
لای منداله کاني، ههستي کرد که منداله بچوکه که ي
خه ريکي وينه کيشاني بازنه و چوارگوښه و داناني
ناماژه يه ليي پرسي: نازيزم نه وه وينه ي چي ده کيشيت؟

مندالنه کدش بهوپه پری به رانه ته وه وه لامي دايه وه: من
وينه ی نهو ماله ده کيشم که کاتيک گه وره ده بم و ژن
ده هينم و تييدا ده ژيم، وه لامدانه وه که ی دلخوشي کرد..
وتی: نه ی له کوی ده خه ویت؟ مندالنه کدش چه ندين
چوارگوشي پی نيشاندا و ده يووت نه مه ژووری نووستن و
نه ويان مه تبه خ و نه وی تریان ژووری ميوانه.. بويه ده ستی
کرد به ژماردنی هه موو نه وان ه ی که ده يزانی له
ماله کد دان، پاشان چوارگوشه یه کی له ده ره وی
چوارچپوه که کيشابوو.

دایکيشی سه رسام بو، پتی وت: بوچی نهو ژووره له
ده ره وی ماله که دايه و جيايه له هه موو ژووره کانی تر؟ له
وه لامدا مندالنه که وتی نهو ژووری تو یه، تو ده خه مه نه وی
و له ویدا بژیت وه ک چون باپيره گه وره م له ویدا ده ژی.

دایکی به بیستنی قسه ی مندالنه که ی تووشی شوک
بو!! بويه له خوی ده پرسى نایا ده بیت من به تهنه لهو
چوله وانیه دا له ده ره وی ماله وه دایم، به بی نه وه ی له زه ت
ببینم له قسه کردن له گه ل کوره که م و مندالنه کانیدا و

دلخوش بيم به قسه کانيان و شاديان و ياريان کاتي که له
جولّه ده که وم؟ نه و کاته قسه له گهل کيدا بکه م؟ نايّا
هم مو ته مه نم له نيؤ نه م چوار ديواره دا به سه ره رم به بي
ته وهی گويم له دهنگی نه ندا منی خيزانه که م بيت.

به په له کارگوزاره کانم بانك کرد و به خيرایي ژووری
تاييه ت به ميوانمان گواسته وه که رازاوه ترين ژووره و
ديارترینيان بوو، که لويه لي مامم (باوکی ميړده که م)
ناماده کرد و که لويه لي تاييه تي ژووری ميوانيشم گواسته وه
بؤ نه و ژووره ی دوور بوو له خانوه که .

کاتي ميړده که ی گه پايه وه له دهر وه سه رسام بوو به و
کاره چونکه چاوه روان نه کراو بوو.. له خيزانه که ی پرسي:
چی وای لي کرديت نه و گورانکاریه بکه يت؟

به چاوانی پر له فرميسکه وه وه لامی دايه وه من
جوانترینی ژووره کان هله دبژيرم من و تو تيايدا بژين
نه گهر خواي گه وړه ته مه نی پيدايين و له جموجل که وتين،
با ميوانه کان له و ژووره ی دهر وه بن.

میڤرده کهشی له مه بهسته کهی تیگه یشت و ستایشی ئه و
کارهی کرد که به رامبه ر به باوکی نه نجامی دابوو که
ئه ویش به رووخساری پر له خه نده وه ته ماشای ده کردن و
منداله کهش ته نها ئه وهی بۆ مایه وه وینه کهی کوژانده وه و
خه نده گرتی.

بچوکتین خویندکار که ماسته ری به دهسته ئینا بوو له
ئه مه ریکا، رۆشت تا خۆی بکوژیت به لام بوو به بانگخواز!!
خویندکاری ئه مریکی (جیف) رۆشت بۆ لای راگری
زانکو که بانگی کرد بوو تا پیڕۆزبایی به دهسته ئینانی
ماسته رنامه کهی لیبکات به پلهی نایاب و یه کهم به
دهستی هینابوو و ههروه ها پیڕۆزباییه که به هۆی ئه وه شه وه
بوو که بچوکتین خویندکار بوو له ولاته یه کگرتوه کانی
ئه مه ریکا که ماسته ری له و پسپۆریه دا به دهست هینابوو،
ئمه ش دهستکه وتیکی ناوازه بوو به نیسبه ت زانکو که وه که
شانازی به خویندکار (جیف) ه وه بکات چونکه
دهستکه وتیکی میژوویی به دهست هینابوو دوا ی
یه کترینینه که جیف ژووری سه رۆکی زانکو ی به جیه یشت

که غم و په ژاره به روځساريه وه دياربوو به پيچېوانه
 قوتايياني تروه له ناوا بونه يه کدا، نهوانه ي به زاري
 نه مريکي هاوار ده کڼ (يا هوو) له سر شيوازي کاوبوي
 يان به خيوکه راني مانگا له نه مريکا يان هاوار ده کڼ
 (ټولرايت).

به ريوه بهره که سه رسام بوو به لام ليی نه پرسى و
 پرسياى نه کرد که چي له ناخي (جيف) دايه، له
 مه وعيدى دياريکراو بو ټاهه نګى ده رچوون جيف به وپه رى
 که شخه يه وه به جلي تاييه تى خوى بو بونه کان ناماده بوو و
 رويى ده رچوونى له بهر کرد بوو، کلاوى ده رچوونيشى له سر
 کرد بوو، چوه شويى خوى دانىشت که تاييه ت کرابوو
 بوى، گوپى له ناوى خويه وه بوو له ريى بلند ګوکانه وه
 به رزده بوويه وه که پريبوو له ستايش و سواسکردن که له
 لايه ن هموانه وه ناراسته ي ده کرا به هوى نه وه دستکه و ته
 ناوازيه وه، پاشان چوه سر سه کو تاييه ته که تا
 پروانامه که وه رګريټ له نيو ټاپوراى چه پله و هوتافى
 خيزانه که ي و هاوپيکاني و ناماده بووانه وه له و جوړه

بۆنانه دا ، کاتې جیف بړوانامه کې وهرگرت دهستی کرد به
گریان و سهرۆکی زانکۆش به سوعبه ته وه پښی ووت (تۆ به
هۆی نه وپه پری شادمانیته وه بۆ نه و دهستکه وته مه زنه
ده گريت)

جیفیش وه لّامی دایه وه: (نه خیر: به لکو به هۆی نه وپه پری
نابه خته وه ریمه وه ده گریم) سهرۆکی زانکۆش سهرسام بوو
بۆیه لی پرسی: (بۆچی کورې خۆم پتویسته نه مېرۆ تۆ زۆر
دلخۆش و شادومان بیت به تایبه تی له م ساته وه خته دا)
جیف وتی: (من وام گومان ده برد شادومان ده م به م
دهستکه وته ، به لّام وا ههست ده که م من هیچم نه کردوه له
پیناوی به خته وه رکردنی خۆمدا و من ئیستا ههست به
نابه خته وه ریه کی زۆر ده که م، نه بړوانامه وه و نه پلهی
زانستی و نه ئاههنگه که م به خته وه ر ناکه ن).

پاشان جیف بړوانامه کې وهرگت و به خیرایی
جیگا کې به جیهیشت له نیو سهرسامی هه موواندا
ئاههنگه کې ته واو نه کرد و نه مایه وه تاوه کو هارپیکانی و
خزم و که سه نزیکه کانی پیروزیایی لیبکه ن.

جیف چوویه وه ماله وه و پروانامه کهشی به دهسته وه
 بوو، نه مدهست و نه و دهستی پیده کرد، پاشان که و ته
 قسه کردن له گه لیدا: باشه من چی به تو بکه م؟ تو
 پله یه کی میژوویت به مندا له زانکوکده و له ناینده شدا
 پۆستیکی بهرز چاره پروانی من ده کات، وه خه لکی و
 میدیاکان چاویان له سه رم ده بیئت به هوی نه و
 دهستکه و ته ی به ده ستمه یناوه، به لام نه و به خته وه ریه که من
 ده یخوازم پیئت نه به خشیم، من ده مه ویت له ناخی خو مده
 به خته وه ریم، هه موو شتی له م دنیا یه ده پروانامه و پۆست و
 سه روه ت و سامان و ناوبانگ نیه.

شتیکی تر هیه که پیویسته وامان لیبکات که
 به خته وه ر بین... بیزار بووم له نافرته تان و عاره ق و
 سه ما کردن، شتیکم ده ویت ده رووم و دلم به خته وه ر بکات...
 خوایه گیان من چیبکه م؟

روژگار تیده په ری و (جیف) یش زیاتر نا ئاسوده تر بوو،
 بویه بریاریدا سنووریک و کو تایینه ک بؤ ژبانی دابنیت،
 بویه به رده وام هه ر بیری ده کرده وه هه تا بؤی ده رکه وت

باشترین ريځگايه ك كه كوتايي به ژيانى خوى بهيڼى بريتيه
له وهى كه له سر نه و پرده به ناربانگه خوى فريدا ته
خواره وه كه نه مريكيه كان ناريتكيان لينابو كه له جيهاندا
ناربانگي ده ر كړدبو ته ویش بریتى بو له (قوښدن قیست)
يان دهر وازی زیرین كه شكودار دياره وه ماموستايه كى
شارستانی نه مريكي و زور جار ته م وژ دايپوشيو وه و نه و
پرده داده نريت به گرنگترین نادگارى نه مريكي له
ته كنيكي و زانستيدا.

جيف كه و ته رى و ههنگارى دنا بهر و پردى زیرین و
پیش نه وهى بگاته نه وى له و كه سانهى كه خوى گه و ره
هه ليې ژارد بوون تا هه ستن به كو مه ليك نه ركي
بانگه واز كړدن بې لای خوى گه و ره كه لاوانيكى موسولمان
بون روشتبوون بې نه مريكا بې خویندن، شويڼى نيشته جى
بوونيان له نزيك دهر وازی پرده كوه بوو كه له ژوورېكدا و
له ژير كه نيسه كدا بوون.

رايښن به هوى هه ژارى و نه داريانه وه شوينيتكيان
دهست نه كه و تېوو تيايدا نيشته جى بېن ته نها نه و ژووره

نه بیت له ژیر نهو که نیسه یه دا و هه روه ها خه می
 هه میشه بیان بانگه واز کردن بوو بو لای خوای گه وره و
 میهره بان، خه می نهو بیان بوو خه لکی بانگ بکن بو
 شوینکه وتنی ئایینی خوای گه وره، خه میان نهو بوو
 مرؤ قایه تی رزگار بکن له تاریکيه کانه وه به ره و روناکی،
 خه میان نهو بوو بانگه واز بکن و به دانایی و نامؤژگاری
 چاک و بینه نمونده یه کی جوان و شیرینی موسلمانانی
 راسته قینه، نهوان ده یاغویتند و بانگه وازیشیان ده کرد بو
 لای خوای گه وره و له ژیر نهو که نیسه یه شدا نیشته جی
 بوون، نهو بیان ده ست که وتبوو، له وانه یه خیری تیا بیت
 بویان نهو رۆژه چووبوونه ده روه تا به ناو خه لکیدا بگه رپن
 و بانگیان بکن بوو موسلمان بوون... پوښاکي
 ئیسلامیانه بیان له به ردابو، روخساریان روناکی ئیمانی
 لی ده دره وشایه وه... ته ویلایان روناکی هه لگرتبوو به هوی
 ناسه واری کرنوش بردنیانه وه.. له کاتی پیاسه کردنی نهو
 رۆژه یاندا و له نزيك ده روزه ی زیرینه وه کورپکی نه مه ریکی
 خه فته تباریان بیني، نهو کوره ش (جیف)ی خویند کار بوو

که به سدرسامیه وه ته ماشای لاهه کانی ده کرد، چونکه له
ژیانیدا کهسی بهو جل و پۆشاکه وه و بهو سدروسیمایه و
بهو نوور و رووناکیه وه و بهو سهرنج راکیشانه یانده وه که
سهرنجی ئه میان راکیشا بوو نه بینیبوو. بۆیه نزیک بوویه وه
لییان تا قسه یان له گه لدا بکات و پیی وتن: (تایا ده توانم
پرسیاریکتان لیبکه م؟) یه کیکیان وتی: (به لئی فهرموو)
جیف وتی: (ئیوه کین و بۆچی ئه م پۆشاکه تان له بهردایه؟)
یه کیکیان له وه لامدا وتی: (ئیمه موسلمانین، خوای
گه وه محمد ﷺ ی به په یامبه ر بۆ ناردوین تا ئیمه و
خه لکی تر ده ره یینیت له ناو تاریکاییه وه به ره وه رووناکی و
به خته وه ری و خوشی بینیت بۆ مرۆژه کان له دنیا و
قیامه تدا).

کاتی جیف گوئی له وشه ی (به خته وه ری) وه بوو هاواری
کرد وتی (به خته وه ری؟! من به دوا ی به خته وه ری دا ده گه پریم،
تایا لای ئیوه ی موسلمان دهستم ده که ویت؟! ئه وانیش
وه لامیان دایه وه وتیان: (تایینی ئیمه که ئیسلامه تایینی
به خته وه رییه، تایینی که هه مووی خیر و چاکه یه،

له گه لماندابه به لکو خوی گه وره رینماییت بکات و تام
 وچیتړی به خته وهری بکه یت) نه ویش پی وتن: (من له
 گه لماندا دیم و تابزانم نایا نه و به خته وهری به من ده یخوازم
 که به خته وهری راسته قینه یه لای نیو یه ... من پیش
 که مینک ده موویست خوم بکوژم، خه ریک بوو له م سهر پرده
 خوم بجه مده خواره و و کوتایی به ژیانم به ینم، چونکه
 به خته وهری شک نابم، نه له مال و سامان و نه له
 رابواردن و ناره زووبازیدا و نه له پروانامه دا که به ده ستم
 هیناوه) نه وایش پییان وت: (وهره له گه لماندا تا فیری
 نایینکه مانت بکه ین به لکو خوی گه وره نیمان و له زه تی
 خواپه رستی بخاته دلته وه و ناشنا بیته به به خته وهری و
 له زه ته که ی، چونکه خوی گه وره توانای به سهر هه موو
 شته کانداه یه).

جیف له گه لاوه موسولمانه کاندالوانی بانگخواز بو
 لای خوا روشت و گه شته نه و ژووره ی که نه وانی تیدا بوو
 که وهک نویژگه یه کی لیکرابوو بو خویان و بو که سینک که
 بیه ویت خواپه رستی بکات تیایدا، بویه باسی نیسلامیان

ڪرد بڙ جيف و مهبهست و ٿامانج و بنهه ما و جواني
مهزني ٿيسلاميآن بڙ روونڪردهه.

ٿهويش وتي: (به راستي ٿاينينيڪي جوانه، به خوا ليڙه
ناجوليم ههتا نه يدمه نار ٿاينه كه تانههه) بڙيه جيف
موسلمان بووني خوي راگه ياند و ٿهه برا بانگخوازاندهش به
تهواوي ته عاليمه کاني ٿيسلاميآن فير ڪرد، جيف دهستي
ڪرد به ٿهه نجامداني فهرز و ٿهه ڪه کاني ٿيسلام و پوڻاڪي
ٿيسلاميانهي پوڻي و ريگاي راستي خوي دڙيههه و بڙي
دهه ڪهوت ٿهه به ختههه ريهي ڪه به دهوايدا دهه ڪه پريت له
ٿيسلامدا هديه و لهه خوشهه ويستي خوا و
پيغه مبههه ڪه يدايه.. به لڪو جيف به ختههههه بوو چونڪه بوو
بوو به بانگخواز بڙ ريگاي خوا له ٿهه مهريڪا، وه ناوي
خوي ڪوري بڙ (جهه عفههه) وه ڪو دهه زانين له ڪتيبهه کاني
ڙياننامهي پيغه مبههه ڪه پيغه مبههه به ٿيني دابوو به
ڪوري مامي (جهه عفههه ڪوري ٿهه بو تاليب) ڪه دوهه بالي
هديه و لهه بهه ههشتدا پيي دهه پريت و ههروهه جهه عفهههه
ٿهه مهريڪي له خوشي و به ختهههه ريههه و به هوي هڙ ڪه بووني

به ئایینی ئیسلامهوه به دوو بالّ دهفری.. بۆیه دهروونی و
گیانی و مالّ و سامانی و ههولّ و تیکۆشانی وهقف کردبوو
له پیتاو بلاوکردنهوهی ئایین له ئهمریکاذا.

ئهو هتا ئاشنا بووین به به سه رهاتی جه عفر ئهو
که سهی که به خته وهری خۆی له ئایینی خوا و پابه ندبوون
به ته عالیمی خوا و پابه ند بوون به سونه تی پیغه مبهردا
بنیه وه، ئیتر بۆچی زۆریک له موسلمانان هیشتا له
بروایه دان که به خته وهری خۆیان نابیننه وه ته نها له
لا سایکردنه وهی جو له که و مه سیحیه کاندانه بیت له
خواردن و پوشاک و خواردنه وه و سواری و مه نزلگا و
تیکه ئیدا!!؟

به خوا به ختیاری و ئه وه پهری به ختیاری له وه دایه که
ئاده میزاد با وه پهری به خوا و به فریشته کانی و به
پیغه مبه ره کانی و به رۆژی دوا یی و به قهزا و قه ده ره
هه بیت.

به ختیاری و ئه وه پهری به ختیاری له وه دایه که خوا و
پیغه مبه ره که ی خوشه ویستر بیت له لای له مندا له کانی و

له دايك و باوك و مال و سامان و له خودى خوښى،
 به ختيارى و نه پېرې به ختيارى له وهدايه كه ناده ميزاد
 بانگخواز بيت ټولاي خوا، خوې به خت بكات له پيښاى
 خوا ټول دهرې سازكردنى خه لكى له تاريخاويه ګانه وه ټول
 رووناكى و ريتمونيان بكات به رهو ريځاى راست و دروست.
 به ختيارى و نه پېرې به ختيارى له موناجاتى خواى
 ګوره دايه له سيپه كى شه ودا و به ختيارى و نه پېرې
 به ختيارى له وهدا به ده ست ديت ده ست به سهر هه تيودا
 بهيښيت و سيله رهم به جيبه يښيت و چاك بيت له ګه ل
 دراوسي ګاندا و دم به خنده بيت به رامېر به رووخسارى
 براكهت و خير و چاكه بكه يت به ده ستى راست و ده ستى
 چه پت پيى نه زانيت، نه مه به خته وهري دنيايه نهى نه بيت
 به خته وهري روژى دوايى چوڼ بيت.

جيف موسلمان بو، چونكه نهو برايانه ي بينى كه
 پابه ندن به ثاينه كه يانده و بانگخواز ده ګن ټولاي خوا له
 خاكيتكا كه موسلمانانې تيډا نيه، به خوا نه ګه ر نياز و
 نيه تمان يه كلايى بكه ينه وه و دلسوز بين تيايدا و تيېكوشين

بؤ ګه یشتنی نهم نایینه، نهوه ده ګه یشت به هه موو جیهان،
به لآم نهر کی بانګه واز کردنمان فهراموژش کردوه.

وازهینان له بانګه واز بؤ لای خوا له مه تر سیدارترینی
کاره ګانه که نه نجامه کې زه لیلی و سهر شوړی و دووریه له
خوای ګه وړه.

کوا ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران)،

واته: نپوه باشتړینی نه ته وړن نیردرابن بؤ خه لک، فهرمان
به چاکه ده ګڼ و ریگری له خراپه ده ګڼ و باوه پرتان به
خوا هیواره

کوا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت).

واته: کی و ته ی چاکتر و به جیتره له و که سدی بانګه واز
ده کات بؤ لای خواو کاری چاکه ده کات و ده لیت: بینګومان
من له پیړی موسلمانانم.

کوا ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً)) واته: په يامه کانی من بگه ینن با به نايه تيکيش بيت.

سبه ینی چی بلین به په روږد گارمان کاتی پرسیارمان لیده کات سبه اړت به که مته رخه میمان له بانگه واز کردن بو لای خوا؟ بلین مال و سامان و کس و کارمان سهرقالي کردین! بلین یاریه کانمان سهرقالي کردن! بلین جگړه کیشان و نیرگه له سهرقالي کردن! بلین یانه کانمان و ژنه کانمان و گه شته کانمان بو خوشی و رابواردن سهرقالي کردن!! چی بلین له کاتیکدا نازیزانم جیهان چاوړپی نیمه یه به تاییده تی له م کاته ناسکه دا که جیهانی پیادا تیپهړ ده بیت.

خوای گه وړه من و نیوښ بگيریت له وانه ی شوین ته عالمی خوای گه وړه ده کون و خوشیان ده ویت و شوین سوننه ت و ریبازی محمد ﷺ ده کون و نه وانه ی هله دهن به نه رکي بانگه واز بو لای خوای گه وړه و گه یاندنی په یامه که ی به هه موو خه لکی.. به راستی خوای گه وړه بیسره و وه لامده و ده یه ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ ﴿١١﴾ (آل عمران)،

واته: ئیوه باشتړین نه ته وه بوون بو خه لکی هیئرابنه دی
فهرمان ددهن به چاکه و ریځگیری ده کهن له خراپه و باهر
دینن به خوا.

قوتابیه که بره به ماده هوښه ره کان ددهات له ناو جانتای
خویندندا

ریځگای ماده بیهوښکه ره کانی گرتنه بهر تاوه کو خه ونه
گه وره که دی خوئی بیښتته دی که نه ویش کړینی
توتومبیلکی وهرزشی گه وره بو.

نه هامه تیه که له وپوه دهستی پیکرد که زانیاریه کان
گه یشته دهستی نه فسه ری لیکولینه وه کان که باس له وه
ده کات یه کی له قوتابیه کانه هه لدهستی به بره ودانی ماده
بیهوښکه ره کان له ناو حهره می قوتابخانه دا.

نه فسه ره که تیمه که دی خوئی راگه یاند چاودیری مائی نه و
قوتابیه بکهن، وه هه وروها چاودیری هوجوله کانی، وه نه و
که سانه شی هاتوچوی ده کهن، و دهرونه نه و ماله وه که

ده که ویتته یه کی له که ناره کانه ی شاری کویتته وه، وه له
 نه نجامی چاودیری کردنه که دا، بویان دهر که وت که ته نها
 یه ک لاو شک ده بن که ته مهنه ی له حه شه سال تیپه ر
 نابیت و هاتوچوی ماله که ی خوی ده کات و چند شتیکی
 سهیری به ده سته ویه له کاتی هاتوچو کردنه که دا، پیاوانی
 لیکو لینده و کان نزیکه ی دوو هه فته چاودیری ماله که یان
 ده کرد تا دنیا بوون له دروستی چاودیری کردنه که یان،
 پاشان مؤلته یان له (النیابة العامة) وه رگرت که نه و
 ماله بپشکنن که لاوه که نیشته جییه تیایدا.. له کاتی
 دیاری کراودا پینج له پیاوانی لیکو لینده و کانه چوونه ناو
 مائی گومانلیکراوه که وه، چند پیاویکی تریش ته وقی
 ماله که یاندا و نه فسه ری لیکو لینده و کان چووه ماله که وه.

دایکی گومانلیکراوه که ی بینی له گهل چند خوشکیکی
 بچوکی، لئی پرسین کوا برا که تان؟ له و کاته دا
 خوشکه کانی پوشتن به ره و ژوره که ی و بانگیان کرد،
 نه فسه ری لیکو لینده و کانه گوئی له خوشکه کانی وه بوو
 ده یان ووت: پیاویکی نامو (غریب) له دهره ویه و نایناسین

نیشی به تۆیه، لاهه که هات که حه فده سالی تی
 نه په راندبوو، نیشانه ی شله ژان و ترس له روخساریدا دیار
 بوو... له وه که له نه فسه ره که ی پرسى نه وه چیه؟ تو
 کییت؟

نه فسه ری لی کو لینه وه کانیش پیی ووت: پیش نه وه ی لیم
 بپرست که من کیم؟ بالی راستت بهرز بکروه پاشان پیت
 ده لیم من کیم؟ لاهه که ش بالی راستی بهرز کرده وه و
 نه فسه ری لی کو لینه وه کانیش نیشانه و ناسه واری دهزی
 (هیژین) ی له سهر بالی لاهه که بینى، لیردها نه فسه ری
 لی کو لینه وه کان له لاهه که ی پرسى نیستا دلنیا بوویت که
 من کیم؟ نیتر له و کاته دا تاوانباره که هاواری ده کرد له
 نه فسه ره که و ده پارایده وه که نه و مه سه له یه لای دایک و
 خوشکه کانی باس نه کات و به راستی نه و بیتاوانه، لیردها
 نه فسه ره که فهرمانیدا به تیمه که که ژووری تاوانباره که
 بیشکنن، له ناو دۆلابی ژووره که یدا چه ندین له فافى
 بیهۆشکه ر به ماده ی هیژینیان بینى، له گهل ترازوویه کی
 بچوک و که وچکیک و نه ندین له فافى تر له ماده ی

حەشیش، ئەفسەری لیکۆلینه وەکان لە تاوانبارە کە ی پرسی
کە چۆن ئەو مادە بیهۆشکەراندە ی دەست کەوتوو.

تاوانبارە کە ووتی: من هەلەدەستم بە برەودان بەو مادە
بیهۆشکەراندە بۆ پیاویکی تر لە بەرامبەر سودیکی
مادیدا، هاوکات لە گەڵ کۆتانیکی خۆپایی ئەو مادە
بیهۆشکەراندە بۆ خۆم.. ئەفسەری لیکۆلینه وەکان پرسیاری
لیکرد کە چ کارێک دەکات، وە هەروەها ئەو کڕیاراندە ی کە
ئەم مادە ی بیهۆشکەراندە یان دەدات.

تاوانبارە کە ووتی: لە پۆلی سێ ی ناوەندیام، و ئەم مادە
بیهۆشکەراندە دەفرۆشم بە هاوڕێکانم لە قوتابخانە وە بە
هەندێ کەسی تریش کە نایان ناسم.

لاوە تاوانبارە کە دانێ نا بەویدا کە ئاگادری ئەو نێه کە
ئەم کارە ی زۆر مەترسیداره و چارەنووسی خراپی لێ
دەکەوێتەو، وە تاکە خەمیشی ئەو یه پاره یه کی باشی
دەست بکەوێت تا ئۆتۆمبیلکی وەرزشی پێ بکڕیت، تا
کە شخەیی و شانازی پێو بکات لە نیو هاوڕێکانی
قوتابخانەیدا... ئەفسەری لیکۆلینه وەکان داوای لیکرد کە

ماللى تاونبارى دووه مى نيشان بدات كه بره به ماده
 بيهۆشكهره كانى ده دات، وه مه وعيديكى بۆ دابنيت بۆ
 وه گرتنى كالاكەى له يەكئى له بنكه كانى كۆمه لى
 هه ره وه زى له ناچه كه دا.. هه ره كه گه يشته ئه وى و كالاكه
 بسپيريت به لاوه تاونباره كه، پياوانى ليكۆلينه وه كان
 ده ستگيريان كرد و كه له پچه يان كرده ده ستى، ئه و و
 لاوه كه يان سواری ئۆتۆمبيله كه كرد،

به ره و پرووى بازرگانى ماده بيهۆشكهره كان و لاوه
 تاونباره كه بوويه وه، تاونبارى دووه م كه بازرگانى ماده
 بيهۆشكهره كان بوو دانى نا به هه موو قسه كانى تاونبارى
 يه كه مدا، به لئى به راستى ئه و ئه م لاوهى به كارهيئابوو وه
 ئامرازىك و هۆكارىك بۆ به رودان به ماده بيهۆشكهره كان،
 وه كه چۆن زۆربهى بازرگانه كان لاوان به كاردەهيئن بۆ
 به رودان به ماده بيهۆشكهره كان، چونكه وه كو پياوه
 گه وه كان جيگای شك و گومان نين... وه ريك كه وتوو له
 گه ل لاوه كه بۆ به رودان به ماده بيهۆشكهره كان له
 به رامبه ر برىك پاره دا.

و له گهڼ دهرزیه کی هیڅین به خورایي... لیکول هره دوو
تۆمته تی ناراسته تی تارانباری یه که م کرد، نه ویش به دهست
خستنی ماده ی بیهوشکهر به مدهستی بازرگانی و
به کارهینانی له بارودوخیکدا که پیچدهوانه ی یاسایه،
دهستی تۆمته تی دووه میشی ناراسته تی تارانباری دووم کرد،
نه ویش به دهست خستنی ماده ی بیهوشکهر به مدهستی
بازرگانی و به کارهینان، وه هدره ها تارانی قاچاخ چیتي
که نهو مادانه ی باسکران به دهستی خستبون به بی
نهو ی مؤلته تی گومرگی پی بیت و یاسایی بیت... له سر
نهو بنه مایه دادگا فدرمانیدا به به نه دکردنی تارنباری
یه که م بۆ ماوه ی پینج سال، و غرامه ش به بری ده هزار
دینار، وه به نکردی تارانباری دووم بۆ ماوه ی پازده سال و
نه ویش به غرامه کردنی ده هزار دینار.

نه م پرووداره دلته زینه ی که بۆمان باسکردن هاتوه به
سر لاویکدا که حه قده سالی تینه پهراندوه، و قوتاییه له
پولی سییه می ناوه ندیدا و موعتاد بووه به هیڅینه وه،
نه ویش به کوتانی بالی و له هه مان کاتیشدا بازرگانه ی

ده کات به ماده بېټه وشکړه کانه وه، وه هډه ستیت به دابه شکردنی به سهر هندی له هاوریکانیدا له قوتابخانه، مهینه تیه که له وه دا نیه که هم پروداوه بووه هوې ویرانه کردنی تاینده ی خیزانیك به لکو مهینه تیه راس ته قینه که له وه دا یه که خیزانیك له ناو نه و پروداوه دا دروست بوو، خیزانیك هډه لوه شاوله، که شوینی هم و ناسایشی تیدانیه... و جیگای سه قامگیربوونی تیدا نیه... وه باوکی تیدا نیه که به راستی پوځی پاسه وانی ده رگای خیزان ده بینیت... پوځی پیښه نه گ و نمونه یه کی به رز ده بینیت بو منداله کان... لیږده ده پرسین... نه و خیزانه چون ده ژین... تایا باوک دلتیا نیه له کوره کدی له ماله وه بیت یان له قوتابخانه؟ تایا باوک هاورپی کوره کانی ناسیت؟ تایا ناسه واری ده رزی هیوین له سهر بالی کوره کدی نابینی؟ تایا هه موو پوځی داده نیشیت له گهل ژن و منداله کانیدا تاوه کو پیکه وه نانی به یانی و نیوهر و نیواره بخون... وه نه گهر گریمان پوځی باوک له ناو خیزاندا دیار نه بوو... نه ی پوځی دایک له کوپیه؟ کوا چار دیږی و

سهرپه رشتی و سۆز بۆ مندا له کانی؟ به راستی ئه مه
مهینه تیه کی قورس و گران و راسته قینه یه که کورپکی
هه رزه کاری ته مه ن هه قده سال بیهته قوربانی... به راستی
ئه مه بهرپرسیاریتی بارکیکی دیار نه بوو و دایکیکی
که مته رخنه مه.

کوژتایی بیهو دهیی

نازانم بۆچی هەر کاتێک ئەم چیرۆکه ده خوینمه وه کارم
تێده کات که هیشتا ماوه یه کی زۆره له ناو پهره رهش و
بلاوه کاندایا پارس توومه وه.

ئەم چیرۆکه ماوه یه که روویداوه که نزیک نیه، مانای
راسته قینه ده دات به دهسته وه که خاوه نه که ی ده گیریتته وه و
باس له کوژتاییه کی راسته قینه ده کات بۆ چیرۆکێک که
سهیر نیه ته وه کوژتاییه که ی بیت.

به ئێ به راستی وتانیکی کاریگهرن، له هه موو
لایه که وه خه م و په ژاره یی ده وه ی داوه، چه نده پرپه تی له
خه م و ناخۆشی و به راده ی ته وه ش په ند و تاموژگاریه بۆ
کوژه لێک که هیشتا پا به ند و هوگرن به داوینپاکی
راسته قینه وه نه ک روپۆش.

چیرۆکه که ی ده گیریتته وه و ده لێت (پیش دوو سال من له
مالێکدا نیشته جی بووم که له ته نیشتیه وه دراوسییه کمان
هه بوو که که چێک بوو دوا ی ته وه ی په یوه ندی که وه ته
نیوانا مانه وه و منیش به ئینی هاوسه رگیرم پێدا، له

ئەنجامدا ئەۋىش شل بوو.. منىش بە جارىك دلم راکىشا و
شەرەفيم لەكەدار کرد لەيەك رۇژدا، چەند رۇژىكى
نەخاياند بۆم دەرکەوت کەسكى بوو، بۆيە دەستەمۇ بوو
بۆم، منىش بېرم دەکردهو.. ئايا بەۋەفام بەرامبەرى يان ئەو
كىۋى سۆزداریەى بېچرېتم؟

پاش ماۋەيەك لەو مالدەدا نەما، منىش هيچم نەدەزانی
دەربارەى، سالانىكى زۆر تېپەرېن بەسەر ئەو رووداۋەدا،
رۇژىكىان لە گەل پۆستەيە کدا نوسراۋىکم بۆھات کە
ئەمەى تيدا نووسرا بوو {ئەگەر نوسینە کەم بە مەبەستى
ئەو بىت کە پەيمانى تازە بکەمەو يان خۆشەويستى کۆن،
ئەو يەك دېرم پى نەدەنوسى و چونکە پىم وايە پەيمانىك
ۋەك ئەو پەيمانە ناپاکەى تۆو سۆزىك ۋەك ئەو سۆزە
دروژنەى تۆ، شايەنى ئەو نيە يادى بکەمەو و بىتتە
بۆنەيەك لام يان ئەسەفى بۆ بخوازم و داۋای تازەکردنەۋەى
بکەم، تۆ دەتزانى کاتىك کە دەستبەردارى من بوويت لە
ناو سىکىدا ئاگرىك ھەيە و بلىسەدارە و کۆرپەيەك
پەلەقاژەيدەتى و هيچ گویت بەۋە نەدا و راتکرد لە من، تا

ئو نارېحه تيه نه گريته نه ستوی خۆت که خۆت سازينه ری
 بوويت و ئو ئه رکه نه خه يته سهر شانت که فرميسکينک
 بسريت که خۆت نار دووته، ئايا دواي هه موو ئه مانه
 ده توانم ويناي ئه وه بکه م که تو پياويکی شهريف و
 بهريزيت؟!

نه خير... به لکو ناتوانم ويناي ئه وه بکه م که تو
 ئاده ميزاديت! چونکه هه رچی سيفه تي وه حشيه گه ري هه يه
 له خۆتا کۆتکر دوه ته وه و هه موو ئه مانه ته نها له بهر
 ئه وه ي تو منت کرد به ريگايه ک بو رازيکردنی ده روونت،
 بۆيه ته قهت دا له ده رگاي من و به ريگاي مندا هاتيت،
 ئه گه ر ئه وه نه بوايه له ده رگاي منت نه ده دا و منت
 نه ده بينی، ناپاکيت له گه لدا کردم.. چونکه به لينت پيډام
 به هاوسه رگيري و په يمانه که ت شکاند، رازي نه بوويت
 ئافره تيکی داوين پيس بهينيت، له کاتيکدا ئه م تاوانه و
 ئه م داوين پيسيه به هو ي تو وه بووه، ئه گه ر تو نه بوويتايه
 من نه ده بوومه تاوانبار و داوين پيس، هه وله کانت وايان له

من كرد بړوات پېبكه م و له بهرده متا وهك مندالتيكي
بچوك له بهرده ستی زورداریكي گه وردها چوك دابدهم.

داوینپاكي منت دزی، بویه زه لیل و دلشكاو بووم،
ژیان له سهرم قورس بوو و هدر له زه تيك بؤ ئافره تيك كه
نه توانی بیته ژنی پیاوړيک یان بیته دایکی مندالتيك هیچ
تامیكي نییه، به لكو نه توانیت له كومه لگایه كه له
كومه لگای مروفایده تی بژیت تهنها به سدرشوری و
چاوشوری نه بیته له ترس و تانه و تهری خه لکی.

ئارامیت لی زهوت كردم، چونكه دواى نهو رووداوه
ناچار بووم لهو كۆشكه دا راكم كه له سایه ی نازی دایك و
باوكمدا بووم، نهو هموو رۆزیه به رفراواندم به جیهیشت و
نهو ژیا نه خو شه، به رهو مالتيكي بچوك له گه ره كيكي دوور
كه كهس نه یزانیته و كهس نه دات له ده رگام تا ژیا نی پر
له كویره وه ری تیدا به رمه سهر.

دایكم و باوكم كوشت، بیستم كه هه ردووكیان وه فاتیان
كردووه، دلنیام كه مردنه كه یان به هو ی خه فته ی من و بی
نومید بوون بووه له بینینی من، تۆ منت كوشت.. چونكه

ئهو ژيانه تالهي له پيكي تۆدا خواردمهوه و ئهه و خه مه
دریژه که چاره سه رمکرد به هوی تووه گه شته نه و په پری له
لهش و ده روغندا، و که وتوو مه ته ناو جیگای مردنه وه و هک
مريشکيکی په روباڵ سوتاو که رۆژ به رۆژ ده پوکيته وه.

تۆ درۆزن و فيلباز بوويت، و دزيکی بکوژيت، بروانا که م
که خوی گه وه ده ستبه ردارت بيت و هه قی منت
لینه کاته وه.

من ئەم په يامه م بۆ نه نو سيويت تا په يمانیک تازه
بکه مه وه يان سۆزیک بنوینم چونکه تۆ زۆر له وه سوکتریت،
من نيستا به ره و گۆر هه نگاو ده نییم و له حاله تيکدام که
خواحافيزی له هه موو ژيانم ده که م به خیر و شه ريه وه و به
خۆشی و ناخۆشيه وه، هه چ ئوميد يکم به سۆزداري نه ماوه و
هه چ بواريک بۆ په يمان به ستن نه ماوه.

من ئەم په يامه م بۆ نو سييت چونکه راسپارده يه که م
پييه بۆت، نه ویش ئهه و کچه ی خۆته، نه گه ر نه ويان له
دلتا جیگای نه ماوه و رۆشتوو نه وه به زه یی باوکايه تی بۆ
تۆ جييه شتوو، وه ره و پيشوازی ليککه و وه ريگه بۆ خۆت

تا تووشی ناره حهتی نه بیته وهك چۆن دایکی تووش بوو {
به راستی وتانیکی غه مبار بوون و کاریگه ریان زیاتره
کاتیك كه سه كه خۆی به سه رهاته كه باس بکات و
شاردراوه کانی و یژدانی خۆی ده ربخات، له بهر ئه وه زۆر له وه
راستگۆتیه كه كه سیک به پینوسه که ی گوزارشی لیبکات.
نهم چیرۆکه و هاوشیوه کانی زاده ی ئه وه یه کالابونه یه
که تییدا ده ژین، به ره مه که شی ده ره ایشتنی ئه وه جوړه
کیشانه یه که چاره سه رکردنی کاتیکی درێژی ده ویت.

پیار هیرش ده کاته سه ر ئافره ت و هه موو شتی ئاماده
ده کات بۆ ئه وه هیرشه له په یمانی درۆ و قسه ی بریقه دار و
سیحری و سه رنج راکیش، هه تا فریوی ده دات و له که داری
ده کات و به هادارترین شتی لی ده ستینیته وه، پاشان
ده ستی پیسی خۆی پیدا ده سپریت و جیا ده بیته وه و ده لیکی
نیتر هه رگیز یه کتر نابیننه وه .

ئه وه ئافره ته له سوچینکی ماله کهیدا به خه فته باریه وه
دانیشتووه و فرمیسک به رویدا دیته خواریه و سه ری شوړ

کردووه ته وه بڼه سهر شانی، نازانی بڼه کوی ده پروا، و چی
ده کات و چوڼ ده ژی.

داوای ژیان ده کات له ریځای هاوسه رگریده وه و کهس
شک نابات تا شوی پی بکات، چونکه پیاوه کان پیی
ده لاین داوین پیس

نهی به ریزان.. پیویسته دلی نافرته بڼه هیچ که سیځ
نه کریته وه پیش نه وهی بڼه میړده کهی خوی بکاته وه، تاوه کو
بتوانیت له گه لیدا بڼی و هیچ یادگاریه کی کون له گه لدا
هه لنه گریته و وینه و رهنه گه کانی نار میځکی نه شیونیت.
زور کهم نافرته ده توانیت به نه وینداری ده ست پیبکات
و پاشان دواي نه وه ژیانیکي خوش به ریته سهر.

نه و نافرته هی که رقتان لی ده بیته وه و سهر زه نشتی
ده کهن، گوئ نادهنی که چی ده کات به خوی و به ویردانی،
بیگومان سبهی دایکی منداله کانی نیویه و پایه ی
ماله کانتانه، مه نزلگای شهرف و ناموس و پیاوه تی
نیویه، ته ماشاکه ن سبهینی چوڼن له گه لیدا و
منداله کانتان و خوتان چوڼ ده بیت له سهر دهستی نه و.

چون ژنی چاک ده بیننه وه بۆ ئایندهی ژبیانتان له
کاتیځدا ئیوه نه مړې کچه کانتان له که دار کردوه، و
منداله کانتان له چ کهش و هه وایه کدا ده ژی و بونی پاکي
ژیان هه لده مړیت له کاتیځدا ئیوه هه موو و
ده ورووبه ره که تان پیس و ژه هراوی کردوه.

له مړې به دواوه بانگه شوی نه وه مه کن که ساتوانن
هاوسه ری باش و به شه رفتان ده ست بکه ویت که ناموستان
بپاریزیت و پاریزه ری به خته وه ری خوتان و مناله کانتان
بیټ، نه وه تاوانی خوتانه و به ری نه و کاره یه که خوتان به
دهستی خوتان چاندووتانه.

نه گهر ئیوه رابردوی نه و انتان بپاراستبایه نه و انیش
نیستا و ئایندهی ئیوه یان ده پاراست، به لام ئیوه نه و انتان
له خشته برد و به هو ی حه ز و ثاره زووه کانتانه وه نه و انتان له
ناو برد.

نه ی بانگخواز.. ئایا له مه په ند و ناموژگاریتر هه یه
له یه کیځ له شاره کانی شانشینى سعودیه نافرته ټیک له
گه ل میړد و منداله کانیدا له یه کی له گه ره که کاند

ده ژيا، مزګه وټه که لکابو به ماله که يانه وه، به لام تووښی
بووېو به ميړدیکي سهرخوښه وه .

روژنيک يان دووان تينه د پېری دېوایه له ژن و کوړ و
کچه کانی خوی بدایه و دېرېکړدنايه ته سهر شه قامه که و
زورنيک له خه لکي گهړه که که به زه ييان به ژنه که و کوړ و
کچه کاندې دهاته وه، دېچون بې مزګه وټ بې نویتړ کردن و
پاشان ده گهړانه وه بې ماله کانی خويان، وه به تهنه
وښه يه کيش سېوړی و يارمه تيان نه ده دا، زورېدی جار نه و
تافره ته هه ژاره يان دېبيني که له گهړ کوړ و کچه
بچکوله که يدا له پال دېرگا که دا وه ستا بون و چاوه پوانی
ميړده سهرخوښه که ی دېکرد تا دېرگای بې بکاته وه و
بياناته وه ژوړه وه، دواي نه وه هه موویانی دېرکړدېو،
نه گهړ دتيا بوایه که خه وټووه کوړیکي خوی دېنارده سهر
دېواره که تا بېوات و دېرگا که يان بې بکاته وه و بېواته وه
ماله وه و دېرگا له سهر ميړده سهرخوښه که ی دابخات .

هەتا مەستی و سەرخۆشەكەى بەرى دەدات، ژنەكە دەستی دەکرد بە نوێژكردن و بە گریان و دەپارایەوه لە خواى گەوره رینمایى مێردەكەى بكات و لىي خوش بىت.

هیچ كەس لە هامۆشكەرانی مزگەوت نەیان دەتوانى قسە لە گەل ئەو پیاوه سەرخۆشەدا بكەن و ئامۆژگارى بكەن، تەنانهت نىمامى مزگەوتیش، تەنها لەبەر خاترى ئەو ژنە مەینەتبارە و مندالەكانى، چونكە پیاویكى سەرخۆش بوو، نكولى لە هیچ خراپەيەك نەدەكرد و هیچ چاكەيەكىشى نەدەزانى، وەكو بە زمانى عەشيارەى دەلین (دیلۆمى هینابوو لە بەندیخانەدا) یان خوشەبووبوو تىايدا، چونكە هەر كە بەردەبوو لە بەندیخانە دىسانەوه بەند دەكرایەوه.

ئەو ژنە داماوە دوعاى بۆ مێردە سەرخۆشەكەى دەكرد لە سىيەكى كۆتايى شەودا و لە خوا دەپارایەوه بە ناوە پیرۆزەكانى و بە خوشەويستىنى كردارەكانى تا خواى گەوره رینمایى مێردەكەى بكات بەرەو نىمان، زۆرىەى رۆژەكان دوعاى بۆ دەكرد، بەلام خۆى و مندالەكانى بەو دەردەوه

ده تلانه وه و کس نه بوو به زه یی پیاښدا بیتوه له و
ناره حه تیه بیتجگه له خوا، نه برا و نه باوک و نه دایک
سوزیان نه بوو بوی، له لای دراوسینګانی و کس و کاریشی
بیتراو بوو به هوی هه لسوکه وتی خراپی میړده که یه وه.

جاریکیان ژنه که کاتیک سهردانی هاوړپیه کی ده کات
له ګهړه کیکی تری تهنیشتیان و باسی خد و خفه تی
خوی بو هاوړپیکه کی کرد و بوی باس کرد چنده نازار
ده چیژي و میړده که ی چی ده کات به خوی و کوړ و
کچه ګانی کاتیک که سهرخوش ده بیت... نافرته ی هاوړپی
به دل و به ګیان سوزی خوی دهربری و وتی: (دلنیابه و
هیمن به ره وه، من به میړده که م ده لیم تا سهردانی بکات و
ناموژګاری بکات.. میړده که ی ګه غیچکی صالحی دانا بوو،
حه زی به خیر و خوشی ده کرد بو هه موو که سینک، قوئنانی
له بدر ده کرد و فهرمانی به چاکه ده کرد و قده غدی
خراپه کاری ده کرد، رازی بوو به مخرجی که پتی نه لی که
نه و نه و داواکاریه ی کردوه تا میړده که سهرخوشه که ی
توړه نه بیت و لپی نه دات و دهری نه کاته وه بو سهر شه قام

جاریکی تر، بویه ژنه که ی تر رازی بوو که نه م کاره به
نهینی بیت له نیوانیاندا.

میږدی هاوړیکه ی دوا ی نویژی عیسا راسته وخو چووه
لای میږده که ی و ته که ی دا له ده رگا و کابرا به
سدرخوشیده ده رگای لیکرده وه و بینې مړوڅیکې پوښته وه
په رداخه و ریشیکې ره شی دریژی پتویه و رووخساری
پریه تی له نوور و جوانی و تدمه نی نه گه شتووه ته بیست و
پینچ سال، پیاوه سدرخوشه که ش تدمه نی چل سال بوو، له
رووخساریا نیشانه ی تووړه یی و دوور له خوایی ده بینرا،
ته ماشیکرد و پی ووت: تو کییت و چیت ده ویت؟

ته ویش پی ووت: من فلانی کوړی فلانم، تو م خوش
ده ویت و له بهر خوا هاتوم سدردانت ده که م.

پیاوه که قسه کانی ته راو نه کرد نه م تفیکې کرده
رووخساری و لومه و سدرزنشتی کرد و به زمانیکې
ساده و زورناخوش پی ووت: نه فره تی خوات لیبت، سه گی
پیس نه مه کاتی نه ویه تا سدردانی خه لکی بکه یت، برؤ

لاچۆ به لکو خوا تۆ و ئه و برایه شت نه پارێزی که باسی ده که یت.

بۆنی عاره قی لێده هات، ته نانه ت وای هه ست ده کرد که هه موو گه رپه که که ئه و بۆنه ناخۆشه ی لێوه دیت، تفه که ی سه ر روخساری سه ری و پیتی ووت: خوا جه زات بداته وه، پی ده چیت هه لده م کرد بیت و له کاتیکی گونجاودا نه هاتم بۆ لات، به لام جاریکی تر دیمه وه بۆ سه ردانت پشت به خوای گه وه.

پیاوه سه رخۆشه که وه لامی دایه وه: من نامه ویت جاریکی تر روخسارت بیهنم، نه گه ر بیته وه سه رت نه شکیتنم، بۆیه ده رگا که ی داخست به روو خساری ئه و لاوه سالحه دا، لاوه که گه راپه وه بۆ ماله وه و وتی سوپاس بۆ ئه و خوایه ی که وای لیکردم له پیناوی خوا و له پیناوی ئاینه که یدا تفم تیبکریت و سه رزه نشت بکریتم، وا هه ست ده که م دنیا هه مووی به روویدا ده کریته وه نه گه ر ئه و خیزانه له و تیاچوونه رزگار بکه م، بۆیه ده ستی کرد به دووعا کردن بۆی له ساته کانی دوعا کردن و له کاتی

وه لآمدانه وده دا و داوای له خواى گه وړه کرد که یاره مه تی بدات بؤ رزگار کردنی نه و خیزانه له مینه تیه کانی بؤ هه تاهه تایی، خه م و په ژاره دلی گوشي بوو، هه موو خه میکی نه وه بوو روژیک بیټ و نه و پیاوه سه رخو شه ببینیت رینمایی کراوه.

بویه هه لیدا چند جاریک سهردانی بکات و له چند کاتیکی جیا وزدا به لآم، وه کو جاری یه کم ده ست نرا به روویه وه تا جاریکیان بریاریدا که له پال مآیاند نه جو لیت تا قسه نه کات له گه لیدا.. روژیکیان ته قه ی دا له ده رگا، پیاوه سه رخو شه که هات به ده میه وه و ده ستی کرد به غه لبه غه لب و وتی: نایا من چند جاری توم دهر نه کرد، بؤچی هه ر دیته وه له کاتیکیدا من دهرم کردیت!!!.

پی وت: نه مه راسته به لآم له بهر خواى گه وړه توم خوش ده ویت و ده مه ویت بؤ چند ساتیک دانیشم له گه لئا و خواى گه وړه له سهر زاری پیغه مبه ره که یه وه فهرمو یه تی: (نه وه ی له بهر خواى گه وړه سهردانی برایه کی بکات

بانگخوازی له ناسمانه وه بانگی ده کات تو پیروزیت و
روژسته که شت پیروزه و جیگایه کت له به هشتدا بو خوت
دیاری کردوه).

پیاوه سدرخوښه که له به ردهم زورلیکړدنی نه و لاهه دا
تدریق بوویه وه، هه چهنده نه م خراپیش بوو له گه لیدا بویه
پی و ت: به لام من نیستا عاره ق ده خومه وه و توش له
روخساردا دیاره که چاکه خوازی و له خوا ترسیت و ناتوانم
ریگات بدهم که سدرمیژه که ی من ببینیت که رازاوه ته وه به
مه شروبات.. به هو ی ریژمه وه بو تو.

لاوه که وتی: بمبه ره نه و شوینه ی که عاره قی تیډا
ده خو یته وه و با پیکه وه قسه بکه ین و توش عاره قی خوت
بخوره وه، من نه هاتووم تا ریگای عاره ق خوارده وه ت
لیبگرم، به لکو ته نیا هاتووم سدردانت بکه م.

سدرخوښه که وتی: نه گه ر کاره که به و شیویه بیټ
فه رموو و هره ژوروره وه، بو یه که م جار لاهه که روژسته
مالیاننه وه، دوا ی نه وه ی ده رکی به دوو شت کرد له

پیشوازی نه کردنی و دهرکردنیدا و دلنیا بوو که خوای
گه وره کاریکی دهویت له م پیاوهدا.

بردی ه نهو ژووره ی که عاره قی تیدا ده خوارده وه، باسی
مه زنی خوای گه وره ی بؤ کرد و باسی نهو ناز و نیعمه ته ی
خوای گه وره که له به هه شتا دایناوه بؤ باوه داران و نهو
ناگر و سزایه ی دایناوه بؤ بیباوه پان له رژی دوا پیدا و
باسی ته و به ی بؤ کرد و خوای گه وره به نده توبه کاره کانی
خوش دهویت نه گهر داوای رینمایی بکن.. پاشان باسی
خیر و پاداشتی سهردانی بؤ کرد و خوای گه وره دلخوش
ده بیت به ته و به ی به نده ی ته و به کار و نه گهر به نده ی صالح
داوا له خوای گه وره بکات خوای گه وره یه ک جار
ده فرمویت (لَبَّيْكَ عَبْدِي) وه نه گهر به نده ی تاوانبار و
سهریچی که ر بپاریته وه له خوای گه وره خوای گه وره
ده فرمویت (لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ عَبْدِي) سی جار.

ته ماشای کرد روخساری پیاوه سهرخوشه که ده گه شیتته وه
که به هه موو نه ندامه کانی گوئی گرتبوو، وه هیچ
باسیکی عه ره ق حه رام بوونی بؤ نه کرد له کاتیکی شدا که

دهيزانى له گوناوه گه وره كانه، پاش نه وه هاته دهر بى
نه وهى يهك وشه باسى عاره قى بؤ بكات.

بؤيه داواى مؤلته تى ليكرد و خواحافيزى ليكرد و
داواى ليكرد ريگاي بدات جارنا جاريك سهردانى بكات،
نه ویش ره زامه ندى نواند.

پاش چهند روژيك هاته وه بؤ لای، بينى سهرخوش و
مهسته، تنهها به تهقه دان له دهرگاكه پيشوازی ليكرد و
بردى بؤ نه شوينهى كه عاره قى تيډا ده خوارده وه، لاهه كه
باسى به هه شتى بؤ كرد و نه و پاداشتهى كه دانراوه بؤ
تهوبه كاران و په شيمانه كان.

ته ماشاى كرد پساوه سهرخوشه كه خهريكه عاره ق
خواردنه كهى كه م ده كاته وه له كاتى قسه كردنى نه مدا و
واى هه ست ده كرد كه خهريكه نزيك ده بيتته وه لى، بؤيه
ده ستى كرد به شكاندنى په رداخه كان له دليدا و ورده ورده
به رده وام نه بوونى له خواردنه وه به لگه يه له سهر نه وهى كه
نه و قسانه ي ناراسته ي ده كريت و هريده گريت، بؤيه لاهه كه
له گيرفانيدا بؤنيكى گرانبه هاى دهره يناو پيشكه شى كرد

و به خیرایی هاته دهره وه و دلخوش بوو بهو دهستکه وتدی
له م سهر دانه یدا دهستی که وتبوو، ههستی به
پیشکه وتنیکی باش ده کرد.

دوای چهند روژتیکي تر گه پرایه وه بو لای پیاوه که، بیني
له حاله تیکی زور جیاوازاویه به ته وای، هه چهنده
سه رخوش بوو کاتیک لاره که باسی به ههشت و روژیه کانی
بو ده کرد پیاوه سه رخوشه که وه کو مندالیکي بچوک
دهستی کرد به گریان و وتی هه رگیز خوی گه وره له من
خوش ناییت، هه رگیز خوی گه وره له من خوش ناییت،
چونکه من رقم له پیاوچاکان و پیاوانی ئایینی و رقم له
راسته ریگا و رقم له هه موو که سیکه و رقم له خومه و
من ناژه لیکي سه رخوشم و خوی گه وره ئاورم لیناداته وه و
ته و بهی من قبول ناکات، با ته و بهش بکه م نه گهر خوی
گه وره منی خوش بویساتیه وای لینده کردم عاره ق
بخومه وه و منی بهم شیوه لینده کرد، بهم خراپه کاری و
تاوانباریه وه که سالانیکی دریژه بهم شیوه ده ژیم.

لاوه صالحه که له نامیزي گرت و پيی وت: بیگومان
 توبه که ت وړده گیرئ، چونکه توبه کار له گونا ه وک نه و
 که سه وایه که گونا هی نه کردییت و به راستی دهر گای
 توبه کراوړه که س له نیوانی تو و خوای گه وړده نیه،
 به راستی ههرچی به خته وړی هدی له م ناینه دایه، و که سی
 گه وړه بو لای خوا زور جواتره نه گهر داوای رینمایي له
 خوای گه وړه بکات به دلتيکی پاکه وه، تهنه نه وړنده ی
 له سهره که به دلسوزیوه داوای رینمایي بکات له خوای
 گه وړه، خوای گه وړهش لیست وړده گریست و به های نه و
 توبه کردنه لای خوای گه وړه زور مه زنه..لاوه که پيی وت
 که نیستا نیازی وایه گه شتيک بکات له گدل کومه لئ
 هاوړيیدا بو مه که ی پیرز..پیشنیاری بو کرد له
 گه لیاندا بیت، پیاوه سهرخوشه که ش به دلتيکی شکاوه وه
 وتی: من سهرخوشم وه برا ناینیه کانت لیم قبولناکدن من
 هاوړيیده تیان بکه م.

گه نجه که وتی: ههقت نه بیست نه وان وه کو من وان، تو یان
 خوش ده ویت و ناساییه به لایانه وه نه گهر به و شیوه یه ش

هاورپیه تیان بکهیت، کاری ئیمه ئه وهیه برۆین بۆ
مه ککهی پیروز بۆ عه مره، که ته وایش بووین
له به جیهی تانی عه مره جاریکی تر نه گه پێسنه وه بۆ شاری
خۆمان، له میانی گه شته که ماندا دلخۆش ده بین که تۆ
له گه ئماندا بیت.

سه رخۆشه که وتی: ئایا ریگام پێده ده ن که پێکه که م
له گه ل خۆمدا بهیتم، چونکه من بۆ یه ک سات ناتوانم
ده سته ردارى بيم.

لاوه صالحه که به و په ری دلخۆشیه وه وتی: نه گه ر زۆر
ناچاریت بهیته له گه ل خۆت، تیروانی نی ئه و لاه زۆر زۆر
دوورینه نه بوو، هه رچه نده هه لگرتنی شوشه ی عاره ق له
ئۆتۆمبیله که یدا زۆر مه رسیداره و پاشان سه رخۆشیک
له گه ل خۆیدا هه لگرت و له هه مان کاتیشدا سه رخۆش
بیت، ریگای مه ککه پریه تی له ده وریه ی پۆلیس، به لام
بریاری موجه وه کردنی دابوو له پێناو رزگارکردنی ئه و
ئافه رته و مندا له کانی.. ئه وه ی هه ول بدات بۆ ئامانجیک
گه وره شته بچوو که کان ئاسان ده بیت لایه وه.

لاۋەكە پىنى ووت: ئىستە ھەستە و غوسل دەرېكە و دەست نوژ بگرە و ئىحرام بېۋشە.. خۆى رۆشت بۆ لای ئۆتۆمبىلەكەى و پۆشاكى تايبەتى ئىحرامى خۆى پىدا تا دوايى بۆ خۆى بىكرىت و پاشان بىردىيە ھەتا بەردەم مالى خۆيان.. كاتىك كە سەر سى دەدا و بە ژنەكەى وت: من لە گەل كۆمەللى برادەرى ئىماندار دەرۆم بۆ مەككە بۆ ەمرە، ژنەكەى لە خۆشىدا خەرىك بوو پالەفەر دەبوو.. جانتاكەى نامادە کرد و رۆشت بۆ گەرماو تا خۆى بشوات و بە پۆشاكى ئىحرامە ھاتە دەرەۋە.. ھەرچەندە ھىشتا ھەر سەرخۆش بوو، لاۋە صالھە پالەوانەكە پەلەى لىدە کرد ھەتا پەشىمان نەبىتەۋە لە قسەكانى و نەرۋات لە گەلىاندا و برۋاى نەدە کرد ئەم فرسەتە مەزنە دىتە پىشەۋە بۆى، تا چەند رۆژى دوورى بختەۋە لە مەست بوون و ھاورپى خراپ، چونكە ئەگەر ھۆشى بىتەۋە لەوانەيە نەرۋات لە گەلىاندا و شەيتان لە چەندىن دەرگساۋە برۋاتە ناخىدەۋە و نەھىلىت ھاورپىيە تيان بىكات.. كاتى بىردىيە دەرەۋە و ناردى بۆ ناو ئۆتۆمبىلەكەى و بە خىرايى رۆشت ھەتا

گەشتە لای ھارپى صالھەکانى كە ئايندارى و تەقوا لە
روخسارياندا دياربوو، وە بيبات بۆ مائەكانيان و بيبتە
ھارپيان لەم گەشتە ميژوويەدا.

ئۆتۆمبيلە كە بەرەو مەككە كەوتە رى، لاوہ سالھە كە
ئۆتۆمبيلە كەى ليدەخورى و لە پال پياوہ سەرخۆشە كەدا و
دو ھارپىكەشى لە دوواری دانىشتبون كە چووبون بۆ
لايان و ھەليگرتبون لە گەل خۆيدا... بە دريژايى ريگا كە
سوورەتە كورتەكانيان دەخويند لە گەل ھەندى لە
فەرموودە صەحيحەكانى بوخارى، ھەمويان سەبارەت بە
تەوبە كردن و ھاندان و ترساندن بوون كە ئەوہى لە لاين
خواوہيە لە خيىرى نەبراوہو فەزلى كارەكان.

پياوہ سەرخۆشە كە نەيدەزانى سورەتى فاتيحە بخوينت
و تيكەلى دەكرد و بە ناتەواوى دەبخويند، كاتى سەرەى ئەم
دەھات.. پيش ئەوہى ئەم بخوينت سى جار ئەوان دەيان
خويندەوہ ھەتا ئەو ھەلانەى بۆ راست بکەنەوہ كە
تييدەكەويت بە بى ئەوہى پيى بلين تۆ ھەلەتكرد، چونكە
ناگوئجى كەسيك لە سوورەتى فاتيحەدا ھەلە بكات بەر

شیوه یه .. هه تا چه ندين جار سووره ته کورته کانيان
 ده خوینده وه و چه ندين جار فهرمووده جياوازه کانيان
 سهاره ته به فزلی کرده وه کان ده خوینده وه، نه ویش گوئی
 ده گرت و نقه ی لیوه نه ده هات.. پیش نه وه ی بگه نه شاری
 مه که که، ههرسی هاوړیکه برپاریاندا که نه چنه ناو
 مه که وه تا به ته وای هاوړیکه یان مه سستی نامینیت و
 سهرخوشیه که ی به ری ده دات، بویه برپاریاندا له یه کی له
 جیگا کانی هه وانه وه ی سهر ریگا که لابه دن، به به لگه ی
 نه وه ی که ماندووبوون و ده یانه ویت بغه ون، هه تا به یانی،
 پاشان ده ست بکه نه وه به گه شته که یان، وه نه میش زوری
 لیده کردن که ده توانیت توتومبیله که یان لیبخوړیت و
 نه وانیش با بؤ خو یان بغه ون، چونکه نه وه هرگیز خه ونه ی
 ده برده وه.

نه وانیش وتیان خوا پاداشتی خیرت بداته وه، نیمه
 ده مانه ویت له هاوړیبه تی تۆ له زه ت وه ریگین و زورترین
 کات له گه ل یه کتردا به ریینه سهر، بویه نه ویش رازی بو،
 روشتن بؤ جیگایه کی هه وانه وه که له سهر ریگا که دا بو،

بۆیه جیگای هاورئ سهرخۆشه که یان له نیوان خۆیاند
داخت تاوه کو ئەمان ببینیت که چی ده کهن، ئەوان
دهستیان کرد به باسکردنی نادابه کانی خهوتن و چۆن
بخهون و به پیتی سوننه ته کانی پیغه مبه ر ﷺ بیت، ئەمیش
ته ماشای ده کردن و لاسایی ده کردنه وه، چه ند خوله گیکی
نه خایاند پیاره سهرخۆشه که کهوته ناو خهویکی قووله وه.

سیانه که پیش بانگی به یانی خه بهریان بوویه وه و لهو
کو تایی نیوه شه وه دا دهستیان کرد به نوێژ و دووعا و پارانه وه
بۆ هاوریکه یان که به هۆی کاریگه ری کهوله وه له
خهویکی قولدا بوو... سوجده یان ده برد و ده گریان تا خوای
گه وه رینمایی بکات به جوانترین شیوه و بگه ریتته وه سهر
نایینه که ی، کاتی ئەم خهوتبوو، خه به ری بوویه وه ئەوانی
بینی پیش بانگی به یانی نوێژ ده کهن و ده گرین و
ده پاریتته وه له خوای پهروه ردگار.. که میك ترس چووه ناو
دلیه وه، به ره به ره خه ریک بوو مه ستیه که ی به ریده دا، له
ژیر نوینه که یه وه چاودیری کرده وه ی ئەو لاوانه ی ده کرد به و
نیوه شه وه، وه به نوینه که ی خۆی و خه مه گه وه که ی

شاردېوويه وه، زور شهرمی له وان و له خوی گه وره ده کرد،
له خوی پرسى چوڼ له گهل که سانيكى ته وا صالحدا پرېم
که شهوانه هه لده ستڼ و له ترسى خوا ده گرین و ده خوڼ و
ده خوڼه وه به پټى سوننه ته کانى پينغه مېر ﷺ، منيش تاوا
سدرخوشم، بويه پرسى ار گه ليکى زورى به ميشکدا هات،
تا وای ليها ته نه يده توانى بخوږته وه، دواى چنه د ساتيک
بانگى به يانى درا و نه وانيش وک هاورپکه يان شهو خه وتېن
چنه د ساتيکى نه خاياند هه ستانه وه بو نوږى به يانى و
نه يانده زانى هاورپکه يان له ژير جيگاوه چاوډيريان ده کات،
بويه نه ویش هه ستايه وه و ده ستونپږى گرت و له گه ليان
روشت بو مزگه وت و نوږى به يانى کرد.

روالته تى له جاران زور باشتېوو، به شيويه ک نيشانه کانى
سدرخوشى به ته واوى له سهريدا نه مابون، بويه نوږى
به يانى نه نجامدا له گه لياندا و له گهل هاورپکه يانى که
خوشى ده ويستن، به هوى ئاکاره جوانه کانيانه وه و پابه ند
بوون به ئايينه که يانه وه و ريژگرتن له نهم و مامه ليه يان له

گه لیدا به شیوه یه که پیشتر شتی وای نه بینووه و
گه پرایه وه بؤ شوینی حه وانده وه که ی.

دوای ته وهی نانی به یانیان ناماده کرد ته وان ههستان به
خزمه تکردنی و وه که ته وهی ته میر بیّت و ته وانیش خزمه تی
بکه ن و ریژی بگرن و به سۆزبن له گه لیدا و به راوردی
ده کردن له گه لّ دراوسیانی که ده یوت رقی لیّانه، ته واو
سه رسام بوو پیّیان... بویه ته وان له گه لّ یه کتردا باسی
نادابه کانی خواردنیان ده کرد و خواردنیش له به رده ستیاندا
بوو، ته ویش گوئی له و قسانه بوو.. خواردنیان خوارد و
دانیشتن هه تا خۆر هه لّ هات و ههستان و نوژی
چیشته نگاریان کرد و جاریکی تر روشتنه وه خه وتن تا
کاتژمیر دهی به یانی تا دلّ نیابن هاوړیکه یان به ته واوی
مه ستیه که ی نه ماوه و چووه ته دؤخی سروشتی خۆی، بویه
هاوړیکه ی بانگ کرد و که میّک قسه یان کرد: چۆن منت
هیّنا به م سه رخوشیه له گه لّ ته م پیاره چاکه به ریژانه دا،
خوا جهزات بداته وه، پاشان من شوشه عاره قه که م له
سه یاره که مدا بینی، کیّ هیّنا بووی، لاوه صالحه که ش پیّ

وت من هينام!! دواى نهوې که تۆم بينى سووريت له سهر
هينانى و به شوشه عاره قه کوره نه بيت نايه يت له گه لمان،
نهوېش وتى: نايا هاورپکانت بينيان، وتى: نهو، نهوان
نه يان بينى، چونکه له کيسىکى ره شدايه و به هيچ
شيويه که ديار نيه بؤيه وتى: سوپاس بؤ خوا نه يان
بينيووه.

دواى نهو که وخته رى به رهو مه که و هاورپکه يان له
گه لدا بوو له سهره تاي گه شته که ياندا چيان کرد نه نجاميان
دايه وه، چند سوره تىکى کورتيان خویندنه وه و له گه ل
چند فـرمووده و پند و نامۆژگارى له کاتى
گه شته که ياندا، به لام ثم جاره يان هاورپکه يان هـولده دات
کـورته سـورته کان به شيويه کى باشت له پيشووتر
بخوینيته وه، له ميانى ريگا که ياندا شتى زوريان خویندنه وه،
پاشان گه شتنه مه که و رۆشن بؤ (بيت الحرام) و ريزيان
ده گرت له هاورپ سهرخوشه که يان و که هندی جار
زياده رويان ده کرد له ريـزگر تـيدا به نوميدي
ريـنمايـکردن... ته وافيان کرد و رۆشن بؤ (السعى) و له

ناوی زه مزه میان خوارده وه و نه ویش موله تی لیوه رگرتن
 بروات بؤ (الملتزم).. نه وانیش موله تیاندا و نه ویش رۆشت
 و دهستی گرت به (الملتزم) ه وه به کول دهستی کرد به
 گریان... لاوه صالحه که که له گه لیدا و له ته نیشتی ه وه
 بوو، وای هه ست ده کرد که پایه کانی که عبه به هوی
 گریان و لاوانده وی نه مه وه ده له رزن فرمیسه که کانی
 ده بارینه سهر گۆره پانی ده وری که عبه.

لاوه صالحه کهش به هوی گریانی نه وه وه ئوقره ی لیبا و
 به کول گریا، گویی له دوعا و پارانه وه کانی بوو، به
 راستی دیمه نیکی خه مناک بوو، که دیمه نیك به و شیوه یه
 بینیت، داوای له خوای گه و ره ده کرد که ته وه به که ی قبول
 بکات و په یمانی ددها به خوای گه و ره که جاریکی تر
 نه گه پیتته وه سهر عاره ق خوارده وه و دامه زراوی بکات و له
 دوعا کرده کانیدا نه وه نده ی ده زانی بلیت: په و ره دگارا ره حم
 پیبکه، خواجه گیان زیاده رۆیی زۆرم کرد، ده ی ره حم پیبکه
 نه ی په و ره دگاری ناسمانه کان و زه وی، نه گه ره له ره حمه تی
 خۆت ده رم بکه یت ئیت په نا بؤ کوی به رم، نه گه ره لیتم خۆش

نه بیت بیجگه له تۆ کی ره حم پیده کات.. په روه رد گارا،
به راستی دهرگا گانی به زه یی و ره حمی تۆ کراوه یه، منیش
تکا ده کم و لیت دپاریمه وه خواجه گیان بی تومیدم
مه که.

دوعاکه ی زۆر کاریگر بوو تا نه و راده یه ی هه موو
نه وانه ی هیڼایه گریان که به دهریه وه بوون، گریان ه که ی
زۆر به سوئ بوو، وات هه ست ده کرد کاتی تکا ده کات له
په روه رد گار گیانی بهرز ده بیته وه بۆ ناسمان، هه ر ده گریا و
داوای فریا که وتنی ده کرد تا نه و راده یه ی هاوړیکه ی وا
گومانی ده برد که دلّی خه ریکه په رت ده بیټ... به رده وام
بوو له سه ر نه و شیوازه و بۆ زیاتر له سه عاتیک ده پارایه وه
له خوای گه وړه و هاوړیکه شی له دوا یه وه له گه لیدا
ده گریا... به راستی دیمه نیکی کاریگر بوو، به تایبه تی
دیمه نی به کول گریان پیاوړیک چل سالی ته مهنی
تیپه راند بیټ و ده ستی به دیواری که عبه وه بیټ، نه و
شته ی زیاتر مرؤفی ده هیڼایه گریان نه وه بوو که ده یووت:
خواجه گیان کاتیک مه ست و سه رخۆش ده بووم له ژنه که مم

دهدا و دهرم دهکرد، دهی خوايه گيان لهو کردهوانه م خوښبه
بهرامبهر به نهو، خوايه گيان رحم و بهزهی تو هه موو
شتيکي گرتووه ته وه و داوات ليده که م خوايه گيان که
رحمته و بهزهيت منيش بگريته وه...

خزايه گيان من له بهرده می تودا راوه ستاوم و نائومي دم
مه که، خوايه گيان نه گهر رحم پی نه که يت، بي جگه له
تو کي رحم به من دهکات، خوايه گيان من ته و به م
کردووه، دهی لي م و هرگه و پي م بهرمو و نهی
په روهر دگار (ليک ليک ليک عبدي) خوايه گيان من
داوات ليده که م روو له من ورنه چه رخي ني، خوايه گيان
ته ماشامکه نه وه تا زه و يم پرکردووه له فرميسک، خوايه
گيان من له بهر دهستی تودام و ميواني تو م له ماله که تدا،
وه کو مامه نهی مروقه کان مامه له م له گه لدا مه که.

خوايه گيان نه گهر داوايان لي بکه م ري گريم ده که ن و
نه گهر يش تکايان لي بکه م به سووک ته ماشام ده که ن،
خوايه گيان سينه م فراوان بکه و بينايم رووناک بکه ره وه و
خوايه گيان با رووناکيت بمگريته وه و خوښه ويستی عه ره قم

لا ببوغزینه تا زیندوم له ژياندا.. په روهر د گارا تووړه
مه به لیم و رقت لیم نه بیټ، ئای چهنده تۆم تووړه کرد به
گونا ه و تاوانه کانم که ناژمیږدرین، کاتئ که سه ریچی
تۆم ده کرد و تۆش ته ماشاات ده کردم.

هاوړیکه ی له م کاته دا داوای لیکرد دوعای بۆ بکات..
بویه گریانه که ی زیادی کرد و دهیوت په روهر د گارا نایا
داوای دوعا له که سیکي وه ک من ده کات!!؟.

خوايه گيان من ماوهی بیست و پینچ ساله سه ریچی
تو ده کم و ده سته رداری من نه بویت، مه هیله له
گوناهه کانمدا بگه وزیم، خوايه گيان من فاسق و خراپه کارم
و له بهردهم ده رگا که تدا وه ستاووم و بمگیره به پیاوچا که کانی
خوت، خوايه گيان من داوای رینماییت لیده کم و نه وه ی
نزیکم ده کاته وه له تو له گوفتار و کردار، وه من ملکه چم
و زه لیلیم له نیو دهستی تودا و شکاومه ته وه، په روهر د گارا
به راستی گونا ه کانم زه وی و ئاسمانه کانی پر کردوه، نه ی
به به زه بیترینی به زه بیان له هه موو گونا ه کانم خوشبه
نه ی په روهر د گاری ئاسمانه کان و زه وی...

هه رده گریا و ده لالایه وه هه ندی جاریش گریان زال
 ده بوو به سهریدا و تنهها گویت له گریان وه ده بوو...
 بانگیټز بانگی عه سريدا و دانیشن بؤ نوټز کردن، پیاوه
 سه رخوښه توبه کاره کesh هیشتا خوۍ هه لواسی بوو به
 دیواری که عبه داو ده گریا هه تا هاوریکه ی به زه یی پیدا
 هاته وه و بردی بؤ ریزی نوټز گهران تا نوټز بکات و
 بجه وټه وه له گریان... له گهل خوۍا بردی و باوهشی پیدا
 کرد بوو وه ک دایکی یان وه ک باوکی... دوو رکات نوټزی کرد
 پیش نوټزی عه سر، نوټزه که ی هه مووی گریان بوو به
 ده نگیکی هیواش که دلۍ ده پچراند و سوۍ له دلۍ
 ده ورو به ری ده هینا.

به راستی دوعای ژنه که ی له شه ودا خوا وه ریگرت و
 دوعای لاره صالحه که به سوود و به ره مدار بوو... دوعای
 هاوریکانی له شه ودا بؤی له سه فده که یاندا مبه سستی
 خویی پټکا، به راستی دووعا و پارانه وه له میانی شه و
 روژټیکدا مروټیکۍ تری سازاند، نه وه تا هاوریکه یان کاتی
 هه ست به شیرنی نیمان ده کات، له ترسی خواۍ گه وره

ده له رزیت، به راستی دوعا کردن به پنهانی ته نجامی خوی
 پیکا و رینمایي نشاندا... هاورپیکانی لهو گه شته یاندا
 به زه بیان پیدا ده هاته وه به هوی گریانیه وه.. نویژ ته و او
 بو، هاتنه دهر وه به دواي ئوتیلیدکا ده گه پان که نزدیکی
 حهره م بیت، هیشتا فرمیسک به روو خساریه وه بوو،
 یه کیکیان که هه موو قورئانی له بهر بوو که زور
 پاریزکار (المتواضع) بوو تا نه و راده یه ی هه رده م دم به
 خنده ده تبینی، کاتی ته و به ی هاورپیکه ی بینی زیاتر ریژی
 لیده گرت و زیاده رژی ده کرد له ریزگرتنیدا و سوور بوو
 له سر نه وه ی پیلای ته و ته و به کاره هه لگري و له
 بهر ده رگای حهره م دا بیخاته ژیر خوی هم هه لویسته ی نه و
 حافیزه ی قورئانه شتانیکی له دلی همدا شکوفه پیکرد
 که کهس نازانی بیجگه له خوا و به لکو خه یالیش
 ده سته و سانه له وه سفکردنی.. به لئی پیلایه کانی خوی و
 نه و ی هه لگرت و تا دهره وه ی حهره م بردنی و کردنیه پی و
 به و کرده وه ی خوی زور دلخوش بوو، چونه ئوتیله کوه که
 ده پروانی به سر حهره م دا، پیچ روژ له و ی مانه وه،

هاورپکهيان ټو هه موو نوټږي ده چوو ټو مزگهوت و دهستی
 ده گرت به (الملتزم) هه وه و ده گريا و ته وانهی ده وروبه ری
 خوی ده هیڼایه گریان، شه وانیش هه لدهستا ټو عیبادت و
 خواپه رهستی و ده گريا و هاورپکسانی و دیواره کانیش له
 گه لیدا ده گریان.. نه ت ده بیڼی هه رگیز بجه ویت، به روژ له
 نه رده ده گريا ز شازیشی زینداز ده کرده وه به نوټرکردن و
 پارانه وه له خوی گه وړه به ده نگیکي پر له گریان هه.

دوای نه وهی گه شته کهيان ته و او بوو، گه پانه وه ټو
 شاره کهي خویان، کاتي له ریگادا بوون داوای له
 هاورپکهي کرد که ميک ټو ټومبيله که راوه ستینیت، ته ویش
 به هوای داواکاریه که یه وه وه ستاندي و ټوبه کاره که ش شوشه
 عاره قه کهي له کیسه ره شه کهي به رده م هاورپکهي دا
 ده رهینا و هه مووی رژاند و پیی وتن: تو خوا له روژی
 چه شه و زیندو و بوونه و ده دا شایه تیم ټو بدن که من
 جاريکی تر ناگه ریڼمه وه سهر نه م کاره.

کاتیک که ددیر ژاند ده گريا ټو نه و گونا هانهی که
 کرد بوونی به هوای نه و عاره قه نه فره تی هه، چاری

هاورپیکانیشی پربوو بوون له فرمیسک و وشانیك له
چاوانیانه وه گوزارهشتی ده کرد که نه یانده توانی چؤن به
زمان ده ری بپن، چونکه به پاستی نه سرین و فرمیسک
کاریگه رتره تا وتهی سهرزار، بویه دهستیان کرد به گریان،
دوای نه وه که وتنه ری و نه وانیش وه که نه ده گریان ..
بیدهنگی تیکه لی لاواندنه وه بووبوو، گریاننه کان تیکه لی
یه کتری ده بوون، پیش نه وهی بگه نه شاره کیان، پییان وت:
نیستا ده رۆیتنه وه بؤ مالی خۆتان و رووگهش و به سۆز و
میهره بان به له گه لیاندا، و نامۆزگاریان کرد سه بارهت به
چۆنیه تی هه لسوکه وتکردن له گه ل ژن و مال و مندالدا..
دوای نه وهی خوای گه وره رینمایی کردیت و هه میشه
پابه ند بیت به نویژی جه ماعه ته وه له مزگه وتا و خۆی
فیری کاروباری ئایینی بکات له زانا خواناسه کانه وه،
چونکه خوای گه وره تۆبه ی تۆبه کار وهرده گریت و دلخۆشه
پیتی، به لām بهرده وام بوون له سه ر رینمایی و ته و به کردن له
باشی ره حمهت و هیدایه ته، نه ویش ده یووت به خوا ئیت

هه رگيز سه رپيچي خواي گه وره ناکه م و ته وانيش ده يانوت
(انشاء الله) فرمي سکيش به چاوانياندا ده هاته خوار.

گه يشته ماله وه و گه شت به ژن و کوړ و کچه کاني له
شيوازيکدا که نه و شيوازه نه بوو که روشتبوو، ژنه که ي
هه و لي نه دا دلخوشي و ناسوده يي خو ي به بينيني نه و
ديمه نه بشاريته وه، بويه ده ستی کرد به گريان و له ناميزي
گرت و نه و يش گريا و سه ري ماچ کرد و به دهم گريانه وه
يه که يه که کچ و کوره کاني ماچ کرد، پاش چهند ساتيکي
که م هه ستايه وه تاوه کو بچيت بو نو يژکردن له
مزگه و ته که ي ته نيشتيان.. نيشانه کاني چاکه کاري له
رووخساريدا دياربوون، ريشي هيشتبويه وه که مووي سپي
تيکه و تبوو، له رووخساريدا نيشانه ي ناسوده يي و
به خته و هري ده بينرا، وهک نه وه ي تازه له دايک بووييت.

به م شيوازه ماويه کي زور تيپه پري، داواي له تيمامي
مزگه و ته که کرد که يارمه تي بدات له بانگداني روژانده دا،
نه و يش ره زامه ندي نواند دواي نه وه بوو به بانگبيژي
فه رمي مزگه و ته که، دواي نه وه ي بانگبيژه که ي تر

وه فاتیکرد، پاشان ناماده ده بوو له بازنه کانی فیږبوونی
قوټان و زانست و وانه کانی مزگه وتدا، پاشان بریاریدا
قورټانی پیوژ له بهر بکات، دهستی کرد به له بهر کردن و
همو قورټانی پیوژی له بهر کرد.. له و ماوه یه دا هاورې
گه نجه به سوزه که ی به بهر ده و امی سهر دانی ده کرد و که سانی
چاکه خوازی پی تاشنا نه کرد. تا بوویه یه کیټ له
بانگخوازان بڼه ریگای خوا و له سهر دهستی هم زوړیک له
هاوړیکانی رینمایکران، نه وانه ی که پیشت له گه لیدا
عاره قیان ده خواره وه، پاشان بوو به نیمای مزگه وته که و
تا نیستاش بهر ده و امه و سوپاس بڼه خوی گه وره یه کیټکه
له بانگخوازان و نیمای مزگه وتی نه و گه ره که.

تییینی: هم چېرې که له چنروای نه ندیشه و خه یال نیه و
ده مانتوانی ناوه کان بلاوېکه ی نه وه، به لام خاونه کانیان
حه زیان به وه نه کرد.

سایتی (موسوعة القصص الواقعية) له نینته رنیتته وه

چېرۆکی کور و کچیکی لاوی ئیماندار

ده گێر نهوه که له سه دهی یه که می کوچیدا کورپکی
که نجی خواناس داوی زانستی ده کرد و خووی یه کلایی
کرد بووه بووی، به لام هه ژار و نه داربوو.

روژیکیان به هووی برسیه تیه وه له مال چووه یه ده ره وه،
چونکه هیچی شک نه ده برد تا بیخوات بۆیه له نه نجامدا
رێی که وته باخی که پر بوو له دره ختی سیو، لقی
دارسیوێک شۆربو بوویه وه بۆ سه ر رینگاکه، نه میش که وته
وتویژ له گه ل خویدا که ئایا نه و سیو به خوات و
برسیه تیه که ی نه می نیت و خو که س نایبینیت و نه و
باخه ش به هووی یه که سیو وه که م ناکات، بۆیه سیوێکی
لیکروه وه و دانیشته و خواردی تا برسیه تیه که ی نه ما،
کاتی که گه رایده وه بۆ ماله وه ده روونی لۆمه ی ده کرد ئایا نه وه
پیشه ی ئیماندار ی راسته قینه یه، دانیشته و بیر ی ده کرد وه
و ده یووت چۆن نه و سیو هم خوارد و نه وه مائی موسلمان وه
من مۆله تم وه نه گرتوه لی، داوی گه رده ن ئازادیم
لینه کرد.. بۆیه روشت و گه را به دوا ی باخه وانه که دا هه تا

دۆزیه وه و لاوه که پیئی ووت: مامه گیان من دویئی
برسیه تی زۆری بؤ هینابووم و منیش سیوئکم له باخه که ت
خوارد به بیئ نهوهی تۆ بزانیته وه تا تا نه مپۆ من هاتووم
که ردنم ئازاد بکهیت.

باخهوانه کهش پیئ وت: به خوا گهردنت ئازاد ناکهم و له
رۆژی قیامه تدا به رۆکت ده گرم.

کورپه گه نجه کهش ده گریا و ده پارایه وه تا گهردنی ئازاد
بکات و پیئی وت: من ئاماده م ههر کاریکت بؤ بکه م به
مه رجی لیئم خوش ببیت و گهردنم ئازاد بکهیت.. و ههر
ده پارایه وه له خاوهن باخه که و خاوهن باخه کهش زیاتر سوور
ده بوو له سه ر قسه ی خۆی، بۆیه رۆشت و به جیئ هیشت،
کورپه لاوه کهش کهوته دواى و ده پارایه وه لیئى ههتا
باخهوانه که رۆشته مالى خویمان، لاوه کهش
له بهردهرگا که یاندا وه ستاو چاوه پروان بوو تا بؤ نوێژی عهس
پیاوه که بیته دهروه و کاتیك باخهوانه که له مال هاته دهر و
بینی هیشتا لاوه که وه ستاوه و فرمیسک به ریشیدا دیته
خواره وه و زیاتر نور و روناکی به خشیوه به روخساری..

لاوه که به باخه وانه که ی وت: مامه گیان من ئاماده م وهك
جوتیارێك له باخه كه تدا کاربکه م به بێ کرێ و به درێژایی
ژیانم یا به هه ر شیوه یه ك تۆ پیّت باش بیّت به لām به و
مه رجه ی لیّم خوش بیت.

له و کاته دا باخه وانه که که وته بیر کرد نه وه و پاشان وتی:
کوپی خۆم من ئاماده م لیّت خوش بېم به لām به مه رجه یك،
لاوه که گه شایه وه و به روویه کی گه شاه وه و خوشه وه وتی:
مامه گیان چ مه رجه یك ته هیه بیلی.

باخه وانه که وتی: مه رجه ی من نه وه م هیه که چه که م
بخوازیت!!!

لاوه که ش زۆر سه رسام بوو به و وه لāmه و هه رگیز نه و
مه رجه ی به میّشکدا نه ده هات، پاشان باخه وانه که وتی:
به لām کوپی خۆم چه ز نه که م که بزانیّت که چه که ی من کویره
و که ره و لالیشه و هه ره ها ئیفلجیشه و ناتوانی جووله
بکات، منیش ماوه یه کی زۆره ده گه ریّم تا میّردیکی بۆ
پهیدا بکه م و متمانه م هه بیّت پی و رازی بیّت و به و
هه موو ناته واویه ی باسکه رد، نه گه ر تۆ رازی بیت پی نه و

لێت خوش ده بم، لاوه که جاريکی تریش تووشی سه رسامی بوویه وه.

پاشان هه ر بیری ده کرده وه که چۆن له گه ل نه وه سه موو ناره حه تیه دا بژی به تایبه تی ئه م هیشتا له هه ره تی لاویه تیدایه ؟ و چۆن نه وه ئافره ته هه لده ستییت به کاروباری خۆی و به ریوه بردنی مال و گرنگیدان به م، له کاتی که دا به وشیه یه بیته ؟

هاته وه به خویدا و به خۆیی وت، ئارمبگره له سه ری له دنیا دا و با رزگارت بیته له تاوانی نه وه سیو خواردنه !!
پاشان روویکرده باخه وانه که و پیتی وت: مامه گیان نه وه من رازی بووم به کچه که ت و داواکارم له خوای گه وره پاداشتی نیاز و نیه تم بداته وه و به هۆی نه وه وه به خیر قه ره بووی بکاته وه بۆم.

باخه وانه که وتی: زۆرباشه کۆری خۆم ژوانی ئیمه پینچ شه مده ی داها توه .. ده بیته بیته بۆ مالی خۆمان و ده وه تیته بۆ ژن هینانه که ت و منیش ماره ییه که ت ده گرمه نه ستۆی خۆم، رۆژی پینچ شه مه لاوه که به

له شیکې قورسه وه و به د تشکاو په وه هه نګاوی د هـ نا بهـ رهـ و
لای مالې پیاوړه که ، نه ک وه ک زاوای تر به دلخوښی و
شادیه وه له روژی زه ماوړندا ، کاتې له دهر ګایدا باوکی
کچه که دهر ګای بو کرده وه و بر دیه ژوړه وه و دواى نه وه
که و تنه و توو یژ پیى و ت: کورې خو م فهرموو برؤ ژوړه وه بو
لای ژنه که ت ، یا خوا پیوژتان بیت و خواى ګه وړه بهـ رهـ کهـ ت
و خوښی بخاته ژیا نـ تـ اـ نهـ وه و لهـ سهـ ر خـ یر و چا که کو تـ ان
بکاته وه .

باوکه دهستی لاره که ی ګرت و بر دیه نه و ژوړه ی که
کچه که ی له وې دانیشـ تـ بو و ، کاتې کور په که دهر ګا که ی کرده وه
بینی ته ماشا ده کات نافر د تیکی سپی پیسته و جوان وه
مانگ وایه و قژی وه کو ناریشم به سهـ ر شانیـ دا شوړ بو و ته وه
و پاشان کچه که هه ستایه وه و به بالایه کی شوخ و
شه نګه وه بهـ رهـ و لای کور په که روشت و سلاوې لیکرد و وتی:
سلاوت لیبت میړدی به ریزم ..

لاره که له شوینی خو ی حه په سا و هـ ر سهـ رنجی ددها ،
وه ک نه وه ی له بهـ ردهـ م خوړیه ک له خوړیه ګانی به هـ شـ تا

وهستاييت، كه دابه زيته سهر زهوى.. بپرواي نه ده كرد بهو
 ديمه نه و نه يده زاني چي روويداوه و بوچي باوكي كچه كه
 نهو قسانه ي كرد، بويه كچه كه تينگه يشت كه چي ديت به
 خه يائي ميره كهيدا و چوو بو لاي و تهوقه ي له گهل كرد و
 دهستي ماچ كرد و و وتي: به لاي ئيستا تو سه رساميت
 سه باره ت به قسه كاني باوكم، راسته من كوئرم له ئاست
 ته ماشا كردني حه رام و لالم له ئاست قسه كردني حه رام و
 كه برم له ئاست بينيني حه رام و قاچه كام به رهو شتي حه رام
 ههنگاو ناني، وه من تاكه مندالي باوكم و چه ندين
 ساله باوكم ده گه ريت به دواي ميژديكي صالحدا بو من،
 كاتيك تو هاتيت و داوات ليكرد كه ليت ببوريت و
 گرياييت له بهرده ميذا باوكم وي: نهو كه سه ي له خواردني
 سيويك بترسيت كه مافي تهوي به سه ره وه نيه، نه وه باشتر
 له خوا ده ترسيت به رام بهر به كچه كه م، پيوزبايي له باوكم
 ده كه م كه تو ي به نسيب بوو.

دواى سالتك ټه و ژن و ميړده مندا لتيكيان بوو كه له نار
 ټه م نه ته وه يه دا نمونه ي كه مه ټايا ده زاني ټه و مندا له كي
 بوو؟

ټيمامي ټه بوو حه نيفه خاوه ني مده به بي فيقه ي
 به ناروبانگي حه نه في كه به مده به بي حه نه في ناسراوه
 خواى گه وړه ده فهرمويت ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ تَجْعَلْ لَهُ﴾

مُخْرَجًا ﴿٢٠٠﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ... ﴿٢٠١﴾ (الطلاق).

واته (ټه و ي له خوا برسيټ و پاريزكار بيت خواى گه وړه
 ده وړوي ليده كاته وه و وړزي ده دات به شيوه يه ك كه به
 خه يالدا نه هاتوه)

سهرچاره: (واحات الصعبة الصالحة).

لاويك! نهك ورك لاواني تر

ره يان... لاويك بوو هيشتا تهمه ني نه گه شتوبوه پانزه
سال، به دهنگيكي پچر پچره وتي: باوكه بؤكوي ده چيت؟
باوكه بيرت نه چيت دايكم دهوي... دايكم دهوي
باوكي به چاوي پر له فرمي سكه وه له مال رښته
دهر وه و كوره كesh هدر دهويوت دايكم دهويت... دايكم
دهويت؟

كورې خؤم دايكت به دهستي نهو دوژمنه سته مكارانه
كوژرا، روخساري رهيان سوور هه لگه را و ليوي شين بوويه وه
و به هوې بيستني نهو قسانده وه هاته له رزين و پاشان
هه ناسه يه كي قولې هه لكيشا و به كول دهستي كرد به
گريان و باوكيشي هيوري ده كرده وه.

ره يان كه ميك هيمن بوويه وه و له كؤشي باوكيدا خهوي
ليكهوت و باوكesh منداله كه ي به چاوي پر له
فرمي سكه وه هه لگرت و خستيه سدر جيگا كه ي خوي و له
پاليدا خهوت و بؤ سبه يني رهيان له باوكي پرسى:
- نهو دوژمنه ي دايكمي هوش كئي بوو؟

باوکیشی وتی: رۆلّه گیان ئهوانه دوژمنی ئیسلامن...
جوله که کان... به وردی باسی جوله که کانی بؤ کرد.

چهند سالیك تیپه‌ری و ره‌یان له لای مامه ئیبراهیمی
گه‌وره بوو، دواى ئه‌وه‌ی باوکی له یه‌کێ له چالاکیه
فیداکاریه‌کاندا شه‌هید بوو، ئه‌و کاته ته‌مه‌نی ره‌یان
که‌میك له سه‌رووی ده‌ سالانه‌وه بوو، شه‌هید بوونی باوکی
کاری تیینه‌کرد و هه‌میشه ئه‌م ئایه‌ته‌ی ده‌وته‌وه ﴿وَلَا
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾. (آل عمران)

واته: وا مه‌زانی ئه‌وانه‌ی له پیناوی خوای گه‌ورده‌دا ده‌مرن
(شه‌هید ده‌بن) ئیتر مردوون، نه‌خیر به‌لکو ئه‌وانه لای
په‌روه‌ر دگاریان زیندوون و رۆزی پیدراون.

ره‌یان گه‌وره بوو، بووه لاویکی صالح و جوامیر و
خه‌می تاین و نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، وه‌ خۆی نه‌زرکردبوو
بؤ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی (الله) به‌ هه‌ر نرخیك بیست،
په‌یوه‌ندی کرد به‌ که‌تیه‌کانی سه‌ربه‌رزی فیداکاریه‌وه له

سې يه کي کۆتايي شه ويکدا که ميژوو هه رگيز بيري
ناچيته وه، خه لکي خه بهريان ده بيته وه به دهنگي
ته قينه وه يه کي زور گه وره که کاريکي خوشه هيد کردن بوو.
تيا د هزانن کي بوو پالنه وانه کهي؟!

ره يان بوو که زه وي فله ستيني به خويني خو ي پاراو
کرد و بيست جوله کهي کوشت و لاپه ريه کي نو يي
فيدا کاري تو مار کرد.

سه رچاوه (واحات الصحبة الصحابة)

دوو هه تیوه که

له شاکاره کانی شیخ (الطنطاوی) رَحِمَهُ اللهُ.

ماجید هه ستیکرد که هیچ تیناگات له
خویندنه وه کهی خوئی، چاوی ته نها پیت و وشه کان
ده بینیت، به لام بیر و هوئی له مانا کانی تیناگات، نه و بیر
له وانه کهی ناکاته وه، نه و بیر له و تاوانبار ده کاته وه که
چون ژیا نی خوئی و خوشکه هه ژاره کهی تیکدا و کردی به
دۆزه خ، ته ماشایه کی سائنامه کهی کرد و بینی ته نها یه ک
هه فته ی ماوه بو تاقیکردنه وه و پیویسته خوئی ناماده
بکات و سه عی بکات، نه ی باشه چون خوئی ناماده بکات
و چون سه عی بکات؟ له کوئی نه و ماله دا شوینیکی
نارامی ده ست بکه ویت به هوئی نه و ژنه خراپه ی که نازاری
ده دات و نایه لیت بو ساتیک پشو بدات و کاتیکیش واز
له م دینی ده چیت به روکی خوشکه کهی ده گریته، نایا رازی
ده بیت به خوئی که له یه که م سالیدا که چووته ناوه ندی
بکه ویت... نه و له قوناغی سهره تاییدا هه میسه پیشه نگی
هاورپکانی و یه که می پوله کهی بو.

بۆیه هه ر بیری ده کروه له پر گوی له دهنگی
 ره شه بایه که وه بوو، نهو ره شه بایه ی له مانگی کدا جارێک
 هه لده کات بۆ کیلگه و ریشک له بن ده ردینیت و لق و
 پۆیه کان ده شکینیت، پاشان باران ده باریت و زهوی پاراو
 ده کات، خۆر هه لدیت و نهو لقانه ی شکاونه ته وه سه ر له نوێ
 گه وه ده بن و لقی نوێ لیده ده ن، به لام ره شه با و گه رده لولی
 نه م ماله هه موو سه عاتیک هه لده کات و دلی نه م و دلی
 خوشکه ته مه ن شه ش ساله که ی ده شکین.

ده لئی گه رده لولی کیلگه به به زه یی تر و دلناسکتر و
 مرۆقانه تره له و نافرته ی کاتی که ده یینی جوان و ریک و
 پیک دیاره ... به لام وه کو مار وایه له سیفیه ت و مه کر و
 جو له یدا.

گویی له جنیو و دهنگی ده ستیه وه بوو شه که ت بوو،
 پاشان ده ستی کرد به لیدانی کچه بچکۆله که، نه م
 نه یتوانی هه ستیه ته وه و نه یشیتوانی به رگری له
 خوشکه که ی بکات له ترسی باوکی، نهو باوکه ی که
 هاوکاری نه م نافرته ی ده کرد و کۆمه کی ده کرد بۆ لیدانی

ئو مندالې بهسته زمانانه و ناشرين كړدنې ژيان له
لايان، پيش نهوې بزاني كه ژيان ماناي چيه.. له
په غېره كهوه وهستا بوو، خوشكه كهې بيني دهستي به
ديواره كهوه گرتبوو زهره ه لگه پړاو و پوڅاك دپړاو و
خوشكه كه شي له پاليدا به دل شكاويه وه، له دلي خويدا
دهيوت هم داماره گوناھي چيه تاوا سزا دهريټ؟ تايا
جي تو ميدي باوكم نه بوو؟ تايا نازيزترين مړو نه بوو له
لاي.

نهې بړچي نيستا تاوا زه ليل و بيژراوه... لهو ماله دا
ته نها جنيو و ليدان و سو كايه تي ده بينرا، به لام لاواندنه وه
و نازييدان بو نهو خوشكه ي كه دوو سال لهم كچه منالتر
بوو وه نهوې تا قانه بيت، ته ميس وه كو كاره كهرې مالي
باركي وابوو، به لكو خراپتر له كاره كهر، كاره كهر زور جار
خزمه تي كه سانتيك ده كات كه دليان هيه و خوا ده ناسن و
وه كو كچي خويان مامه له ده كهن له گه ليدا... خوي گه وړه
له چاره ي هم كچه ي نووسي بوو كه هه تيو بيت و بي دايك

و باوک بیت، دایکې وهفاتیکرد بوو، باوکیشی ویژدانی
مردبوو، بویه باوکیشی نه مابوو.

گوږی له دهنګی باوهژنیده بوو بانګی ده کرد: وهره نهی
بهراز له گهل تومه.. به و ناوه ده بانګی ده کرد (بهراز) تنهها
به و ناوه ده بانګی ده کرد، کاتیکیش باوکی ده گه رایده پیی
دهوت: کچی وهره، کچی برو.. به لام خوشکه کهی زور نازیز
و خوشه ویست بوو.. دهیوت: تو له کوږی نازیزم؟ وهره
نازیزم... دهنګیک له ناکاو بهرز بوویه ده: گویت لی نییه
خوشکه کهت ده گری؟ بزانه چی دهویت بیده ری؟ نه ده
که ریت؟ بلای چیت دهوی؟

نه و کچه دامارهش به دهنګیکی کپه ده وه لامی دایده ده:
نهسته لهی دهویت..

- نهی بوچی وه کو ورچ وه ستاویت، برؤ چی دهویت بیده ری،
نه و داماره وه ستا و نهیده زانی چون بووی روون بکاته ده که
نه و پارچه نهسته لیهی که ماره تده هی نه ده.. دوینی
باوکی پاکه تیک نهسته لهی کړی و دای به کچه بچوکه کهی
و نه و خواردی و نه میش هر ته ماشای ده کرد، کچه

بچوو که که زۆری بۆ هات له ته ماشا کردنی نهسته له که و
 پارچه یه کی له نهسته له که بۆ هه لدا و وهك چۆن مرۆڤیک
 شتیك بۆ پشیلە یهك هه لده دا، که کاتی شت ده خوات و
 هه ر سه رنجی ده دات، که چه داماو که ش پارچه نهسته له که ی
 به دلخۆشیه وه هه لگرت و نه یویرا به و حه زه زۆره یه وه
 له ویدا بیخوا، بۆیه به شار دیه وه هه موو سه عتیك جاریك
 ده رۆشت تا بیبینیت و دلنیا بیئت، جاریکیان زۆر حه زی
 لی کرد و ده ری هیئا و به دانه کانی گازیکی لیگرت و
 خوشکه نازییدراوه که شی بینی و داوای نهسته له که ی
 ده کرد...

- که چه تیو نهسته له که؟

ئه ویش بیده نگ بوو... به لام منداله که وتی: دایه ئه وه تا
 لای ئه وه، له وێیه ئه و له منی سه ند! بۆیه ئافره ته که
 منداله که ی خۆی و مندالی می ره که ی برد بۆ لی کو لینه وه،
 کاتی باوه ژنه که بینی نهسته له که لای ئه وه کاره سات
 روویدا.

- هه‌ی دزی نه‌فره‌ت لی‌کراو، دایکت ئاوا فی‌ری کردو‌یت.. شتی ده‌دزی که هی تو نیه، ماجید به‌رگه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌گرت ته‌نها به‌رگه‌ی سوکایه‌تی نه‌ده‌گرت به‌ دایکی کاتی بینی باسی دایکی ده‌کات، نه‌یتوانی خو‌ی بگری‌ت و هاواری‌کرد: من ری‌گات پی ناده‌م به‌و شی‌وه‌یه قسه به‌ دایکم بلی‌ی.

هه‌میشه باوه‌ژنی تووره ده‌بوو لی‌ی و ئازاری ده‌دا به‌ به‌رده‌وامی، ئه‌ویش بی‌ده‌نگ ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچ بکات و باوه‌ژن ئاواتی ده‌خواست که شتیکی بکردایه تا ئه‌وه‌نده توره‌بی‌ت لی‌ی به‌ دل‌ی خو‌ی، ئه‌وه‌تا به‌هانه‌ی بو په‌یدا‌بوو، ری‌گا به‌ من ناده‌یت؟ تکات لی ده‌که‌م به‌گم که ری‌گام پی بده‌یت... ئاه! ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نیه که ماندوو ده‌م و خواردنت پیش‌که‌شه ده‌که‌م و خزمه‌تت ده‌که‌م و تۆش بو هیچ شتی ناشی‌ت، ته‌نها نویسنه‌وه نه‌بی‌ت له‌و ده‌فته‌ره ره‌شه‌دا، هه‌رچی ماندوو‌بوونی من بوو به‌رامبه‌ر به‌ تو به‌زایه چوو ئه‌ی نه‌فره‌ت لی‌کراو، به‌لام هیچ سه‌یر نیه تو کو‌ری دایکتیت.

- پېم وتیت باسی دایکم مه که ، نه گینا بیډه ننگت ده کم .
لیی نزیك بوویه وه و قیژاندى به سهریدا و دراوسیځان
گویان لی بوو: ده ته وی له من بدهیت؟ نهی ناپاک، نهی
سپله ، نهی خه لکینه فریا که ون..

دراوسیځان کوبونه وه ، ماجید به ره و ژوره کهی خوی
روشت یان به ره و نه و گوښه یه ی ناویان لینا بوو ژورور..
جیا یان کردبویه وه بو نه و ، تاوه کو باوه ژنی هه می شه
نه بینیت ، باوکی نیواره گه رایه وه ، هه روه ک نه ریتی جارانی
مؤن و گرژ دیار بوو ، به دهم مندا له کانیه وه پینه ده که نی ،
تاوه کو زال نه بن به سهریدا و په روه ده کردنیان و رهوشتیان
تیک نه چیت .. جاران وانه بوو ، به لام له وه ته ی نه و ژنه
نه فره تیه ی هی نا بوو وای لی هات بوو ، نه و نه ژدی هایه
ژه هری شی کردبوه له شی نه وه وه و خستبویه می شکى که
ماجید و خوشکه که ی دوو مندا لی نازیږدراوی خراپن و
ته نها توندوتیژی له گه ل نه واندا سوی هیه .

نه و نافرته زور پیس بوو ، نه گهر کاتی هاتنه وه ی
میړده که ی بهاتایه پوښاکه کانی داده که ند و پوښاکى نویی

له بهرده کرد.. وهك چؤن رووخساره شه يتانيه كهى خوى
 ده گؤړې بؤ روخساريكى پاك و مندا لانه، مه كر و
 پيسيه كهى زال بووبو به سر ميړده كيدا، نه و شمان له يېر
 نه چيټ كه دوو كچه كهى پاك و تميز ده كرد و پوښاكي
 وهك يه كى له بهر ده كردن تا ميړده كهى هه ست نه كات
 فەزلى كچه كهى خوى دده به سر كچه كهى ترده.

ميړده كهى هاته وه و زور به سؤز و جوانى و
 رووخو شيه وه پيشوازي ليكرد و به لآم له روخساريدا جوړيك
 له نازارى بيتاوانانه دياربوو، وهك نه وهى كه دامار بيت و
 زولمى ليكرا بيت، ميړده كهشى هه ستى پيكرد و زورى
 ليكرد تا رازى دلى بدر كيټيټ، نه و يش به سر هاتيكي
 درؤينه ي شيواوى بؤ گيړا يه وه و سينه ي ميړده كهى پر كرد
 له رق و كينه به رامبه ر مندا له كانى، بؤيه چووه دهر وه و
 هيچى نه ده بينى له بهر ده ميده، بانگى كچه كهى كرد و
 نه و يش به ترس و له رزه وه هات واى ده زانى به ره و مردنى
 ده بن، له بهر ده ميده وهك نه وهى كاوپريك له بهر ده م
 پلنگي كدا وه ستا بيت، باوكه له سر كورسيه كى بهرز

دانیشت، وک ته وهی داد ګایکړدن بیټ و کچه که شی
له به رده م خویدا وه ستاند وک ته وهی تاونباریک بیټ، که
به لګه ی له سهر کۆکرایته وه، باوک به باسی قیزه ونی و
ناشرینی دزی بو ده کړد و سهرزه نشتی کړد و قسه ی
پیوت، وه به چاوی سهرزه نشته وه ته ماشای ماجیدی کوری
ده کړد و ته ماشا کړدنه که ی توله و هره شه ی لیږده بینرا.

بویه ماجید نه یتوانی بیده نگ بیټ له کاتیکدا که
خوشکه که ی تۆمه تبار ده کړیت به دزیکړدن، له راستیشدا
بیټوانه .. بویه داوای له باوکی کړد که نه و مه سه له یه ی
بو روون بکاته وه، ته نها به و هلو یسته ی ګۆبه نی تۆشی
خوی کړد.

بورګانه که ته قیه وه و باوکیان ده ستی کړد به نرکه ر و
نال له و به تووړه یی و ئوځره لیبرانه وه وتی: ده ته وی له
باوه ژنه که ت به دیت، هه ی بی ته ده ب، هه ی بی ته ریبت،
هه ی نه فره تی، وا ده زانی که ګه شتیه ته مه نی چواره
سالی ئیتر بوویت به پیاو، ئایا پیاو له باوه ژنی خوی
ده دات؟ به خوا ده ست ته شکینم هه ی سهر سه ری.

+ به خوا باوکه ئه وه راست نيه ...

- ئای لهو بئی تهریه تیه، ئه لئی شهرم و حیات نه ماوه،
باوه ژنه کدت به درؤ ده خه یته وه.

+ به خوا من به درؤی ناخه مه وه به لām شتانیك ده لیت که
راست نيه.

له وکاته دا باوکه هه ستایه وه و بهو په پری رق و توره یی و
هیزه وه به ربوه کوره کدی و به هه موو هیژیکه وه وهك
شتیکی بیگیان، که وته لیدانی و تنه ها به لیدان سوکنایی
بؤ نه هات و به لکو هه لمه تی برده سهر ده فته ره گه وه کدی
که وانه کانی تیډا نووسی بوویه وه و به ته واوی دراندی و
پاشان خوشکه کدی کرده گو شه یه که وه و نه یه یشت نانی
ئیواره بخوات، وهك سزایه ك و سوکایه تی پیکردنیان.

ژن و میرده که و تاقه کچه که یان نانی ئیواره یان خوارد
و پاشان چوونه سهر نوینه کانیا و کوره کesh له جیی
خوی حه په سا بوو.. ته ماشای ئه وه ده فته ره ی ده کرد که
شه و نغونی پیوه کیشابوو.. که له پیناویدا خه و خۆراکی
له خۆی تال کردبوو، که وای ده زانی رووناکی چاوی و

به هاری ته مه نیه تی و ئومید و ئاینده ی خو ی له سر بنیات نابوو... پاشان هه ستا و پارچه کانی کو کردوه وه چون دایک په لو پوی مندالی کو ده کاته وه کاتیك بۆمبیك ده ته قیته وه پیایدا.. به لام تازه بی که لک بو، کو کردنه وه سوودی نیه و نابیتته وه به ده فته ریک که سه عی تیدا بکات، مه گه ر کاتیك په لوپوی مروقیکی پارچه پارچه بوو بیتته وه به مروقیکی ساغ و قسه بکات و بروات به رپوه... بویه دلنیا بوو که نه مسال ده که ویت و ده رناچیت و نه مسالی ده فته ویت... کاره که زور گه وه بوو به لایه وه.. میشکی به رگه ی نه وه موو زولمه ی نه گرت و وای هه ست ده کرد که دنیا ده یسورینیتته وه و گیتری ده دات.. رژه کانی ژیا نی وه فیلیمکی سینه مایی ده هاته پیش چاوی.

روخساری سۆزداری دایکی بینی، خه نده ی دایکی که ناسۆریه کانی دنیای له بیر بردبوویه وه، و سینه ی که له کاتی ناره حه تیدا په نای بو ده برد، بینی دایکی گه نجه و ته ندروسته و ماله وه ی بینی که زور هیمنه و پره له سۆز و خوشه ویستی و باوکی خو ی بینی باوکیکی راسته قینه که

گیانی پرېوو له سۆزی باوکایه تی و له چاوانیدا ده بینرا، و دهسته پر له سۆز و نهرمه کانی و زمانه شیرینه که ی و قسه به تام و شیرینه کانی...

فیلمه که گوړا و دایکی بینى نه خوښه و گوږ نادات به نه خوښه که ی دایکی و وای ده زانی نه خوښه کی ساده یه، پاشان مالتی بینى که ته و او تیکچووه و هه مووان ماته م و غه مبارن و گوږ له دهنگی شین و گریان بوو، ده بینى که نه م دور ده خه نه وه و هه والتی پیناده ن، به لام تیگه یشت که دایکی وه فاتى کردوه و مردوه.. وشه یه ک بوو که زور گوږی پینه دا، پیشت و شه ی مردنى بیستبوو، له کتیبه کاندا خویند بوویه وه، به لام له نریکه وه و له مالتی خویندا نه بینیبوو، تامی مردنى نازیزیکی خو ی نه کردبوو، به لام روژگار به خیرایى فیتریکرد که مردن چیه، کاتى سبه ینى به گریانى خوښکه نازداره که ی لای دایکی خه به یری بوویه وه که له و روژانه دا خوښه ویستى باوکیشى بوو، کاتى کوره که چاوی کرده وه، دایکیشى له

ته نیشته خۆیده وه نه بینى که خوشکه کهى بنى به سنگیه وه ..

کچه که زیاتر ده گریا، کوره که هاواری کرد:

- دایکه .. دایکه .. پاشان له جیگا کهى ههستا و گهرا

به دوایدا .. باوکی بینى له گهڻ کۆمه لێک خزمى تریدا،

ئهوانیش هه موویان ده گریان .. لێى پرسین:

- کوا دایکم؟!.

وه لامیان نه دایه وه .. کاتى ویستی بروت بۆ قوتابخانه،

بانگی دایکی کرد، به لام دایکی دیار نه بوو تا جانتا کهى

بۆ ناماده بکات و پۆشاکه کانى له بهر بکات و له پشت

دهرگا که وه نه بوو تا خواحافیزی لیبکات و ماچی بکات و

نامۆژگاری بکات، که شهر له گهڻ که سدا نه کات و له

کۆلندا یاری نه کات و پاشان خهريک بوو دوورده که و ته وه و

دووباره بانگی ده کرده وه تا ماچی بکات و نامۆژگاری

بکات .. کاتیکیش که گهرايه وه له قوتابخانه ئافره تیکی

نامۆی بینى، شیرى ده دا به خوشکه کهى ... بۆچی

ئافره تیکی نامۆ شیرى پێده دات ئه ی کوا دایکم!؟

فیلمه که ګوړا، باوکی سۆزداري بينی، که هاورپیه کی به سۆز بوو بوی و ههولئ ده دات که بییت به باوک و به دایکیش، بۆ ئه م و خوشکه که ی، به لām تهو باوکه لهو رۆژه شوومه وه ګوړا.. بویه تهو رۆژه شوومه ی بینی، تهو رۆژه ی پی ووت: ماجید دایکیکی تازه دیت بۆ لات... دایکیکی تازه !!!

ئه وه وشه یه ک بوو پیشت نه ییستبوو، تهو ده یزانی چۆن خوشکیکی تازه دیت بۆ لای، بیګومان له سکی دایکیه، به لām دایک له کوپوه له دایک ده بییت؟ چاوه پوانی کرد.. دایکه نوییه که هات و جوان و خوشه ویست بوو.. کۆلمه کانی و لیوه کانی سوور بوون.. نه ک وه ک لیوی کهسانی تر.. سه رسام بوو له رهنگی لیوه کانی به لām خوشی نه ده ویست و گوئی پینه ده دا.. له رۆژانی یه که میدا سۆزدار و هیمن بوو.. وه ک کیلگه یه کی بچوک و لاواز به لām رۆژگار تیپه ږی و جیگیر بوو له زه ویدا و تووی خوئی تیدا چاند، وه ک بیابان وشکه لāن بوو.. هه رچه نده فیللی له بینهران ده کرد به گه لā ناسک و ً له جوانه کانی کاتیکیش تهو

کچه له دایک بوو، ئەو شەیتانە لە شیۆهی ماریکدا
دەرکەوت لە پیستی ئافرەتییکی جواندا.

وینە و فیلمه کانی رابردو ته‌واو بوون و ته‌نها ئەم وینە
ناشرینه‌ی ئیستا ده‌هاته به‌رچاوی، ده‌بیینی گه‌وره ده‌بیٓت و
هه‌موو ژیا‌نی داگیر ده‌کات، هه‌رچی یادگاری و رووناکی و
ئومێده‌ لایبرد له‌به‌رچاوی.. گو‌یی له‌ قاقار پی‌که‌نینه‌وه
بوو، راپه‌ری و وای هه‌ست ده‌کرد ئەوانه‌ فیشه‌کن و ده‌نرین
به‌سه‌ر د‌لی ئەمه‌وه، پی‌که‌نینه‌ی ئەو ئافره‌ته‌ بوو که‌ جی‌ی
دایکی گرت‌بوویه‌وه له‌گه‌ڵیدا پی‌که‌نینه‌ی باوکیشی تی‌که‌لی
ده‌بوو... بی‌ده‌نگ بوو، گو‌یی له‌ گریان‌ییکی هی‌واش و
خه‌فتبار و به‌رده‌وامه‌وه بوو، خۆشکه‌ه‌ی بیرکه‌وته‌وه که‌
فه‌رامۆشی کرد‌بوو، برسیده‌تیه‌که‌ی هاته‌وه یاد که‌ به‌ بی‌
شی‌و ماوه‌ته‌وه، ئەو تاوان‌باره به‌ در‌یژایی رۆژ خزمه‌تی خۆی
و مندا‌له‌که‌ی پی‌ده‌کرد، ده‌چوو ده‌رگای مه‌تبه‌خی لی‌
داده‌خست و ته‌نها نانی‌کی ده‌دایه‌ و به‌ دزیه‌وه خواردنی ده‌دا
به‌ کچه‌که‌ی خۆی، باوکیشی ئی‌واره ده‌هاته‌وه له‌به‌رده‌م
ئه‌ودا باوه‌ژنه‌که‌ پۆشاک‌ی بی‌ تاوانی ده‌پۆشی و باسی لاوازی

و نه خوښی کچه که ی بۆده کرد ئه م کچه داماره، نان ناخوات و ته ماشای له شی بکه، نه یه یین بۆ لای پزیشک؟ به لām پزیشک چی بۆ ده کات، ئه مه خو ی سه ر سه خت و بی ئه ده به، بانگی ده که م بۆ ناخواردن، که چی نایه ت نان بخوات ئه م سه ر سه ختیه ی له ناوی ده بات..

باوکیشی بانگی ده کرد و پئی ده وت کچه هه تیو ئه م سه ر سه ختیه ت له چیه؟ بخۆ ئه گینا لیت ده ده م، ده هاته پیشه وه تا نان بخوات، ئافره ته که ی ده بی نی له پشتی باوکیه وه ته ماشای ده کرد و هه ره شه ی لیده کرد، ده بی نی که ده موچار ی گۆراوه ده لئ ده موچار ی که متیاره و توقینه ره.

ژنه که ش ده یوت به میرده که ی: پیم نه وتیت ئه و سه ر سه خته پتویستی به ته ربیه ته، پیاوه که ش سه ری راده وه شانده و یه ک زله ی ده کیشا به روخساریدا و گو یی کاس ده کرد و فری ده دایه ژووره که ی خو ی، نانی خواردنی ئیواره شی به و شیوه یه بووه.. ماجید خوشکه که ی هاته وه یاد و چووه لای و به رزی کرده وه و نای به سینگیه وه:

- ته وه چيته؟ بوچی ده گريت؟ نازيزم بیدهنگ به؟
 + برسیمه، برسیمه... له کوی خواردنی بو بینیت، ههستا
 دهستی کرد به گهړان، بهختیان هه بوو، ده رگای ژووری
 مه تبه خه که کرابوویه وه، چونکه هه میسه قفلی ددها،
 له سهر سفره که پاشماوهی خواردنی تیواره مابوویه وه و بوی
 هیئا و نه ویش به دلخوشیه وه خواردی، وه که نه وهی
 هه ره مان کچی نازیندراوی پیشوویت، که داوای هه رچی
 بکر دایه بوی ناماده ده کرا و هیچ داوایه کی فهراموش
 نه ده کرا.. کوره که پیی ناخوش بوو که خوشکه که ی
 دلخوشه، نه گهر پاشماوهی خواردنی خوشکه که ی و باوکی
 بخوات و له ژووری مه تبه خ خواردنی دزی بینیت بوی و
 وینه ی رابردووی هاته وه پیش چاوی هیرشه ده کرده سهری..
 وینه ی دایکی هاته پیش چاو بانگی ده کرد... نه و خه یا له
 به رجه سته بوو بوو له به رچاوی.. هه میسه له پیش چاویدا
 ده بیننی تا بر دیه وه بو رابردوو.. وه نیستای له بیر برده وه..
 خوشکه که ی به هه تیوی و زولم لیکراو نه ده بیننی به لکو

وای دهبینی که مندالیکې خوشه ویسته و دایکیکې هه یه
که به سوز بیت له گه لیدا و خوشی بویت.

دهفته ره دراوه که ی و ثاینده له دهست چووه که ی و ژیا نه
تاله که ی له بیر چوویه وه و گوئی له بانگکردنی رابردوه وه
بوو که ده هاته بهر گوئی.. دهنگی دایکی:

- ههسته نازیزم نایا گویت له دهنگی دایکته وه نیه
ههسته با بچین بولا ی دایکم.

کچه که راجله کی و دلی داخوړیا، چونکه نه ییده زانی که
دایکیکې تری هه یه بیتجگه له و نافرته نه گریسه، بویه
ترسا و رازی نه بوو پروات بولا ی، تاوانی له و نافرته نه وه
بوو جوانترین وینه ی له دهروونی له و منداله دا ناشرین
کردبوو، که ناده میزاد تا نیستا ناشنا بوو بیت پیی نه ویش
وینه ی دایکه!!.

- وهره با بچین بولا ی دایکی نازیزمان، دایکت له و له
شوینیکې زور خوشه له به هه شتایه، نایا گویت له
دهنگیه وه نیه؟

هه لیگرت و ده رگای کرده وه و بردی به ره و ئه وه دهنگه ی
که له گویدا ده زرنگایه وه و به سۆز بوو به لایه وه، بردی بۆ
ئه وه شوینه ی که دایکی له وی بوو.

سبه ینی خه لکی له رۆژنامه کاندایه والی ئه وه یان
بیست که پۆلیس شه و له سه ر قه بران مندا لکی له و
لازایان دۆزیوه ته وه که ته مه نی شه ش سا له و له گه ل
کورپکی چواره سال، بردیان بۆ نه خوشخانه چونکه
کچه که له گیاندا بوو، برسیه تی و سه رما و ترس کاری
تی کرد بوو، رزگاری نه ده بوو له مردن مه گه ر به
سه مه ره یه ک له سه مه ره کانی قه ده ر... به لام کوره
هه رزه کاره که که قسه کانی ده چۆراند یادی تاقیکردنه وه و
ده فته ره گه و ره که ی ده کرد و دایکی بانگ ده کرد و ئه وه
ئافه ته ی که له ئه ژدیهای ده کرد.

چیرۆکی خزمانی میژد مردنه

خالید له نویسنه گه کهیدا به خه فه تباریی و غه م و په ژاره وه دانیشته بو.. (صالح) یش که هاوړیی بو له سه ر کار ههستی به و ماته می و په ژاره ییه ده کرد له روخساریدا، له نویسنه گه که ی ههستا و نزیک بوویه وه له خالید و پتی ووت: خالید ئیمه هاوړی و برای یه کترین پیش نه وه ی هاوړیی سه رکارین، ههستم پی کردویت نزیکه ی ههفته یه که ده بیته تو هه میسه بیر ده که یته وه و زور بیزاریت و نیشانه ی غه م و په ژاره یی له روخسارتا دیاره، وه که نه وه ی غه می هه موو دنیات هه لگرتیته.. تو باش ده زانیته خه لک بۆ خه لکه و هه مووان برای یه کترین بۆ خوا.

خالید که می که بیته نگ بوو، پاشان ووتی: (صالح) ی هاوړیم سوپاست ده که م.. نه مه ههستیکی جوانه... بیگومان من ههست ده که م پیویستم به که سین که هیه غه مه کانم و کیشه کانمی لا باس بکه م.. به لکو یارمه تیم بدات له چاره سه رکردنیدا..

خالید له دانیشتنه که یدا رېک بوویه وهو کوپې چای بو
صالحی هاورپې تیکردوو پاشان ووتی: (صالح) گیان خوټ
باش ده زانی من نزیکه ی هه شت مانگه ژنم هیناوه و خوټ و
خیزانم له مالیکداین پیکه وه به تهنها ده ژین.. به لام کیشه که
له وه دایه برا بچو که که م (حه مه د) که ته مهنی بیست ساله..
دواناوه ندی ته و او کردوه و له زانکو وهرگیراوه لیږه، دوی
هه فته یه ک یان دوو هه فته یه ت بو تیږه..

تا دریږه به خویندنه که ی بدات، له بهر نه وه دایکم و
باوکم زور به توندی داویان لیکردم که (حه مه د) له مالې
تیمه بیت له بری نه وه ی له گدل هندی له هاورپکانی
له شوقه دا بیت، چونکه ده ترسان سهره رږ بیت و له ده ست
ده رچیت.. وه خوټ ده زانیت نه و شوقانه هه موو جوړه
مرؤقیکی تیادا کوږووه ته وه له باش و خراپ و بهرپوشت و
فه و تاو.. وه که ده زانیت هاورپ سهرنج پاکیشه.. منیش زور
به توندی پازیی نه بووم، چونکه وه که ناشکرایه له لات
که غیچکی ههرزه کارو بوونی له مالې مندا مه ترسیه کی
که وره یه.. هه موومان به قوناغی لوی و ههرزه کاریدا

پۆیشتووین.. باش ده زانین چۆنه.. هه ندی جار له مال
 ده رده چم نهو له ژووره کهیدا خه وتوو.. وه هه ندی جار بو
 چهند پۆژی له مال ده رده چم به هوێ بارودۆخی کاره که مه وه..
 وه هه ندی جار.. وه هه ندی جار.. نایشارمه وه له لات من
 پرسیاری زانییه کی به پیزی ئاینیم کرد له م باره یه وه..
 نه ویش ئاگاداری کردم که پێگا به هیچ که سیك نه یه م با
 برایشم بیته.. تا بمینیتته وه له گهل من و له گهل ژنه که مدا
 له ماله که دا.. وه باسی فهرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ ی بو
 کردم لهو بواره دا که ده فهرموێ (الْحُمُو الْمَوْتُ) واته (هیوه ر
 - شوبرا - مردنه) واته مه ترسیترین شت بو سه ر ژن
 خزمانی نزیکی میرده که ن، وه کو برای و مامی و خالی و
 کوره کانیان چونکه نهو که سانه زۆر به ئاسانی ده چنه
 ماله وه و که سیش گومانیان تی نابات.. ئا لیروه
 سه رگه ردان بوون پێیان مه زنترو مه ترسیدارتره.

پاشان شاراهه نیه له لات کاک (صالح) که پیاو ده یه وێ
 له گهل ژنه کهیدا به ته نها له مالی کدا بی.. تا به ته واری
 بجه ویتته وه به شیوه یه کی باشت بژین پێکه وه.. نه مه ش

دهسته بهر نابیت ته گهر (حه مه د) ی برام لهو ماله دا بیټ،
 خالید که میك بیده نگ بو، پاشان قومیکى له چاکهیدا
 که له بهرده میدابوو.. پاشان ووتی: کاتى ته مه م پروونکرده وه
 بۆ باوکم و دایکم و بۆچونى خۆمم بۆ شیکردنه وه سویندم
 بۆ خواردن به خوای مه زن من هه موو کاریکى خیروچاک بۆ
 براکه م ده خوازم.. نه وان تو ره بوون لی م و لای خزمان
 هیرشیان کرده سهرم، تۆمه تباریانکردم به وه ی که مافیانم
 نه داوه، وه به وه وه سفیان کردم که دلم پیسه و نیه تم خراپه،
 چونکه گومانى خراپ ده به م به براکه م، له کاتیکدا نه و
 ژنى من وه کو خوشکى گه وه ی خۆى ته ماشا ده کات.. وه
 به که سیکی ئیره یی پی بهر وه سفیان ده کردم و من چاکه ی
 براکه مم ناویت و نامه وى خویندنى زانکۆى ته وار بکات..

خراپتریش له وه (صالح) گیان باوکم هه ره شه ی لی ده کردم
 و ده یوت: نه مه فه زاحه تیکى گه وه یه له ناو خه لکیدا..
 چۆن براکه ت له گه ل بێگانه دا بیټ و تۆش مالت له وى
 بیټ.. به خوا نه گهر (حه مه د) له ماله که ی تۆدا نه مینیتته وه
 من و دایکت له مپۆ به دواوه تا ده مریت دت بوغزینین و

ناتدوینین و نه ماندوینیت.. ئیمه له دنیاو له قیامه تا بئ
به رین له تو.. (صالح) به هیواشی کیشای به سه ری خویداو
پاشان ووتی: بینگومان تو پای منت ده ویت له م
مه سه له یه دا و زۆر به راشکاوانه و ئاشکرا.. له بهر
ئه وه (خالید) رینگام بده پیت بلیم تو که سیکی دوو دلیت و
ئه گهرنا پیویست به وه هموو کی شه و نا کوکیه ناکات
له گهل دایک و باوکت.. نایا نازانیت ره زامه ندی خوا له
ره زامه ندی دایک و باوکه وه یه ، وه تورپه بوونی خوا
له تورپه بوونی ئه وانه وه یه ، چی پرووده دات نه گر براکت
له یه ک مالد له گهل تودا بژی؟ کاتی تو له وی نیت
هه لده ستی به کاروبار و پیداو یستی ماله وه به هه ر
هۆیه که وه بیته ، کاتی تو له وی نیت ده بیته پیاوی ماله که .

پاشان صالح که میك بیده نگ بوو تا کاریگه ری
قسه کانی ببینیت له سه ر روخساری خالید ، پاشان ووتی:
من لیت ده پرسم بۆچی گومانی خراپ ده به یه به براکت؟
بۆچی بئ تاوانان تۆمه تبار ده که یه به بئ به لگه ؟ نایا
بیرت چوو که په ره ردگار ده فه مروی یتایها الذین ءامنوا

أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴿١٧﴾
(الحجرات).

واته: ﴿نهی ته وانهی باوړپتان هه یه زور دوور بکه ونه وه
له گومان، بېگومان هه نی له گومانه کان تاوانن﴾.
پیم بلئ نایا متمانته به ژنه کت نیه؟ نایا متمانته
به براهته نیه؟

(خالد) پټی پچړی ووتی: من متمانم به ژنه کم و
براکم هه یه، به لام..

(صالح) پټی بری و به لومره ووتی: ګه راینه وه بو
گومان و خه یالئ خراپ..

دلنیا به خالد، (حمده) ی برات ده بیته شوانی کی
ده ستپاکی ماله کت کاتئ تو له ویت و کاتیکیش
له ماله وه نیت..

هر ګیز براهته ریگا به خو نادات نزیك بیته وه له
براژنی خو، چونکه وه کو خوشکی خو ته ماشای ده کات.
تو له خوت پېرسه (خالد).. نه ګر (حمده) ی برات ژنی

هه بوايه، ئايا تو بىرت له دهستدرىژى ده كرده وه بۆسه ر
ژنه كه يان زيانى پىښگه يه نيت؟

پىم وايه وه لامة كه ناشكرايه له لات؟

خالىد بۆچى براكت و باوكت و دايكت له دهست
ده دهيت و خىزانه كەت پەرتەوازە دەكەيت لە پىناوى
ئەندىشەو خەيال و گومان و ئەگەرانىكدە كه بونيان
نیه.. عاقلبەو باوك و داكيت پازىكه، تاوه كو خواى گەوره
لێت پازى بێت.. وه بۆنه وهى گومان و دوودلێت نەمیئت
رێنمايیت دەكەم كه (حه مه د) له بهشى پىشه وهى ماله وه
نىشته جى بكەيت، وه ئەو دەرگاى بهشى پىشه وه
ژووره كانى تر جيا ده كاته وه دايى بخت.. (خالىد) پازى بوو
به قسه كانى (صالح)ى هاوړپى.. چاره ي نەما بوو پازى بوون
نەبیّت به وهى كه (حه مه د)ى براى بىنێته لای خۆى..

دواى چەند رۆژى (حه مه د) گەشتە فرۆكه خانه و خالىدیش
پىشوازی لێكردو پاشان پىكه وه چوون بۆ مالى خالىد
تاوه كو (حه مه د) له بهشى پىشه وه نىشته جى بىت.. كار
به وشى وه گوزەرا.. رۆژگار به ويستى خواى گەوره

به سه رچوو که ههر زاتی خوئی زانا بوو به هه مووشتی..
ئیستا ئیمه چوار سالمان تیپه راندووهو (خالید) ته مه نی
گه شتووه ته (۳۰) سال و بووه به باوکی سی مندال..

(حه مه د) یش له دوا هه مین قوناغی زانکو دایه و
خه ریکه خویندن ته و او ده کات.. خالیدی برای به لینی
پیداوه که له زانکو بیکات به فەرمانبەر له شوینیکی
گونجاودا.. وه ههر له مالیاندا بمینیتته وه تا ژن دینیت و
له گهل ژنه کهیدا بچنه مالی خوینانه وه.

ئیواره یه کیان خالید به توتومبیله کهی دوا ی نیوهی
شو ده گه رایه وه بو مال.. به یه کی له ریگا کانی گه ره که کی
ته نیشتی ماله که یاندا ده رۆشت... له دووره وه دوو تارمایی
رهشی بینی که له ته نیشته ریگا که دابوون.. نزیک بوویه وه
لییان.. بینی پیره ژنیکی به ته مه نه له گهل کچی کدا که
که وتوو به زه ویداو کچه که ده نالینی و هاوار ده کات، پیره
ژنه کهش هاوار و واوه یلایه تی: (خه لکینه پیار چاکان
فریامانکه ون، رزگارمانکه ن)، خالید سه ری سورما له و
حاله ته.. هه زی ده کرد زیاتر نزیک بیتته وه لییان و

پرسیاریان لی بکات بؤچی له قهراغ نهو ریگایه دان،
 پیره ژنه کesh ووتی، که نهوان خه لکی نه م شاره نین ته نها
 هه فته یه ک نابیت نیشته جین لیرو که سیش لیرو نانس و
 نه م کچه ش، کچی خویه تی و میرده که ی سه فهری کردوه
 بؤ دهره وه ی شار بؤ نیش کردن.. نازاری ژان و مندال بوون،
 پیش واده ی دیاریکردنی خوی زوری بوهیئاوه و کچه که ی
 خه ریکه له تاو سه ختی نازار ده مریت، و که سیش شک
 نابدن بیانگه یه نیته نه خوشخانه تا له وی کچه که ی مندالی
 بیت، پاشان پیره ژنه که به چاوی پر فرمیسکه وه لی
 ده پارایده وه و ده یوت: تکات لی ده کم، قاچه کانت ماچ
 ده کم چاکه مان له گه لدا بکه و کچه که م بگه یه نه ره
 نزیکترین نه خوشخانه، خوی گه وه خیزانت و مناله کانت
 له هه موو ناخوشیه ک بیاریزیت.. فرمیسکی پیره ژنه که و
 هاواری ئافره ته که که که و تبوو به سهر زه ویدا کاریان کرده
 سهر دلی خالید، بویه به هوی پیاهو تی و جوامیری و
 یارمه تی لیقه و ماوانده به زه یی پیایاندا هاته وه و رازی بوو
 که بیانگه ی نیته نه خوشخانه، هه ستا به هاوکاری

پیره ژنه که ئافره ته که یان خسته ناو ئۆتۆمبیله که وه پاشان
به په له که یاندنیه نزیکترین نه خوشخانه ی مندا ل بـوون..
پیره ژنه و ئافره ته که به در یژایی ریگا که دوعای خیر و
سه رکه وتنیان بؤ ده کرد که خوی گه وره به ره که ت بخاته
مال و مندالیه وه.

دوای که میك گه شتنه نه خوشخانه، دوای ته و او بوونی
رپۆ ره سمی یاسایی له و جوړه حاله تانه دا ئافره ته برا بؤ
ژووری نه شته رگه ریی بؤ نه نجامدانی نه شته رگه ری، چونکه
به سروشتی منداله که ی نه ده بوو..

به هو ی جوامیری و پیاو ه تی و خاکی بوونیه وه خالید
حه زی نه ده کرد پروات و نه و پیره ژنه هه ژاره جی بیلیت
له گه ل کچه بیچاره کهیدا به ته نها، تا د لیا نه بیـت
له سه رکه وتنی نه نجامی نه شته رگه ریه که و له دایک بوونی
منداله که به سه لامه تی.. به پیره ژنه که ی ووت: من
چاوه پروانی ده که م له هو لی چاوه پروانی پیاوان.. و داوای
لی کرد نه گه ر نه شته رگه ریه که ته و او بوو، منداله که ش
به سه لامه تی له دایک بوو مژده ی پیبدات.. بۆیه په یوه ندی

به ژنه که یه وه کرد له ماله وه وه والی پيدا که که میك
دواده که ویت و دلنیای کرد که دلی هیچ نه کات.

خالید له هۆلی (چاوه پروانی پیاوان) دانیشته و پشتی نا
به دیواره که وه.. بۆیه خه و زال بوو به سه ریدا وه ههستی
به خۆی نه کرد.. خالید نهی زانی چه نیک به سه ر کاته که دا
تیپه پریوه که خه وتوو.. به لام نه وهی که به ته واری له یادی
نه مدا نه بوو که هه رگیز له بیرو هۆشیدا ناسرپه ته وه که
به هۆی دهنگی قیژوه به خه بهر هات.. بینی دوو پیاری
ناسایش لیی نزیك ده بنه وه پیره ژنه که هاوار ده کات و
به دهسته کانی ئاماژه بۆ نه م ده کات و ده لی: نه وه تا.. نا
نه وه تا.. خالید سه رسام بوو له وه هه لۆیسته و له شوینی
خۆی هه ستایه وه به په له چوو بۆ لای دایکی که چه که و
ده ست پیشخه ری کرد و به تاسه وه وتی: ئایا مندا له که
به سه لامه تی له دایک بوو.. پیش نه وهی پیره ژنه که هیچ
بلیت.. نه فسه ری ناسایش لیی نزیك بوویه وه پیی ووت:
تۆ (خالید) یت وتی: به لی.. نه فسه ره ناسایشه که پیی
ووت: ده مانه ویت پینج خوله ک بییت بۆ ژووری به پریوه بهر..؟

هەموان چوونە ژووری بەرپۆبەر، دەرگاکیان
 لەسەرداخیستن.. لەوی پیرەژنە کە هاواری دەکرد و دەیکیشا
 بە پرووخیساری خۆیداو پروومەت و قژی خۆیی دەپرسی و
 هاواری دەکرد: ئەو تەواانبەرەکیە، داواتان لێ دەکەم
 دەستبەرداری مەبن با نەپوات.. ئای داخی گرانم بۆکچی
 خۆم... خالیدیشت سەرسام بوو بوو.. هیچ تێنەدەگەشت چی
 پروودەدات.. هەر سەرسام و ئەبلەق بووبوو، تەنەفسەرە کە
 پێی ووت: ئەم پیرە ژنە دەلیت: تۆ زینات لەگەڵ
 کچە کەیدا کردوو و بە زۆر شەرەفت تکاندوو و سکی لەتۆ
 بوو و پاشان کاتی کە هەرەشە لێ کردوویت کە
 نەینە کەت ئاشکرا دەکات و هەواڵ بە پۆلیس دەدات،
 تۆش بەلێنت پێ داو کە بیخوویت، بەلام پاش ئەو کە
 منداڵە کە بییت، پاشان منداڵە کە دابنێن لەبەردەم
 دەرگای یەکی لەم زگەوتەکاندا تا خێرخوازیك بیبات و
 بیگەینە دەست خانەنی چارەدیری کۆمەڵایەتی!!! خالید
 بەبیستنی ئەم قسانە راچلەکی.. دنیا لەبەرچاوی رەش بوو..
 هیچی نەدەبینی لەبەردەم خۆیدا.. قسەکان لە قورگیدا

وشك بوو بوون.. نه یده توانی قسه بکات و کهوت به زه ویداو
له هوش خوږی چوو، دواى که مینک (خالیډ) هاته وه هوش
خوږی و دوو پیاوې ناسایشی بینى له گه لیدان له
ژوره که داو نه فسه ره پسپوره که پټی ووت: خالیډ راستم پټ
بللئ: روخسارت و سیمات وانیشان ددهن که تو که سیکی
به یریزیت و رواله تت به لگه یه له سهر نه وهی تو له و کاره
قیزه ونانه ت نه نجام نه یاوه..

خالیډ له کاتیکدا نازار سوږی به دلئى بردبوویه وه
ووتی: خه لکینه نایا نه مه داپاشتی چاکه یه، نایا به و
شیویه پاداشتی چاکه دهریته وه، من پیاوړکی شریف و
داوینپاکم، من ژم هه یه و سئ مندالم هه یه، دوو کوړم
هه یه، سامی و سعود و کچیکیش و نیشته جیئ ئیرم
له گه په کیکی ناسراودا.. خالیډ نه یتوانی خوږی بگریټ و
فرمیټسک به چاوانیدا هاته خواره وه.. نه وانه فرمیټسکی زولم
و بیزاریی بوون.. فرمیټسکی داوینپاکى و ره وشت جوانی
بوون.. پاشان کاتئ خوږی هیوړکرده وه.. خالیډ

به سهرهاته کهی خوئی به ته و اوئی بو ته فسه ره کان گيړايه وه
له گهل نه و پيره ژن و نافرته دا..

کاتې خاليد له قسه کانې بوييه وه.. ته فسه ره که پيی
ووت: نارامبه.. من دلنيام که تو بيتاوانی، به لام پيوسته
کيشه که به ريگای ياسايی چاره سهر بکريت و پيوهسته
به لگهی بيتاوانی تو دهر که ویت و کاره کهش ناسانه له م
جوړه حالته دی تودا.. نیمه تنه ها هله دستين به هندی
شیکاری پزیشکی تاييه ت که راستيمان بو دهرده خات!
خاليد پيی بچری: چ راستيه ک، راستی نه و هی که من
بيتاوانم و شريفم و داوينپاکم.. نایا بروام پيناکن..
سه گيش چاکه ی له گهلدا بکهيت چاک دهبيت له گهلت،
به لام زوريک له خه لکی ناپاکي دهکن و خراپه کار دهبن
به رامبه ر که سی که چاکه یان له گهل بکات.. بو به یانی
دهستيان کرد به پشکیننی بریک له (سپيرم)ی خاليد و
ناردیان بو تاقیگه بو پشکين و نه نجامدانی تاقیکردنه و هی
پيوست.. (خاليد) له گهل نه فسه ره سپوره که دا دانیش
که له ژووريکی تر دا بوو.. به رده وام دووعای ده کرد و په نای

ده گرت به خوا كه راستى ده ربكه ویت! دواى نزيكه ی دوو
سه عات نه نجامى سه رسام هاته وه.. شيكاره پزیشکيه كان
ده رياخست كه خاليد له و تاوانه بو هه لبه ستراوه بیتاوانه..
خاليد نه يتوانى له خوشياندا خو ی رابگریت و له سه ر
زهويه كه سوجه ی شوکری برد بو خواى گه وه ره، كه
په روه ردگار بى تاوانى نه مى ده رخست، نه فسه ره كه داواى
ليبوردينى كرد كه بوونه هو ی ناره حه تکردينى و پيره ژنه كه و
کچه سۆزانيه كه يان نارد بو پۆليسخانه بو به دوا د اچوونى
کيشه كه و گرته به رى پى و شوينى ته واو...

خاليد پيش نه وه ی برواته ده ر له نه خوشخانه، سوور
بوو له سه ر نه وه ی خوا حافيزى له پزیشکى پسپور بکات كه
هه ستابوو به کاره كه، بۆيه چوو بو ژووره تاييه ته كه ی تا
خوا حافيزى لى بکات و سوپاسى هه ول و ماندوو بوونى
بکات.. به لام پزیشکه كه پيى ووت: نه گه ر زه حه مت نه بيت
چه ند خوله كيک کارم پيته بو شتيكى تاييه ت.

پزیشکه كه كه ميک په شوکابوو، پاشان خو ی راگرت و
ووتى: له راستيدا له ميانى پشکيننه كاندا كه نه نجاماندا

گومان ده بن که تو نه خوښه کت هه یه!! به لām د لّنيا نیم له وه، له بهر نه وه دمه وی هه ندی پشکنین بکه یت له سر ژنه کت و منداله کانت تاره کو گومانه که بییت به راستی؟؟

خالد که میك ترسی لی نیشت و ووتی: تکت لی ده که د دکتور پیم بللی چیمه.. من رازیم به قه ده ری خوا، به لām گرنګر لای من منداله بچوکه کانه، من نامادهم له پیناویاندا قوربانی بدهم، پاشان دهستی کرد به گریان، پزیشکه که دهستی کرد به هیمن کردنه وی و د لّنيا کردنه وی و پاشان پیی ووت: من له راستیدا ناتوانم نیستا هیچت پی بلیم.. تا د لّنيا نه بم له کاره که.. له وانه یه گومانه کانم له جیی خویاندا نه بی، به لām به خیرایی ژنه کت و هه رسی مناله کت بیته.

دواي چهند سه عاتیک خالد ژنه که ی و منداله کانی هینا بو نه خوشخانه.. پشکنین و شیکاری پیوستان بو نه بامدرا.. پاشان به تو تو مبیل په وانه ی کردنه وه و خالد خوی گه رایه وه تا که میك قسه له گهل پزیشکه که دا بکات..

کاتی پیکه وه قسه یان ده کرد، مۆبایله که ی خالید جه ره سی
لیدا، نه میش هه لیگرت و چند خوله کیک قسه ی کرد و
دایخسته وه، دووباره که وته وه ووت و وویژ له گه لیدا و
پزیشکه که پیی ووت: نه وه کی بوو پیّت ده وت نه که ی
ده رگای شوقه که نه شکینیت؟!

خالید ووتی: نه وه (حه مه د) ی برام بوو.. له هه مان
شوقه دا له گه ل مندا نیشته جیه، کلله که ی خویی وون
کردو وه داوام لی ده کات به خیرایی برۆمه وه تا ده رگا که ی بۆ
بکه مه وه.. پزیشکه که به سه رسامیه وه ووتی: له که یه وه نه و
له گه ل نیوه دایه ؟

خالید ووتی: چوار ساله و نه و نیستا له قوناغی
کوژتاییدایه له زانکو.. پزیشکه که پیی ووت: نایا ده توانی
بانگی بکه یت تا هه ندی پشکنینی بۆ بکه ین تا دلتیا بین
نایا نه خوشیه که زکماکیه یان نا؟! خالیدیش ووتی: زۆر
به دلشادی وه، سبه ینی دینه وه بۆلات!!

له کاتی دیاریکراودا خالید و (حه مه د) ی برای
ناماده بوون له نه خوشخانه و پشکنین و شیکاری پتویست

بۆ (حه مه د) نه نجامدرا، پزیشکه که داویکرد له خالید که
دواى ههفته یه که سهردانى بکاته وه تا نه نجامى کوتایى بۆ
دهرده که وى و دلتیا ده بى له هه مووشتى..

خالید به دريژايى نه وه هفته پاراو بیتاقت بوو.
له کاتى دیاریکراودا هاته وه بۆلای پزیشکه که که
به گهرمى پیشوازی لی کرد.. داواى شهربه تىكى لیموى بۆ
کرد تا میشكى هیور بیته وه.. پاشان وورده وورده باسى
نارامگرتنى بۆ ده کرد له سهر نه هامه تى و کوسته کان و
دنیا هه ر به و شیویه بووه!! خالید پتى برى و ووتى: تکات
لیده کم دکتور له مه زیاتر ده مارم مه سوتینه، من ئاماده م
هه ر نه خوشیه کم تووش بوویت، چونکه نه وه قه ده رى
خوایه، راستیه که م پى بلى؟

پزیشکه که که میک سهرى له قاندو پاشان ووتى:
زۆرجار راستیه کان نازاراوى و تال و ناخوشن!!
به لام ده بى بزانیڼ و به رهنگاریان ببینه وه!!
پاکردن له به رهنگاریوونه وه چاره سهرى کیشه ناکات و
واقعیش ناگۆریت..

پزیشکه که که میڤ بیدهنگ بوو.. پاشان بۆمبه کهی
ته قانده وه ووتی:

- خالید تۆ نه زۆکیت و مندالت ناییت!! ئەو سی
مندالەش مندالتی تۆ نین بەلکو مندالتی (حه مه دی)
براتن... خالید نهیتوانی گوی له و قسه جهرگ برانه
بگریت... هاواریکی بهرزی لیوهات که نه خوشخانه که
دهنگی ده دایه وه، پاشان کهوت و له هۆش خۆی چوو.

دوای دوو ههفته خالید هاته وه هۆش خۆی تا هه موو
شتیک بینیت له ژیانیدا که دارماوه و تیکشکاوه.. خالید
تووشی ئیفلیجی نیوهیی بوو بوو، عه قلیشی له دهست
دابوو، به هۆی سهختی کاره ساته که وه، وه رهوانه ی
نه خوشخانه ی نه خوشیه دهروونیه کان کرابوو، تا ژیان
له وی به سه ر به ری ههتا مردن.

ژنه کهشی رهوانه ی دادگای شه رعی کرابوو بۆ دان
پیانانی تاوانه کانی و نه نجامدانی سزای ره جم کردنی ههتا
مردن.

(حههده) ی برایشی رهوانه ی بهندیخانه کرابوو، چاوه پروانی
سزای شهرعی ده کرد، تا ههقی خوی وه ریگریت.
سی مندا له کهش رهوانه ی خانه ی چاودیری کومه لایه تی
کران تاله وی له گه ل دزراوه کان و هه تیوه کاندای بژین.
وه سونه تی خوا (الحمالموت) هه ر ده می نی ت وهیچ
گوپانیکی به سه ردا نایه ت.. ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾
(الأحزاب).

واته: (نابینیت گوپان به سه ر سونه تی خوی گه ورده دا
بی ت).

والحمد لله رب العالمین

چیرۆکی نازاردانی دایک و باوک

﴿١﴾

ئەم چیرۆکه یه کێک له زهرنگهره کان گیرایهوه و ووتی
پیاویک له گهل ژنه کهیدا هاتنه دوکانه که یهوه له دوايشدا
دایکه پیره کهی مندا له بچکه کهی هه لگرتبوو، وتی: ژنه که
دهستی کرد به هه لگرتنی ئالتون... پیاوه که به
زهرنگهره کهی ووت: پاره کهی چه ند ده کات؟
زهرنگهره که ووتی: بیست هه زار و سه د ریال
پیاوه که ووتی: نهو سه ده هی چیه؟
ووتی: دایکت موستیله یه کی هه لگرت که به سه د ریاله..
کوره کهشی موستیله کهی له دایکی سه ند و فرییدایهوه
به سه ر زهرنگهره که دا و ووتی: پیره ژن ئالتونی ناویت!!
کاتی دایکی گوپی له م قسه یه بوو گریا و رۆشته
ده روه بۆ لای ئۆتۆمبیله که
ژنه کهشی ووتی: نهوه چیت کرد؟ له وانیه له مه ودوا
مندا له که ت هه ل نه گریت؟
په نا به خوا وه ک خزمه تکاریان وابوو..

زه پڼګه ږه که سهرزه نشتی کرد و پیاوه کدش روشت بو لای
توتومبيله که و به دایکی وت نهو تالتونوی که دهویت
هه لیبګره، نه ګر ده تهویت موسیله که هه لګره.

دایکیشی وتی: نه به خوا نامه ویت... به خوا موسیله م
ناویت، به لام ویستم دلّم شاد که م به جه ژن، وهک چوّن
خه لکی دلیان شاد ده بیت، به لام تو شادی منت مراند،
خو لیت بپوریّت ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا﴾ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

کَرِيمًا ﴿١٢٣﴾ (الاسراء).

واته: په روه رد ګار بریاریداوه بیجګه له نهو هیچ شتیکی تر
نه په رستری وه چاکه کار بن له ګه ل دایک وباوکتان نه ګر
یه کیکیان (باوکت یان دایکت) یان هردو کیان لای تو پیر
بوون، قسه ی ناخویشیان پی مه لی، ته نانه ت ئوفیش و
تییان مه خوړه و پیایانا هه لمه شاخی به لکو به ووته ی نهرم
و شیرین له ګه لیانا بدوی.

﴿ ۲ ﴾

نهم پیاوړه څراپه کاره و سهرپیچی خوا ده کات و
تازاری باوکی ددهات و ناوی (مونازل) له روژیکیان باوکی
هات بولا و فهرمانی پیدا که گویرایه لای خوا بیټ و
چاکه کار بیټ و وه لای په روهردگار بداته وه.

نه زانی چیکرد!! چه پوکی کی کیشا به روخساری باوکیدا
و باوکیشی ده گریا و ده یوت: به خوا ده چم بولا مای خوا و
لهوی دووعات لیده که م.. باوکه روشت بولا مای خوا و بولا
نه نجامدانی حج و دهستی گرت به دیواری که عبه وه و
پاشان دهستی به رز کرده وه و وتی:

یا من الیه اتی الحجاج قد قطعوا
ارضا کلاۃ من قرب و من بعد
هذا منازل لایرتد عن تحقی
فخذ بحقی یا رحمن من ولدی
وشک منه بحول منك بارحه
یالیت یابنی لم یولد ولم ألد

باوکه دهستی دانه گرت له دوو عا کردن خوی گه وره
کوره که ی ئیفلیج کرد و ئیفلیج بوو هه تاوه کو مرد.. په نا به
خوی گه وره.

﴿ ۳ ﴾

نهم پیاو هس به م شیویه نازاری باوکی ده دات... باوکی برد
و خستیه سهر حوشریک له ناوه راستی بیابانیکدا و باوکی
وتی کوری خو م ده ته وی چی به من بکه یت؟

کور: بیزار بووم لیټ

باوک: نه ی چیت ده ویت

کور: ده مه ویت سهرت بېم، باوکه بیزار بووم لیټ

باوک: نه گهر هه ده ته وی وا بکه یت له پال نهو به رده دا

سهرم بېره،

کور: بوچی باوکه،

باوک: چونکه منیش له پال نهو به رده دا باوکم کوشت،

توش له ویدا من بکوژه نهو کاتهش یه کی له مندا له کانت

تو ده کوژن له ویدا.

خه لکینه له خوا بترسن، له خوا بترسن، له خوا بترسن.

ئهی بېندهی خوا له خوابترسه پاشان تهماشاکه بزانه چیت
بو سبهینى ئاماده کړدووه... سبهینى نزيك... لهوانه يه
نهمه شهوى کوټایى بیټ،
لهوانه يه سبهینى نه بینیت،
لهوانه يه خوړ نه بینیت هه لبيټ به سدرتدا،
لهوانه يه نه گهړيسته وه بو لای کهس و کارت،
لهوانه يه نه توانیت نهم چوند دیره بخوینیته وه،
نزيکتره له چاو تروکانیک... به لکو ئهی بېندهی خوا مهرگ
له پر دیت، دهی له خوابترسه، هست به دايك و باوکت
بکه... لاله الاالله

سدرچاوه: (واحات الصعبة والصحابة)

ئۆتۆمبیل و قورئانی پیرۆز

تەم لاهە ئە گەل باوکیدا دەژیا دواى وەفاتى کاتىک کە
منداڵ بوو بە تەنیا دەژیا ئە گەل باوکیدا
باوکى ئە دەولەمەنترىنى پىاوانى ئەو شارە بوو، بەلام
زۆر دەست قوچاو بوو ئە ئاست کورە کەى و زۆرکەم و بۆ
پىويستى خەرجى دەدايە، لاهە کە حەزى ئە جوړىک ئە
مۆدىلەکانى ئۆتۆمبیل بوو کە زۆر گران بوو هەمیشە
خەوێنى پىو دەبينى.. روژتيکیان ئەو داواکاریەى ئاراستەى
باوکى کرد.

باوکىشى وتى: دواى ئەوێ ئە تاقىکردنە وەکاندا پلەيە کى
بەرز بە دەست بىنیت دياريه کى بە هادارت پيشکەش دەکەم
کە بەهاکەى زۆر لەبەهاى ئەو ئۆتۆمبیلە زیاترە.

دواى دەرچوونى بەسەرکەوتوویى و پلەى باش، کورە کە چوێ
لای باوکى و وتى باوکە کاتى ئەو هاتووێ کە دياريه کەم
پى بەدەى.. باوکىشى پاکەتێکى پىچراوى ئە
کتىبخانە کەیدا دەرھێنا و پيشکەشى کورە کەى کرد.

كوړه كېش وهریگرت و خه نده به لیوانیه وه دیاربوو.. کاتی
کرديه وه بیني قورئانیکی پیژنه.

کوړه که تووشی شوک بوو، پاشان فرییدا به سر باوکید
و وتی نه وه چیه؟ نه م ه م و ماندر وو بوون و شه و غونیه
بوچی نهی...؟

کوړه که له مال چوویه دهره وه ئیتر نه گه رایه وه و دواي
نزیکه ی بیست سال دواي وه فاتی باوکی کوړه که گه رایه وه
بو مال ه وه و مال ه که بوو بوویه مولکی نه و، روژیکیان
ته ماشای که لویه له کانی باوکی دهر کرد، قورئانه که ی بیني
به خه فته وه ته ماشای کرد و پاشان گرتی به ده سته وه و
کرديه وه و له ناو قورئانه که دا کللی نه و ئوتو مبیله ی بیني
که دا وای کرد بوو له باوکی... بویه دهستی کرد به گریان و
شین و تووشی شوک بوو!!.

له و روژه نه و لاه نه یتوانیوه تا که وشه یه ک بیت به زاریدا.

سهرچاره: (واحات الصحبة والساحبة)

چیرۆکی سلیمان لە گەل ژنە چاکەکیدان

لە شەقامی کورنیش بە ئۆتۆمبیلە کەمی وەک پێشەوی
 ئاسایی پیاوێ دەکرد، کاتێک کە بیویستایە لە ناست
 پەستانی ژیاڵی رۆژانە پشوو بدات، لەو ساتەدا لە رادیۆی
 ئۆتۆمبیلە کە یەوێ گۆیی لە دەنگی ئەو گۆرانیبێژە کچەوێ
 دەبوو کە حەزی لە دەنگی دەکرد و دەبوو (یا فزادی لا
 تسل این الهوی) وەک شیت حەزی لە دەنگی (أم کلثوم)
 دەکرد، زۆر دەگەشایەوێ بە گۆرانیەکانی، کاتی گۆیی لە
 دەنگی بوو گۆرانی دەلێت، خەیاڵ و ئەندێشەیی دەفڕی بە
 ئاسماندا کە بنچینە کەمی خەوێنەکان و
 مەبەستە کەشی (هیچ) بوو.

ئاساییە کە گەڕان و پیاوێ کردن کۆتایی نایەت، ئەمە
 پێش گەشتن بە ژمارەییە لە سەنتەرە بازارگانیەکان...
 گەڕانی ئەمجارەیان دیاریوو کەمیێ جیاواز بوو لە
 گەڕانەکانی پێشووتر، چونکە ئەم جارە سلیمان چاوی
 نەدەبرێ کچەکان تا یەکیکیان بگرت و گالتەیان پێ
 بکات، بەلکە ئەم جارە تەماشای ئەو پیاوانەیی دەکرد کە

له گهل څیزانه کانیان دان... که نیشانه ی تازهی
 هاوسه رگریان پیوه دیاربوو!! ته نانه ت بیرکړنه وهی
 نه مړوشی وه کو روژان نه بوو، هر که پیاویکی دهینی له
 گهل ژنه کهیدا به خوئی دهوت (ماشه لالا... به خوا ژن
 هینان شتیکی خوشه، نیسته نه وان له زهت له یه کتری
 دهینن).

بیړوکه ی ژن هینان ماوه یه ک بوو میشکی سلیمانی ته نی
 بوو، زور به لیپراوانه بیړی لیده کړده وه، به تایه تی دوا ی
 نه وه ی وه زیفه یه کی باشی دهست که وتبوو، داهاتیکی
 جیگری باشی هه بوو، نه و روژه گه رایه وه بو مال ه وه و
 دایکی بینی و داوا ی لیکرد که بیت بو ژووره تایه ته که ی
 خو ی.

داواکاریه که سیر نه بوو به لای دایکیه وه، چونکه نه و
 پیویستی به وه هه بوو که سه قامگیر بیت و ژیانی هاوسه ری
 پیک بینیت، پیش نه وه ی به هه لیدردا بروت له م
 سه رده مه دا که پرپه تی له خراپه کاری و ناره زووبازی.

کاتی دایکی لێی پرسی که مهرجه کانی چیه بۆ ئه و
ژنه ی که ده یخوازیت؟ سلیمان وتی: ده مه ویت دیندار بیت و
رواله تی هه بیت.

دایکی پیش ئه وه پیتی ده وت: سلیمان ئایین له مه پۆدا
گرنگترین شته بۆ ئافره ت و من دایکی تۆم.. ئه و کچه ی له
په روهردگاری خۆی نه ترسیت خیر ناداته وه، سلیمانیش
ته نها سه ری راوه شاند که نیشانه ی ره زامه ندی بوو به
قسه کانی دایکی به لām تینه ده گه یشت له مانای ئه وه که ژن
ده بیت (دیندار و به ره وشت) بیت.

سلیمان گه نجیکی صالح بوو، به لām ئه وه ی بیناسیایه
ده یزانی که لاییکی مام ناوه ندیه و جگه ره ناکیشیت.. و
هاورپیه تی خراپ ناکات به لām له گه ل ئه وانه شدا بی گوناھ
نه بوو.

دوای چه ند مانگیك له گه ران به دوای ژندا بۆ سلیمان
دایکی چووه ژووره که یه وه و پیتی وت: ئه و ئافره ته گونجاوه ی
که ئه م ده یه ویت ئاماده یه و خویندکاری زانکۆیه و دیندار
و به ره وشته و خه ریکی کاری بانگخوازیه له زانکۆدا یان

له رێکخراوه خێرخوازیه کانی خوشکان له گهڵ ههموو تهوانه شدا ئافرهتییکی زۆر جوانه.

سلیمان رازی بوو زه ماوه ند له گهڵ ئهو ئافرهته دا بکات و زه ماوه ند تهواو بوو سلیمان چوو که ژاوهی هاوسه رگیریه وه و ژیا نی خوژی و شادی دهستی پێکرد و وهك چۆن خوژی خوازیاری بوو، نیشانه کانی گۆران له ژیا نی دا ده بینرا، هه ر له سه ره تای دهستپێکردنی ژیا نی نوییه وه، له شهوی یه که مدا.. کاتی که دهت بووه ناو خهویکی قولده وه... ئای که خهوی قورس بوو.. ههستی به دهستیکی ناسک کرد که رانه هات بوو پیتی، شانی راوه شاند: سلیمان سلیمان، ههسته نویژی به یانیه بانگییتر بانگی دا.

سلیمان به خوژی وت: ئه م به لایه چیه؟ ده ترسم هه ر له یه که م شه وه وه دهست بکه یین به ناکۆکی.

سلیمان هه ستا بۆ نویژ، به پالنه ری شه رمکردن له ژنه که ی، چونکه ده ترسا هه ر له یه که م شه وی هاوسه رگیرانه وه گومانی خراپی هه بیّت لی، سلیمان نویژی به یانیانی نه ده فهوتا به لام به جه ماعه ت له کاتی

خویدا نهیده کرد، کاتیك دهیگرد که له خو وه لده ستا،
هیچ روژیک نویژی نه فوه تاوه.

سلیمان ده ستنویژی گرت و روشت پؤ مزگهوت پؤ نویژ
کردن، لهوی له ریگادا ههستی به جیهانیکی سیر کرد!
له زووه نویژی بهیانی به جهماعهت نه نجام نه داوه! نهو
هیمنی و بیدهنگیهی که ههستی پی ده کرد له ریگادا
سهرنجی نه میان راکیشا، کاتیك به ریگادا ده روشت
پرسیاریك به روکی گرت: من به رامبه ر بهم فرهزه چیم
نه نجامداوه؟

پرسیارانیکی زور که له که بوون له میشکی سلیماندا،
وهک نهوی که سیک له متبونیکی دریترخایه نهوه به ناگا
هاتیتهوه و تهنها له متبونی هاوه لانی نه شکهوت ده کات
له نه شکهوته که یاندا.

ژیانی سلیمان به هیمنی و نارامی تیده پهری..
روژیکیان که ناله کانی سه ته لایتی ده گوری به کونتروله که،
به رنامه کانی ههوال سهرنجی نه میان راکیشابوو.. به لام
دیاره نهوی نهو که نالانه ده گویت ری ده که ویت له شتی

بی ئه رزش و هه ندی جار به هۆی زۆریی بهرنامه
 بی که لکه کانه وه که سه که ناچار ده بی ت ته ماشای ئه و شته
 بی که لکه کانه بکات.

سلیمانیش هه ر به و شیویه بوو... روژیکیان ژنه که ی
 هاته ژووره وه و ئه می ش ته ماشای بهرنامه یه کی بی که لکی
 ده کرد، بۆیه ئه و فرسه ته ی قوژته وه و دهستی کرد به ووته
 سه رنج راکیشه کانی و بیژکه جوانه کانی و شیوازه
 سحرایه که ی و میرده که ی رازی کرد دهستبهرداری ئه و
 ئامیره نه فره تیه بی ت و ته نها ته له فزیونی ناوخوی
 سعودیه یان به سه، ته نها بۆ ته ماشا کردنی ئه و شتانه ی
 شایه نی ته ماشا کردن.

سلیمان پیش ژن هینانی هاوپییه کی نزیکه ی من بوو..
 هه موو شتی کمان ده باره ی یه کتری ده زانی، هه ر له
 مندالیه وه وا راهات بووین، به لام دوا ی ئه وه ی سلیمان ژنی
 هینا دوور که وتینه وه له یه کتر، به هۆی سه فه ر کردنی بۆ
 کار کردن بۆ شاریکی تر.

دواى سال و نيويك گه شتمه وه به سليمانى.. هه ركه
 بينيم زور سه رسام بووم.. ديمه نى، هه مان ديمه نى هاورپ
 كونه كهى من نه بوو، وه قسه و هه لسو كه وتيشى وانده بوو،
 لهو ديدارهيدا باسى روژيى خواى گه ورهى بو كردم كه به
 هوى نهو ژنه وه به سه ريده رژاوه، كه توانى به ته واو ته
 گوړان به سه ر ژيانيدا بينيت.. دواى نه وهى كه نه يده زانى چ
 نامانجيكي هه يه له ژياندا و هه ر وه كو گه شتياريك و ابو
 لهم ژياندها، نيستا هه ست به به هاى خوى و مال و مندا
 و كه س و كارى و كومه لگا كهى ده كات .

نازيان.. به سليمانيان دهوت (ابو ابراهيم) باوكى
 ئيبراهيم وه نيستاش نهو نيمامى مزگه وتي كه لهو شاره دا
 كه كارى تيدا ده كات و خه ريكي چالاكى بانگخوازيه لهو
 شاره دا.

نهمه بوو به سه رهاتى نهو له گه ل خيژانه صالحه كه يدا
 كه كردى به شتيك دواى نه وهى كه پيشتر هيج نه بوو.

پیغهمبهر درووی خوای له سهر بیټ ده فهرموویټ
(تنکح المرأة لأربع، لِمَالِهَا وَحَسْبِهَا وَ لِحَمَالِهَا وَ لِدِينِهَا،
فاظفر بذات الدين تربت يداك)
واته ئافرهټ له بهر خاتری چوار شت ده خوازیټ بؤ
ماله کدی و نه ژادی و جوانی و ئایینه کدی دهی تؤ
ئایینه که یان هه لېږیره ده ست پاراو ده بیت).

سهرچاوه : (واحات الصعبة الصالحة)

ناتوانی له من بدهیت

مندالیک له پوښی دووهمی بندرپیدا بوو، به کومه کی
خوای گه وره و پاشان به ناراسته و پوره وردهی صالحانه ی
دایک و بارکی هیچ نویژیککی به یانی نه ده فوتا و به
جه ماعدت (کومهل) له مزگرتا نه نجامی ددها.. به داخه وره
نهم دروشت بو نه نجامدانی نویژ و بارکیشی خهوتبوو..
روژیکیان و له کاتی وانده کدا له قوتابخانه ماموستا که
برپاریدا که سزای ههمو قوتابییه کانی پوله که بدات و
به هوږی شتیکه وه بوو.. بویه ماموستا که یه که یه که
دهستیکرد به لیدانی قوتابییه کان، تا گه یشته سدره ی نهم
منداله.

ماموستا: دهستت بکه ره وه! (دهیه ویست لیتی بدات).

قوتابی: نا، لیم نایه دیت.

ماموستا: تایا گویت لی نیه، دهستت بکه ره وه.

قوتابی: ده ته وی لیم بیه دیت؟

ماموستا: به لی.

قوتابی: به خوا تو ناتوانی له من بیه دیت!!

مامؤستا: بؤچی؟

قوتابی: به خوا ناتوانیت له من بیهیت، نه گهر نه ته وی
خوت تاقیکه ره وه!!

مامؤستاکهش له هه لویستی نه و قوتابیه سهرسام بوو..

ووتی: نهی بؤچی ناتوانم لیټ بدهم؟

قوتابی: نهی گویت له فدرمووده کدی پیغه مبه ر^{الله} وه
نه بووه که ده فدرمووی: (مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ فَهُوَ
فِي حِفْظِ اللَّهِ).

واته: (ته وهی نویژی به یانی به کومه ل بکات ته وه له
پاریزگاری خودادایه).. وه منیش نویژی به یانیم به کومه ل
کردووه، له بهر ته وه من له پاریزگاری خودادام و تاوانیکم
نه کردووه تا تو سزام بدهیت!!

مامؤستاکه وه ستاو هه لویسته یه کی کرد و ملکه چیی
زال بوو به سهریدا و سهرسام بوو له دانایی نه و منداله
بچورکه و تنه ها نه وه ندهی له توانادا بوو که هه وال بدات
به نیداره تا بارکی منداله که بانگ بکه ن و سوپاسی
بکه ن له سهر باش په روه رده کردنی منداله کهی... کاتی

باوکی منډالنه که هات، ماموستاګان سه رسام بوون به
بينينی، چونکه که سيکی لاموبالات بوو، وه هيچ
نیشانه يه کی چاکه و نیصلاخ له روخساریدا نه ده بینرا..
همه مان سه رسام بوون و لییان پرسی: تایا تو باوکی
نه منډالنه یت؟

ووتی: به لئ!

به منډالنه که یان ووت: تایا نه مه باوکی تویه؟

ووتی: به لئ، به لام له گهل نیمه دا نویژ ناکات!!!

له و کاته دا یه کیګ له ماموستاګان هه ستا و
به سه رهاته که ی بو باوکی گیرایه وه، که بووه هو ی رینمایي
کردنی باوکی

(منتديات المسافر)

چیرۆکی لاویکی سەیر

ئەمە چیرۆکیکی سەیرە و پەند و نامۆژگاری تێدایە
 بۆ ھەموو لاویک، یەکی لە مامۆستا بەرێزەکان بۆی
 گێڕامەوہ.. کە بەسەرھاتیکی لاویکی ناسراوہ و ھەموو
 لاوہکانی تر دەیناسن.. بەسەرھاتی خۆی گێڕایەوہ بۆیان و
 وتی: من کەمتەر خەم بووم لە نوێژکردندا، یان با بڵێن
 رێگای مزگەوتە نەدەزانی.

پێش رەمەزانی سالی (١٤٢٠)ک، لە مائەوہ خەتبووم و
 لە خەوندا خەویکی سەیرم بینی، بینیم لەسەر جیگا کەم
 خەتووم و ژنە کەم ھات و دەیویست خەبەرم بکاتەوہ،
 منیش وەلامم دایەوہ چیت دەوێت؟ بەلام موفاجەئە کە
 لەوہدا بوو کە ئەو گۆیی لە قسەکانی من نەبوو، پاشان
 چەند جاری ویستی خەبەرم بکاتەوہ منیش ھەر دەمووت
 چیت دەوێت؟ بەلام ئەو ھەر گۆیی لە قسەکانی منەوہ
 نەبوو. پاشان بە ترسەوہ رۆشت خوشک و براکانی بانگ
 کرد و پزیشکیشیان لەگەڵدا بوو، پزیشکە کە دەستی کرد
 بە پشکنینم.. پێم ووت چیت دەوێت؟ بەلام پزیشکە کەش

گوږی له منډه نه بوو، هه والیدا به براکانم که من
مردووم، نه وانش توقین و دهستیان کرد به گریان و له
کاتیکدا من نه مردبووم، به لām نه مده زانی بوچی گوږیان له
قسه کانه وه نیه، چونکه حالتی من زور ناراحت بوو،
ژنه کهم و خوشک و براکانم دهینى و قسم له که لدا
ده کردن و تهماشام ده کردن، به لām نه وان قسه یان له که لدا
نه ده کردم، پاشان من گویم لیاننه وه بوو، باسی
نه سپه رده کردنی میان ده کرد و په لیه یان دورد له
ناشتندا، میان برد بو گورستان منیش هر که سیکم
بینیایه له ریگادا پیم دهوت من زیندووم و نه مردووم،
به لām کهس وه لāmی نه ده دامه وه، پاشان که میان که یانده
گورستان پوښاکه کانیاں داکه ندم و شوردمیان و کفنیان
کردم و بردمیان بو مزگوت و من قسم له که لا نیمامی
مزگوته که دا کرد و وتم من زیندووم و نه مردووم، به لām
نیمامی مزگوته که وه لāmی نه دامه وه، تهنانهت من گویم
له وانه وه بوو که تهماشام ده کردن و پاشان نویژیان له سر
کردم و دواى نویژه که بردمیان بو لای گوره که، منیش

ته ماشای خه لکه کهم ده کرد و نه وانیش ده یانویست دهنم
بکهن و بمشارنه وه ..

قسم له گهل یه کیکیاندا کرد وهك نه وهی دوستایه تی
هه بیّت له نیوانماندا پیّم وت من نه مردووم و زیندوم و
دهنم مه کهن، به لّام نه ویش وه لّامی نه دامه وه و پاشان
خو له که یان به سهردا کردم و دایان پوشیم، منیش
فه رموده که ی پیغه مبه ر علیه السلام بیر که وتسه وه که
ده فه رموویت: (إِنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرْعَ النِّعَالِ). واته (به راستی
مردوو گوئی له دهنگی نه عله کانیشه وهیه)، منیش
به راستی گویم له دهنگی نه عله کانیشه وه بوو، کاتی له ناو
گۆره که شدا به جییان هیشتم دوا ی نه وه دلّیا بووم که من
نیستا له شوینیکی تاریکدام و له بهردهم لیپرسینه وهیه کی
گه وره دام، دوا ی نه وه دوو پیای گه وره هاتن، به لّام ترسینه ر
بوون، یه کیکیان لای قاچمه وه وهستا و و نه ویتیشیان لای
سهرمه وه، پرسپاری په روره دگاریان لیکردم، منیش
دهمه وت: په روره دگارم... په روره دگارم... من نه مزانی
په روره دگارم کییه!! به لّام نه مزانی چۆن له بیرم چوویه وه،

پاشان لیئی پرسیم: پیغه مبهرت کییه؟ منیش هەر دههوت: پیغه مبهری من... پیغه مبهری من... پاشان لیئی پرسیم نایینی تۆ چیه؟ منیش دههوت: نایینی من... نایینی من... تهنها ژنه کهم و دووکانه کهم و مناله کانم و نۆتۆمبیله کهم دههات به خه یالّدا، پاشان گورزیکی گه وری تیّ سهرواندم و منیش پر به بینم هاوارمکرد و نهوهی له مالمندا خهوتبوو خه بهرم کردهوه، ژنه کهشم بهردهوام هەر دههوت بسم الله.. بسم الله.. بسم الله.

دههوت بۆچی قیرانت و هاوارت کرد دواى نهوه بۆم ده رکهوت که نهوه خهون بوو، راسته قینه نه بوو، پاش کهمیک بانگی بهیانی دا و ژیانیکی نوێ نوسرایهوه بۆ من... بهراستی نهوه خهوه بووه هۆی رینوو مایی و پا بهند بوون و ملکهچی من و سه ته لایته کهم شکاند و هه رچی شتی تری نابهجی بوو شکاند من.

سوپاس بۆ خوای گه وری، رووم کرده باره گای پهروهردگار و په رستنی خوای گه وری، ئیستا من له گه لّ ژنه کهم و

مندالہ کانم و براکانم ژیانیکی خوش و کامه ران به سهر
ده بهین..

له خوای گه وره داواکارم که له سهر گویرایه لیکردن خوئی
بمیرینیت.

سهرچاوه: (الشباب بین العادة و العبادۃ)

شیخ عبدالله بن جبرین

چېرۆكىكى سەيىر بۇ ھەممۇ جگەرەكىشىنىڭ

پېش دە سال شوومكرد بە كورپىكى جگەرەكىش، بە بى
ئەۋەى كە بزائىم جگەرەكىشە.. ھەر چەندە رۆشنىر و بەرىز
و ئاكار جوانىش بو، پارىزگارى نوپىژەكانى دەكرد و كە
ئەمە وای لىكردبووم خۆشم بوپىت، بەلام بە ھۆى
جگەرەكىشانى و بۆنى ناخۆشى و خۆى و پۆشاكەكانى
ھەستم بە دۆزەخىك دەكرد، ھەولمدا كە واز لە
جگەرەكىشان بىنىت، ئەۋىش بەلىنى پىدەدام بەلام پشت
گوى دەخست و كەمتەرخەم بوو... كارەكە بەو شىۋەيە
درىژەى كىشا ھەتا رقم لە خۆم دەبوۋىدە، لەنار ئۆتەمبىل
و لە مالدەۋە و لە ھەمور شوپىنىك جگەرەى دەكىشا، تا ئەو
رادەيەى من بىرم لە تەلاقدان كردهۋە بە ھۆى جگەرەۋە.

دوای چەند مانگىك خوای گەرە مندالىكى پى
بەخشىن كە رىگر بوو لە بەردەم تەلاقدا، مندالەكەمان
تووشى رەبۇ بووبوو پزىشكەكەش وتى ھۆكارى ئەۋە
دەگەرپتەرە بۇ جگەرەكىشان، بە تايبەتى ئەوانەى
دەۋرۋوبەرى، چونكە باركى لە پالیدا جگەرەى دەكىشا،

میږده کهم ده سته رداری جگه ره کیشان نه ده بوو.. شه ویکیان به ده م کۆکه ی سه ختی مندا له که مه وه خه به رم بوویه وه، به هوی ره بۆکه یه وه، منیش به دیاریه وه بۆخۆم و مندا له کهم ده گریام و بریارمدا به هر نرخیك بیټ کۆتایی به م مه سه له یه بیښم، به لām له ناخدا بانگه وازیك بانگی ده کردم: بۆچی په نا نابه یت بۆ خوی گه وړه؟ منیش هه ستام ده ست نویتړم گرت و چهنده توانیم نویتړم کرد و له خوی گه وړه پارامه وه رینمایم بکات بۆ زال بوون به سر نه م مه ینه تیه دا و رینمایي میږده کهم بکات بۆ وازه ینان له جگه ره و بریارمدا چاوه ری بم.

شه ویکیان سهردانی خزمیکمان کرد که نه خوش بوو، وه له نه خوشخانه ی شاری (ریاض) که تېوو، دوی ده رچوونمان له سهردانی نه خوشه که و کاتی رۆشتنمان به ره و گه راجی ئوتۆمبیله کان، میږده کهم جگه ره ی کیشا، منیش بیري دوعاکه م کرده وه بوی و له نزیك ئوتۆمبیله که مانه وه پزیشکیکم بینی به دوی ئوتۆمبیله که یدا ده گه را له پر پزیشکه که نزیك بوویه وه له میږده کهم

و پيی ووت: من له ساعات هورتی به یانیه وه له گهڼ
تیمیځی پزیشکیدا هه ولده دم یه کیځ له قوربانیه کانی هم
جگه وه نه فره تیه رزگار بکه یڼ له نه خوشی شیرپه بجه
سیی!! نه ویش لاریکه له ته مهنی تودا و ژن و مندالی
هه یه!!

خوزگه نیسته له گهڼ من دهاتیت تا بزایت نه و
نه خوشه چنده گرفتاره، خوزگه ده تبینی حالی منداله
بچوکه کانی و ژنه گه بجه که ی چنده گرفتارن، خوزگه
هه ست به فرمیسک و نه سرینی نه وان ده کرد، هه موو
سه عاتیځ لیی ده پرسن ته ندرووستی باوکیان چونه، خوزگه
هه ست به حالی نه و ده کرد که له ژووری چاوودیږی
وردایه، کاتی منداله کانی ده بینیت که ده گرین و
فرمیسکه کانیان ده تکیته سهر ماسکی نوکسجینه که،
ریگامدا به منداله کانی که سهر دانی بکه ن، چونکه به
هو ی پسپوریمه وه ده مزانی که له ماوه ی چنده سه عاتیځی
تردا ده مریت و وفات ده کات، مه گهر ویستی خوا ی گه وره
وانه بیټ و ره می پی بکات... خوزگه هه ست به وه ده کرد

که چۆن وه کو منداڵ ده گری، چونکه ده زانی له چ مه ترسیه کدایه و بۆ هه تاهه تایى خواحافیزیان لیڤده کات، نایا چه ز ده کهیت تۆش وه کو نه وت لیبیت، ئینجا هه ست به مه ترسی جگه ره کیشان بکه یت!!؟ برای به پریم نایا دلّت نیه، نایا ژن و منداڵت نین!!؟ بۆ کییان جی دلیت!!؟ نایا نه وان له جگه ره یه ک بۆ نه رزشتن که سوودی نیه، ته نها نه خوشی و مه ینه تی نه بیّت.

میرده کهم گوئی له و قسانه وه بوو، چه ند ساتیکی نه خایاند میرده کهم جگه ره که ی فریڤدا و پاشان پاکه ته که شی فریڤدا.. پزیشکه دلّسوژه که ش پیی ووت: ده خوازم که ئه م ره فتاره ت رووکه ش و موجه له نه بیّت، به لکو به راستگو یانه بیّت و ئه و کاته یش ژیان و به خته وه ریی ده بینیت.

پاشان رۆشت بۆ لای ئۆتۆمبیله که ی و منیش قسم بۆ نه ده کرا و چه په سابووم، میرده کهم ده رگای ئۆتۆمبیله که ی کرده وه و منیش چوومه ئۆتۆمبیله که وه و ده ستم کرد به گریان و نه متوانی خۆم بگرم.. نه متوانی هه ستم بشارمه وه

و به دهست خوم نه بوو، هدر ده گريام، وهك نه وهی من ژنی
نهو پياوه داماره بم که خهريکه دهریت.

میږده که شم بیډهنگی زال بوو بوو به سه ریډا و نهیده توانی
نوټو مبیله که بخاته نیش، تا ماوه یهك بهرده وام سوپاسی
نهو پزیشکه دلسوژهی ده کرد، و ستایشی ده کرد و دهیوت
نای که پزیشکیکی دلسوژه... من نه متوانی به شداری
قسه کانی بکه م، تا پاش ماوه یهك.. نه مه کوتایی
به سه رهاته که ی نهو بوو له گهل جگه ره کیشاندا.. من
ستایش و سوپاسی نهو پزیشکه ده که م و شایه نی هه موو
ریژی که و لهو روژه و له هه موو نویژی که دا دوعای خیری
بو ده که م که به راستی ژیانی نیمه ی سپی کرده و و رزگارم
بوو لهو کویره وریه و من دووعا بو نهو و بو هه موو
پزیشکیکی دلسوژی وهك نهو ده که م.

لهو رووداوه فیری فزلی دووعا و توانای خوی گه وړه
بووم بو گوړانی بارودخه کان و فیری فزلی نارامگرتن
بووم له گهل دوعا و پارانه و ستایشدا و فیری نه ندازه یی
نیعمه تی خوا بووم که هدر ذاتی خوا خوی ریڼمایي

ھەركەسى دەكات كە بىھوئەت و فيرى فەزلى دىسۆزى بووم
 لە گوڧتار و كرداردا لەو پزىشكەۋە كە چۆن ھەستا بە
 رۆلى خۆى لە كاتىكىشدا لە گەراجى تۆتۆمبىلەكان بوو
 .. راي ئىۋە چۆنە ئەگەر ھەموو كەسىك ھەستىت بە ئەرك
 و كارى خۆى بەو شىۋازە بە دىسۆزىھە؟! ئەى چەندە لە
 كىشەكان چارەسەر بىكرىن؟! و چەندە لە خراپەكارى و
 گوناھەكانت نەمىنى؟! بەلام كىشەكە لەۋەدايە كە زۆرىك
 لە پزىشكەكان و مامۇستايان و فەرمانبەرەن ھەلدەستن
 بە ئەنجامدانى ئەركى سەرشانيان تەنھا لە پىناۋى
 موۋچەدا، ئەۋەيە ھۆى دواكەوتنمان و ھۆى لاۋازى كارى
 پزىشكى و فيرکردن و كەلەكە بوونى ھەلەكان.

سەرچاۋە: بدريّة سليمان (مجلة الاسرة)

چېړوکیڼک سهر سپی دهکات

وهك باوكی پیتی وتم چېړوکیڼكه سهر سپی دهکات....نهم
لاوه له پولی نویه می بنه رتیدایه، باوكی شتی وای لی
بینیوه له سهرسه خترین دوزمنیه وه نه بیننیوه، شهویکیان
هات بو لام و شکاتی حالی خوی دهکرد و وتی: چی بکه م
و باسی به سهرهاتی نه و کورپی بو کردم که سهرسامی
کردبووم.. خه ریک بوو پیم بلیت که بیکوژیت به لام
وامنه کرد.

له هندی له ناره حذیه کانی نه و باوکه نه وه بوو که
وتی کورپه کم له تاقیکردنه وای مانگاندها له ۹۵٪ی
به رده که وت، به باوكی وت ئوتومبیلیکی کابرسی
مؤدیل (۲۰۰۲)م بو بکړه، باوکیشی وتی: نه گهر له
کوټایی سالیشدا نه و نه نجامه به ده ست بینیت، چیت بویت
ده ده می بو رازیکردنی ئوتومبیلیکی بو کړی به
(۲۵۰۰)ریال، جوړی کابرس، به لام رازی نه بوو پیی، وه به
باوكی دهوت تو سه د هه زار ریالت له من دزیوه که نه وه
نرخی ئوتومبیله که یه.

خێزانه که یان رۆشتن بۆ سەر دەریا، داوای له کۆرەکهی کرد که له گه‌لیان بێت کۆرەکهشی وتی برۆ من نایه‌م، بۆیه له ماله‌وه ده‌مایه‌وه و هه‌ستا به‌ شکاندنی هه‌موو شوشه‌ی ئه‌و ماله‌ و هه‌موو شته‌کانی ناو مه‌تبه‌خ، خێزانه کهشی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه، کۆرەکه هه‌ستا به‌ قفلدانی ده‌رگا له‌سه‌ریان، باوکه‌ش رۆشت بۆ شوقه‌یه‌کی تری ئاماده‌کراو و له‌وێ بۆ ماوه‌ی دوو رۆژ مایه‌وه و هه‌ر چاودێری کۆرەکه‌ی ده‌کرد، وه‌کو باسیان ده‌کرد هه‌ندی جار له‌ مال ده‌چیته‌ ده‌ره‌وه و پاشان ده‌گه‌رپێته‌وه، پاشان باوکه‌ په‌نای برده‌ به‌ر پۆلیس و ئه‌وانیش له‌ ماله‌که‌دا ده‌ستگیریان کرد و وێنه‌ی ماله‌که‌یان گرت که‌ مرۆڤ گریانێ ده‌هات، پاشان به‌ندیان کرد و ئیستا ئه‌و له‌ به‌ندینه‌خانه‌یه (مه‌به‌ستی کاتی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که‌یه).

ئه‌مه‌ دوا حیکایه‌ت بوو، وه‌ پێش رووداوی دوا‌یی باوکه‌ ده‌یووت کۆرەکه‌ی رۆژیکیان به‌ شه‌قامه‌که‌دا دوا‌یکه‌وت و داوای سه‌د ریاڵی ده‌کرد و باوکیشی هه‌ولێ ده‌دا کۆرەکه‌ی له‌ خۆی دوور بخاته‌وه، به‌لام کۆرەکه‌ی رۆشت

و بهرديکي گه ورهې هه لگرت و به خيړايي گه رايده وې لاي
 باوکي و کيشاي به نو تومبيله که دا، کاتي ده يو يست به
 خيړايي ليښخوريټ له ترسي به رده که، و به دايکي ده وت
 به خوا ده ست ته شکينم نه گهر سپليته که بکوژينيته وه..
 جاريکيان کوره که به باوکي ووت: به خوا نه تکوژم يان
 يه کي له مناله کانت نه کوژم، جاريکيان باوک که ناگاي
 له خوې نابيت، کوره که ي له قه يه کي به هيژ ده کيشي به
 پشتيدا و ده يووت به خوا سوپاسي خوا ده که م که فقه راتم
 نازاري پينه گه شت، نيتر قسه ي ناشرين بوه ستيت که باس
 ناگريت، به خوا من و دايکه که ي نه ده خه وتين هه تا
 ده رگامان له سره خو مان دانه خستايه و ده مانچه که شم له
 ژور سر مده داده نا پخوا کاتي کتوپر.

ووتی بېرم له کوشتن کرده، به لام من نامه ویت
 که سينک بکوژم و له روژي دواييدا ليپرسينه و هم له سره
 بکه، له کوټاييدا باوک که وتي: به خوا چيژم له خه وتن
 نه بينيوه، ته نها دواي به نکدر دني نه بيت، هه رچه نده پيش
 نه رو دواوه ش چند جاريک داوه مه به گرتن.

شهيتان چواره ممان بوو

أبو عبدالله وتی: نازانم چۆن نه م به سه ره اته ت بو باس
بکه م که پیش ماوه يه ک به سه رمدا هات و ره وتی ژيانی
منی گۆری به ته واوه تی، له راستیدا من نه مویست باسی
بکه م، به لام له میانی هه سترکردن به به رپر سیاریه تی
به رامبه ر به خوای گه وره باسی ده که م و بو
به ناگاهیتانه وهی هه ندی له و لاوانه ی سه ریچی
په روه رد گاریان ده کهن و هه ندی له و کچانه ی به دواي
وه هیکی درۆینه دا راده کهن که ناوی خو شه ویستیه .

ئیمه سی هاوړی بووین، خه ریکی کاری نابه جی و
گونا هکارانه بووین، نه خیر به لکو چوار بووین.. چونکه
شه يتان چواره ممان بوو، هه موومان ده چووین بو راوکردنی
کچه چاو له دهره کان و به قسه ی هه نگوینی هه لمان
ده خه له تاندن و ده مان بردن بو کیلگه دووره کان و له ویش
له پر بۆیان دهرده که وت که ئیمه بووین به گورگی بی
به زه یی و گوی ناگرین بو پارانه وه کانیان.. هه تا دله کانمان
و هه ستمان به ته واوی مرد بوو.

به و شيوه يه له كيښگه كاندا شهو و روژمان به سهر دهبرد
 له خيوه تگه و ئوتومبيله كانى سهر كه ناره كان تا نه و روژه
 هاته پيشه وه كه بيرم ناچيت، وهك پيشه ي هه موو
 جاريكمان روشتين بو كيښگه كه، هه موو شتي ناماده بوو،
 هه ريه كه مان نيچيري خوي پي بوو له گهل مه شروبي
 نه فره تي.. تنها شتيكمان بيرچووبوو، نه و يش خواردن بوو.
 دواي كه ميښك يه كيښمان روشت به ئوتومبيله كه ي خوي تا
 خواردني ئيواره بكرپت، كاتزمير دهوروبه ري شهش بوو،
 چند سعاتيكي خاياند هه ر نه گه رايه وه، له ساعات ده ي
 شه ودا هه ستم به دل راوكي كرد، منيش به ئوتومبيله كه م
 روشتم تا سوراخيكي بكه م، كاتي به ريگادا ده روشتم له
 پر ئوتومبيلي هاوريكه مم بيني ناگري تي به ربووه و
 كه وتوه به سهر لا.. منيش وهك شيت رامكرد و هه ولمه ودا
 له ناو ئوتومبيله گرگرتوه كه دا هاوريكه م دهر بهيتم، كاتي
 بينيم نيوي له شي بووه به خه لوزيكي ته واو، به لام هيشتا
 گياني تيدا بوو، هيښام و خستمه سهر زهويه كه، دواي
 خوله كيښك چاوه كانى كرده وه و هاواري ده كرد ناگر ناگر.

ہریارمدا بہ توتومبیہ کہم ہلگرم و بہ پہلہ بیبہم بو
 نہ خوشخانہ، بہلام بہ دہنگیکی گریانایہوہ ووتی: سوودی
 نیہ ناگہمہ نہ خوشخانہ، فرمیسیکش بہرینی گرتبووم،
 کاتی ہاوریکہم دہینی لہ بہردہمدا دہمریت، لہپر بینیم
 ہاواریکرد: بلیم چی؟ بلیم چی؟ منیش بہ سہرسامیہوہ
 تہماشامکرد و لیم پرسی: کی تہلئی؟

بہ دہنگیک کہ وات ہست دہکرد لہ ییریکہوہ
 دیتہدہروہ وتی: بہ خوا!! ہستم بہ توقین کرد، کہ
 سہراپای لہشی داگیر کرد، لہپر ہاوریکہم ہاواریکی
 بہرزی کرد و دواہمین ہناسہیدا... روژان تیپہرین و
 بہلام وینہی ہاوری کوچکردوہ کہم ہر لہ بیر ووشمدا
 بو، ہاوری دہکرد و ناگریش لووشی دہدا: چی بلیم پیی؟
 چی بلیم پیی؟

منیش لہ خوم پرسی تہی من چی بلیم پیی،
 چاوہکانم پرہوون لہ فرمیسک و لہرزیکی سہیرم لیہات، لہ
 ہمان ساتیشدا گویم لہ بانگیبژی بہیانیدہوہ بوو بانگی
 دہدا: (اللہ اکبر.. اللہ اکبر.. حی علی الصلاۃ.. حی علی

الصلاة.. ههستمکرد که نهوه بانگیکی تایبهته بؤ من، بانگم دهکات بؤ ریگای روناکی و رینمایی، خۆم شۆرد و دهستنوێژم گرت و خۆم پاککردهوه لهوههموو نهوه پرسیانهی که سالانیک بوو نوقم بووبووم تییدا، دهستم کرد به نوێژکردن... لهوه رۆژهوه نوێژی فه رزم نهفه وتاوه و سوپاسی نهوه خوییه ده کهم که ته نهها نهوه شایه نی سوپاسکردنه و بووم به مرۆقیکی تر، پاکو بیگهردی بؤ نهوه خوییهی که بارودۆخه کان دهگۆرپیت، به ئیزنی خوا خۆم ناماده کرد بۆم بؤ نهجمادانی عهمره و انشاء الله بؤ هه جیش کی.. ده زانی... ته مه ن به دهستی خوی گه وره یه.

ته مه به سه رهاتی (أبو عبدالله) بوو، خوی گه وره ئیمه و نهویش دامه زراو بکات و ته نهها شتی که به هه موو لاریکی بلیم نهو یه که ناگادارین، ناگاداری له هاو پیری خراپ، نهوانه ی ریگات بؤ خۆش ده که ن بؤ به زاندنی سنووره کانی خوی گه وره... به سه رهاتی (أبو عبدالله) هه مووی په ند و نامۆژگاریه، نایا لهوه نامۆژگاریتر هه یه.

ته و بهی شیخ سه عیدی کوری مسفر

له دیداریکی کراوهدا له گهل شیخ سه عیدی کوری
 مسفر - خوا پاریزراوی بکات- هندی له ناماده بووان
 داویان لیکرد باسی سه ره تاي رینموونی خوی بکات،
 نه ویش ووتی: به راستی هه موو رینماییه ک سه ره تايه کی
 هه یه و پاشان ووتی: من به فیتزه تم باوهرم به خولله هه بووه،
 کاتی که مندا لا بووم خواپه رستیم ده کرد، به لام ته مبه لای و
 پشتگوی خستن که میک زال بوو به سه رمدا، به و نومیده ی
 که گه وره بووم و بووم به پیاو.

هندی جار نویژه کانم پشت گوی ده خست، به لام نه گهر
 ناماده بوومایه له ریوره سمی جه نازه یه ک یان له گوړستان
 یان گویم له ناموژگاریه که وه بوايه له مزگه و تیکدا ریژه ی
 نیمانم زیادی ده کرد و پاریزگاری نویژه کانم ده کرد و بو
 ماو یه کی دیاریکراو، له گهل سوننه ته کاندا، پاشان دوا ی
 هه فته یه ک یان دوو هه فته وازم له سوننه ته کان ده هینا...
 دوا ی نه وه ی که گه وره بووم و بووم به هه رزه کار هیچ
 سوو دیکم له و ته مه نه نه گرت، به لکو مامه وه له

سهره پړویی خومدا و پاريزگاری نه کړدنی نويزه کان به ووردی، چونکه نه وهی رابیت له سهر شتیک ده بیت به پیشه ی... ژنم هینا.. نه و کاته ش هندی جار نويزم ده کړد و هندی جاریش نه مده کړد، هرچه نده له ناخدا باوهرم به خوا هه بوو... تا ویستی خوی گه وره و ابو له یه کی له بونه کاند من له گهل برایه کدا بووم، نه ویش شیخ سلیمانی کوری محمدی کوری فاتح بوو خوا بهرکت بخاته کاریده وه، نه مه له سالی ۱۳۸۷ک، له نووسینگه کهم هاتمه خواره وه، من سهر په رستیار بووم له په روه رده ی وهرزشی و پوشاکی وهرزشیم له بهر دا بوو، له بهر ده م ده رگای کارگیری فیخوازی بینیم که نه ویش داده به زی له بهشی کاروباری دارایی، سلوم لیکنرد، چونکه هاوریی قوتا بخانه بووین، دوی سلو کردن ویستم خواهافیزی لیکنم، وتی: بو کوی؟ نه و کاته ره مه زان بوو پیتم ووت: ده رومه وه بو مال وه تا بخه وم.. چونکه راهات بووم که له سهر کار کردن ده هاتمه وه ده خه وتم هه تا مه غریب و نويزی عه سرم نه ده کړد، مه گهر پیش مه غریب خه بهرم ببوایه ته وه و بهر ژوو بوومایه.. پتی

وتم: نوټړی عه سر زوری نه ماوه بوچی که میك پیاسه
 نه که ین؟ منیش ره زامه ندیم نواند و به پی روشتین و
 چوونینه سهر پرده که (پردی دۆلی نه بها) نه و کاته پرد
 نه بوو، پر بوو له درهخت و هه وایه کی خوځی هه بوو، له وی
 دانیشتین هه تا کاتی عه سر هات و ده ستاین و نوټرمان
 کرد و پاشان که راینه وه، کاتی به ریگلاډا که راینه وه دهستی
 به ده ستمه وه بوو، فهرمووده یه کی بو خویندمه وه وه که نه وه ی
 یه که جارم بی بی بیستم، پیشت بیستبوم، چونکه
 فهرمووده یه کی بلاو بوو.. به لام کاتی ده یویندنه وه دلم
 کرابووه بو، تنانته وام هه ست ده کرد که یه که مجاره
 بی بیستم... نه و فهرمووده یه فهرمووده ی به پائی کوری
 عازب بوو که نیمام نه حمده له مه سنه ده که یدا و نه بوداود
 له (سنن) هه که یدا گپراویانه ته وه.

به راوړه ده لیت له گه ل پیغه مبهری خوا ډۀ له گه ل
 جه نازه یه کی پیاوکی پشتیوان (انصار) دا ده روشتین بو سهر
 گورستان، کاتی مردووه که نه سپه رده کرا، پیغه مبهري ډۀ
 دانیشت و نیمه ش به ده وریدا دانیشتین وه که نه وه ی

بالنده یهك به سه رمانده و بیټ چیلکه یکی به ده سته وه بوو
سه ری بهرز کرده وه و فدرمووی (پهنا بگرن به خوی گه وره
له سزای گور)

دوو جار یان سیّ جار ووتیه وه.. پاشان فدرمووی (إن العبد
المؤمن إذا كان في إنقطاعٍ مِنَ الدُّنْيَا وَاقْبَالٍ مِنَ الآخِرَةِ نَزَلَ
إِلَيْهِ الْمَلَائِكَةُ مِنَ السَّمَاءِ بِيضُ الْوُجُوهِ...) واته (به راستی
به ندهی باوره ردار نه گهر په یوه ندی به دنیا وه بیچری و
رووبکاته ئاخیره ت فریشته کانی خوی گه وره داده بز نه
سه ری له ئاسمانده وه و روخساریان سپیه...) پاشان
فدرمووده که ی به دریژی باسکرد و له سه ره تا وه کوټایی
و فدرمووده که ی ته واو کرد.

له و کاته دا گه یشتینه نه بها له وی ده بویه
جیا بووینایه ته وه و هدریه که مان بر واته وه مائی خوی...
منیش پیّم ووت: برام له کوی نه م فدرمووده یه ت هیئا؟
وتی: نه م فدرمووده یه له کتیبی (ریاض الصالحین) دایه و
وتم نه ی تو ئیسته چ کتیبیک ده خوینیتیه وه؟ وتی
کتیبی (الکبائر) ای الذهبی ده خوینمه وه؟ منیش

خواحافيزيم ليکړد و راسته وخوړ روښتم يو کتیبځانه و له وکاته دا له نه بها تنهها يه ک کتیبځانه ی تیدا بوو تهویش کتیبځانه ی (التوفیق) بوو، له وی کتیبی (رياض الصالحین) م کړی.. له ریگادا ته ماشای کتیبه کانم ده کرد و به دهم ریوه به خوښم دهووت: ئیستا من له سهره ریگادام و دوو ریگه له بهرده ممدایه، ریگای یه که م: بیباوه پی و دووړووی و سهریچی و ده مگه یه نیت به دوزخ و ریگای دووه م: ریگای ئیمانه و ده مگه یه نیت به به هشت، ئیستا من له بهرده م هردو وکیاندا وه ستاووم، کامیان هه لېږتیم؟ عه قلم فدرمانم پیده دات که ریگای یه که م هه لېږتیم و دهروونی خراپه کاریشم فدرمانم پیده دا ریگای دووه م هه لېږتیم و تکام لیده کات و پیم ده ئیت: تو هیشتا له سهره تاي لاوئیتیدايت و درگای ته وبه کردن. کراوه یه تا روژی دوايي، ده توانیت دواتر ته وبه بکهیت، نه و فکر و وه سوه سیه به بیر و میشکما ده هات، کاتی به ریگادا به ره و مال دهروشته وه، گه شتم وه مال وه، به ربانگم کرده وه و دواي نویژی مه غریب نویژی عیشام کرد و نه و شوه نویژه کانی

ته راو یحشم کرد، بیرم نایه که پیشتَر نویتَری ته راو یح
 به ته واو هتی کرد بیت بیجگه له و شه وه .. باو کم بینیا یه
 چوار رکاتم ده کرد و پاشان ده چووم .. به لام نه و شه وه
 نویتَره کانی ته راو یح به ته واو هتی نه نجامدا، له نویتَر بوومه وه
 و دوا ی نه وه ی روشت م بؤ مائی شیخ سلیمان بینیم له
 ده ره وه ی مزگه وته، له گه لیدا روشتینه وه بؤ ماله وه و نه و
 شه وه له سه ره تای کتیبی (الکبائر) چوار گونا هی
 گه وره مان خوینده وه ... گونا هی گه وره ی یه که م ها وه لدانان
 بؤ خوا و دووم سیحر و جادوو و سییه م کوشتنی گیان و
 چوارم وازهینان له نویتَر ... پیش کاتی پارشیو له
 خویندنه وه ی بووینه وه و به هاو ریکه م ووت: ئیمه له کوئی
 نه م ووتانه ده بین؟

ووتی: نه مه له کتیبی زانا یاندا هه یه و ئیمه بی ناگاین
 لی .. منیش و وتم: خه لکیش بی ناگان لی، پیویسته نه م
 شتانه یان بؤ بخوینیت ه وه، ووتی: کی بیخوینیت ه وه، و وتم: تو ..
 ووتی: نه خیر تو، که وتینه مشتومری نه وه ی که کی
 بیخوینیت ه وه، پاشتر له سه ره نه وه ریکه وتین که من

بيخوینمه وه.. بویه ده فته ریکمان هیئا و باسی گوناھی
 گه وړه ی چواره مان تیدا نووسیه وه، که وازهینان له نویژ
 بوو... له هه مان هه فته دا و له روژی هه ینی له مزگه وتی
 (الْحُشَّعُ الْأَعْلَى) وه ستام که به ته نیشته سهنته ری
 بانگه وازه وه بوو له (ته بها) نه وکاته له (ته بها) ته نها هم
 مزگه وته و مزگه وتی گه وړه ی لیبوو..

نه روژه له وتاری هه ینیدا خویندمه وه و بو خه لکی
 کاریگر بوو، که به راستی هوکاری بوو سوپاس بو خوا بو
 رینومایی و راست بوونه وه ی من، وه خوازیارم له خوای
 گه وړه که نیمه و نیمه چه سپاو و جیگیر بکات له سر
 تایینه کدی، به راستی هر خوای گه وړه بیسه و
 وه لامده ره وه یه .

ته وبه یه ک دلی لایک له تاریکيه کانی (بانکوک) دا
 پروناک ده کاته وه

لایک بیست و سی سالی ته مه نی تی نه په پړاند بوو،
 سه فوری کرد بو بانکوک به دواي چیژ و تامی کاری
 حه رامدا... له وی دهستی کهوت به لام نه گه ر فزل و

ته د اړه و چاودېږي خواي گه وړه نه بوايه که له دوا ه مين
ساتدا فرياي كهوت تيا ده چوو...

لاوه كه نداويه كان له (بانكوك) ناشنايان كرد به
حه شيش، چونكه جگه رهي هه شيش جيانه ده بويه وه له
په نجه و ليتوي.

بويه له ته نجامدا وازيشي له خویندنې زانكو هینا...
ته و هه شیشه ناله باره ناچاري كرد خوې سهرقال بکات به
پیشه يه كه وه... به لام چ پیشه يه ك؟

خوې ده لیت نیمه يانزه برا بووین، من يه کيک بووم له و
برايانه ي که له ناو هه مويانه دا سه فهرم كرد بو ته وي...
سه فهری يه كه مم پیش نزیکه ي سالتیک بوو دواي دانیشن
له گهل هاورپيکامدا كه باسی خوشيه کانی (بانکوک) يان
ده کرد!!! له میانې يه ك سالتدا هوت جار سه فهرم كرد،
که هه مووی ده يکرده نو مانگ!!!

سهره تاي گه شتی من له گهل ماده هوشبهره کاندا له
يه كه م گه شتدا بوو بو (بانکوک) له ناو فرېکه كه دا،
کاتیک يه کيک له هاورپيکام که پینج کهس بوون و

منيشيان له گەلدا بووم، پەرداخىك بىرەى يا بە دەستمەو،
منيش گويم نەيايە بۆيە پىي ووتم: ئەم پەرداخەى تىرىش
بگەرە و ئەمەيان جورىكى تر دەبيت بەلاتەو، منيش له
دەستم گرت، بۆيە ئەمە سەرەتاي موعتاد بوونم بوو بە
مادە ھۆشبەرەكان، چونكە جورىك له بھۆرەكانى مادە
ھۆشبەرەكانى تىدا بوو كە پىيان دەووت (كنشە)

ھەر كە گەشتمە وولاتى خۆمان ئۆتۆمبىلە كەم فروشت و
گەرەمەو بۆ بانكۆك... ھەر كە گەشتمە ئەوى پرسىارى
(كنشە) م كرد... زۆر بە خەستى دەمكىشا... وازم نەھينا
بەلكو ئەگەرەم و جورەكانى تىرى مادە ھۆشبەرەكانم
بەكار دەھينا، بۆيە (كۆكايىن) يىشم تاقى كەردەو بەلام
سەرسام نەبووم پىي، وە ھەرەو ھەجەبى (كبتىجۆل) يىشم
تاقى كەردەو، بەلام ھەر ھەزىم ئى نەدە كرد. من بە دواى
چىئرو تامىكى ترە دەگەرەم كە لە كنشە بكات يان لەو
باشترىت بۆيە دەستم نەكەوت، سەرەنجام گەرەمەو بۆ
ولاتى خۆمان!!! لە مالى يەكىك لە ھارپىكانم كە

يه كه مجار گه شتم كردبوو له گه ليدا، له وي حه شيشم ده ست
كه وت و به كارم هينا.

نرخه كه ي گرانتر بوو.. به هو ي كه م ده رامه تيه وه
ناچار بووم كه برا كه م هه لځه له تيڼم، واي نيشان بده م كه
يه كي له هاوړيكانم داواي پارم لي ده كات كه پيشتر قه رزم
كردبوو لي... بويه برا كه شيم توتومبيله كه ي خوي فروشت و
پاره كه ي پيدام... منيش برېك حه شيشم پي كړي و سه فهرم
كرده وه يو بانكوك.

كاتيك گه پامده وه يو وولاتي خومان، به دواي جوړيكي
تردا ده گه پام كه به هيژترييت له (حه شيش)... سه فهرم كرد
يو وولاتيكي عربي يو به ده ست خستني زهيتي حه شيش،
له گه ل زهيتي حه شيشدا منيش به ره و تياچوون پو شتم...
نه مده تواني ده ست به رداري بېم... پوچووبووم له
به كار هينا نيدا... له گه ل خوم بردم يو بانكوك... نه و
جگه ريه ي كه چه ورم ده كرد پي لي له ليوه كانم نه ده بوويه وه...
له وي هه موان منيان به موعتاد بوو به حه شيشه وه ناسي

بوو، له شم توشی نه خوښی مه ترسیدار بوو بوو به
هوښه وه... سوپاسی خوا ده که م که شیفای پی به خشیتم...

هرگیز به بیرمدا نه ده هات که رږږی له رږږان چاک
ده بښه وه و رزگارم ده بیت له زهیتی حشیش.

پاره تاکه کیښه ی من بوو... له کوښه ده ستم
ده که ویت؟ ناچار بووم په نا بهر مه بهر ریځگای دزی و ږاو و
ږووت کردن... تا نه و ږاده یه ی ریشم هیشتبوویه وه و
پوښاکم کورت کرد بوویه وه تاوه کو نیشانی خزمانی بده م
که من گه ږاومه ته وه و ته و به ی ته و اوم کرد وه... بویه ده ستم
کرد به قهرزکردنی پاره لیان... دزیشم کرد له خالم و
مامم... هندی هاوړیشم هاندا که سه فدر بکه نه وه بؤ
بانکوک تا منیش له سهر خدرجی نه وان سه فدر بکه م له
گه لیاندا... به لکو له بانکوکیش بوو بوومه جهرده و
ده سترې، دزیم له و لاوانه ده کرد که له که ندا وه سه فدریان
ده کرد و ده هاتن و ده ستم ده گرت به سهر
که لوپه له کانیاندا... پیاوه به ته مه نه کانی خه لکی که نداوم
هه لده خه له تاند و فیلم لی ده کردن، پاره کانیانم چنگ

ده خست هه تا تایله نډیه کانیش به زمانیکې تایله نډی شوق
و شر هه لم ده خه له تاندن و پاره و پولم لی ده سهندن!!!
بانکوکم جی نه هیشت، چونکه کاره که م (مه به ستم پیشه ی
چه ته ییه) له وی بوو

به راستی بیرم له ژیانیکې سه قامگیری و هاوسه رگری
ده کرده له گه ل نافرته تیکې تایله نډیدا، تا ره گه زمانه ی
تایله نډیم ده ست بکه ویت و هه تا به رده وام له وی بمینمه وه..
له بواری حه شیشدا بوو بووم به پسپور، ده متوانی
حەشیشی ساخته و حەشیشی نه صلی له یه کتری جیا
بکه مه وه... رۆژگار تی په رین و هه رچیم هه بوو له
ده ستمدا، که سم شک نه ده برد قه رزی لی بکه م... هه موو براو
هاورې و خزمه کانم زانیبویان که من ده سترېم، که سم شک
نه ده برد تا چاو ساغم بیت بو مال و سامانیک که بیدزم
دنیا له بهرچاوما ته سک بوویه وه و په تم هه لڅست خو م
بخنکینم، دواى نه وه ی شوشه یکه عه ترم خوار د بوویه وه تا
سه رخو شم بکات... به لام برا که م پی و تم تو بی نه قلیت،
بویه به و کاره توړه بوو، دابه زیمه خواره وه تا ووتویژ بکه م

لەگەلیدا، لە ئەنجامدا بۆى سەلماندم كە خۆكوشتن هیچ
سودىكم پى ناگەيەنیت.

سواری ئۆتۆمبیل بووم، سەرخۆش بووم و دووشت لە
میشكمدا بوو، یان پۆلیس دەستگیرم بکات یان برۆم بۆ
نەخۆشخانه و چارەسەرى خۆم بکەم لەو حالەتى
موعتادبوونەم كە گێۆدەى كردبووم.

سوپاس بۆ خوا چووم بۆ نەخۆشخانه و چارەسەریان
کردم...

ئەوەتا ئیستاش من تەندروستیم زۆریاشە و پزگاربووم
لەو رەفتارە پیسە... تۆبەم کردووە و ئیتەرەگیز
ناگەریمەووە سەرى.

براکه ی خومم کوشت

سامی تاقیکړنه وهی پوځی یه که می ناوړندی به
سه رکه وتووی بړی، و پیښ نه وهی نه نجامی
تاقیکړنه وه که ی بزانیټ له باوکی پرسى: نه و دیاریه چیه
که به هوږی ده رچوونی نه مسالنه وه پیښکه شمی ده که یت؟
باوکیښی به ناسوده یی وه ووتی: کاتى کارته که ت
دینیته وه و سه رکه وتو و ده بیت، منیش رازی ده بم له گه
خالتدا بچیت بو حبه شه، تا پشوی هارین له وى به
سه ربه ریت.

سامی کوره گه وړه ی مال بو، دایکی دواى
چاوه روانیه کی دریژ نه م کورې بو، دایک و باوکی به نازه وه
گه وړه یان کردبو، همدوان هه وځیان دده ناسوده ی بکه ن و
داواکاریه کانی راپه رینن و خوشی و شادی بخښنه دلیه وه...
سامی نه و شوه خه وى لى نه که وت له خوشیدا، چونکه
خه ونه وه نه وشیه یه کان و یادگاری به راته تی منداللى به بیرو
هوښیدا ده هات، چون نا؟ نه و تا بو یه که م جار سه فدر
ده کات بو حبه شه و سى مانگی پشووی هارین له وى به

سەر دەبات... لەوى لەزەت لە ھەموو شتتەكى تازە و نوێ دەبینیت.

لە بەرەبەيانى پۆژى سىيەمدا تا كاروبارى
تاقىكردنەوكان كۆتايى پىيىنيت، سامى لە گەل باوكى
چوو بۆ قوتابخانە تا كارتە كەى بىيىتتەو.

سامى چەند خولە كىك لە گەرانەو كەى دواكەوت،
باوكىشى لە ناو ئۆتۆمبىلە كەدا چاوەرپى دەكرد، پاشان
كۆرەكەى گەرايەو و كارتە كەى بە دەستەو بوو، شادىش
بە روخسارە بەرئەتە كەيەو ديار بوو، ھاواری كردو ووتى:
باوكە، مژدەم بەرى دووھى پۆلە كەمان بووم.

خەندەيەكى دريژيش داباريە سەر روخسارى باوكى،
خۆشى و شادى بە روونى بە چاوەكانىەو ديار بوو، باوكى
بەو پەرى خۆشى و شادىەو باوەشى پياكرد و پىي ووت:
ھەزار... ھەزار جار پىرۆزت بىت سامى ئازىزم، بەلكو
ملىۆن جار پىرۆزت بىت پۆلە ئازىزەكەم، سوپاس بۆ تۆ بۆ
ئەو سەر كەوتنەت.

کاتی سه فېره که نزيك بوو بويوه، سامی لهو پېری
 خوشی و بهختیاریدا خوا حافیزی له دایک و باوکی کرد،
 وه لهو فرؤکه یه دا که سامی بو یه که بچار له ژيانیدا سواری
 بوو جیهانیکی نوی و خوشیه کی وای بیني، که پیشتر
 خوشی وای نه بینیبوو، خوشیه که تیکه ل بوو له شادی و
 ترس به تایبه تی کاتی گوئی له دهنگی تهو فرؤکه یه بوو
 که نیشته وه له فرؤکه خانه که دا تا سه رله نوی بفریته وه بو
 ناسمانی بهرین و فراوان، هدر شتیکی ده بیني و گوئی له
 هدر شتیکه وه ده بوو به نیسبه ت نه مه وه تازه بوو... شتیکی
 نوی ی بیني له حبه شه که پیشتر رانه هاتبوو له سه ری،
 سامی به هاوړیته تی خالی جیهانیکی تری نوی ی بیني...
 له وی به چندين نه زمونی ووروژینه ردا تیپه ری، شتانیکی
 بیني که پیشتر نه بیني بوو.

به لآم هه ندیک جار و له هه ندی کاتی دیاریکراودا
 ههستی ده کرد که خالی تووشی حاله تیکی سه یر یه ت، که
 لاشه ی هیزی تیا نامینی و هاوسه نگی له ده ست ده دات...
 له گه ل نه وه شدا هه ندی جار ده بیني به ختیاره و دم به

خونده و پیکه نینه و هندی جارش کومه لئ ووشه ی
ناحالی به ده میدا دیت.

سامی ده رکی به نهی نی ئه و هه لسوکه و ته سهیره ی
خالئ کرد، که بیگومان خالی خوی به عاره ق خواردنه وه
گرتوه.

سامیش له ناخی خویدا هزی له لاسایي کردنه وه بوو،
شهیتانیش به زهیی به ته مه نه بچوکه یدا نه ده هاته وه، بویه
وه سوه سهی خسته دلیه وه تا هزه که ی به شیوه یه کی
کرده یی تاقی بکاته وه...

سامی بؤ یه که بچار عاره قی خواردنه وه، له سه ره تا وه
سه رسام نه بوو پیی، به لام کاتئ که خالؤی ده بی نی و پاشان
لا سایی کردنه وه کویرانه که ی خویشی، پالئ پیوه نا جاریک
و دوان و سیان تاقی بکاته وه، تا راهات له سه ری و به
ته وای خوی پیوه گرت، له کاتی کدا هیشتا سیانزه سال
بوو.

ماوه ی پشوه که ته و او بوو، سامی به هاوړی ته ی
خالؤی گه راپیده بؤ (جده) که شاری که له عه ربستانی

سعودی، بیرو هۆشی ههر به لای ئه وه وه بوو چۆن عاره قی ده ست بکه ویت و بتوانی بیخواته وه، به لام هه روا به ئاسانی نه ده یتوانی په یدای بکات، له کۆتاییدا بریاریدا که به ته وای لینی دوور بکه ویتته وه، چونکه ئه وه تاکه چاره سه ره بۆ پارێزگاری خۆی و ئاینده ی، ئه وه هیشتا مندا له، ههروه ها کرده وه یه کی خراپه و خوای گه وه ره حه رامی کردوه و سزای سه ختی بۆ ئه وه که سانه داناوه که عاره ق ده خۆنه وه.

بۆیه به ته وای سامی گه راپه وه بۆ ژیا نی سروشتی خۆی و عاره قی له بیر چوویه وه و سی سال به سه ر ئه وه حاله ته دا تیپه ری به بی ئه وه ی بیر له خواردنه وه ی بکاته وه... له کۆتایی سالی چواره مدا که سوکاره که ی بریاریاندا گه شتی بکه ن بۆ ده ره وه ی وولات، بۆ به سه ر بردنی پشوو ی هاوین له یه کی له وولاته ئه وروپیه کان... له و وولاته سه ر له نوێ حه زه خه فه کراوه که ی زیندوو بوویه وه بۆ خواردنه وه ی عاره ق، یادگاریه کانی حه به شه نوێ بوونه وه، بۆیه شه یتان عاره ق خواردنه وه ی له بهر چاوی جوان و رازا وه کرد، سامی فرسه تی ده هیئا له وکاتانه دا که

که سوکاره‌که‌ی له ماڵ ده‌چوونه ده‌روهه، یان کاتی‌ک که
ئه‌وان ده‌خه‌وتن تا به نه‌ی‌نی ده‌ست بکات به عاره‌ق
خواردنه‌وه.

به‌رده‌وام بوو له سه‌ر ئه‌و حاڵه‌ته، تا به ته‌واوی
پاها‌تاوه له سه‌ری، بۆیه وه‌کو ئاو خواردنه‌وه‌ی لی‌ها‌تبوو له
لای و نه‌یده‌توانی سه‌ر له نو‌ی ده‌ستبه‌رداری بی‌ت...

شه‌ویکیان (سامی) له‌گه‌ڵ (فه‌وزی) خا‌لۆزایدا
چوونه ده‌روهه تا ئه‌و شه‌وه به سه‌ر به‌رن له یه‌کی له یانه
شه‌ویه‌کانی ئه‌وروپادا، دوا‌ی ئه‌وه‌ی تی‌ر نا‌نیان خوارد‌بوو
ده‌ستیان کرد به عاره‌ق خواردنه‌وه و گو‌ییان له‌و مؤ‌سیقا
هه‌راسان که‌ره‌ش گرت‌بوو له کافتریا‌که‌دا...

کاتی ئا له‌و حاڵه‌ته‌دا بوون (فه‌وزی) شتیکی ره‌شی
بچوکی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و له سه‌رخۆ به له‌زه‌ته‌وه بو‌نی
هه‌ل‌ده‌مژی، وه‌ک ئه‌وه‌ی مندا‌لیکی ساوا ماچ بکات... جار
نا‌جاری‌کیش به‌لای راست و چه‌پدا ده‌له‌نجی.

سامی هه‌ستی پێ‌کرد و به‌ فزولی‌ه‌وه لی‌ ی پر‌سی: ئه‌و
پارچه ره‌شه چی‌ه؟ ئه‌ی بۆ‌چی وا ده‌که‌یت؟ فه‌وزی پێ‌که‌نی

و ووتی: ئایا نازانی ئەوه چیه؟ ئەوه هه‌شیشه‌ی ره‌شه،
مرۆڤ ده‌گه‌یه‌نیته ئەوه‌په‌ری له‌زه‌ت. سامی ووتی: ئایا ئەو
شته بچوکه ئەو هه‌موو کاریگه‌ریه‌ی هه‌یه؟

(فه‌وزی) ووتی: ئەوه‌ی من پێم ووتی ئەوه به‌شیکی ئەو
راسته‌یه، ده‌توانی تا‌قی بکه‌یت‌وه تا خۆت هه‌قیقه‌ته‌که‌ت
بۆ ده‌رکه‌وی... هانی تۆش تا‌قی بکه‌ره‌وه... ده‌ستی درێژ کرد
و هه‌شیشه‌یه‌کی ره‌شی یا به‌ سامی... سامیش
هه‌شیشه‌که‌ی لی‌گرت و بۆنه‌که‌ی هه‌لمژی و له‌ گه‌ڵ ئەودا
چوون بۆ جیهانیکی تری پر له‌ درۆ و وه‌هم و تیا‌چوون...
سامی نه‌یده‌زانی ئەو هه‌شیشه بچوکه ته‌له‌یه‌که و پیا‌یدا
ده‌ته‌قیته‌وه، و مردنی‌که و هه‌موو رۆژیک ته‌قه‌ ده‌یات له
ده‌رگای و هه‌ره‌شه له‌ ئاینده‌یی و ته‌ندروستی ده‌کات...
چهند رۆژیکی نه‌خایاند سامی مو‌عتاد بوو له‌ سه‌ر
هه‌شیش.

ژیانی به‌ ته‌واوی ژێره‌و ژوور بوو... به‌ هۆیه‌وه
ته‌ندروستی تیی‌کچوو و بیرو هۆشیشی په‌کی که‌وت.

له و پیناوه شدا پاره و پولی نه ما... کاتیڅیش سامی
 خویندنی ته واو کرد و بوو به فرمانبر رقی له خه لکی
 ده بوویه وه و حه زی ده کرد دور که ویتته وه لیان... له دلی
 خویدا را ههستی ده کرد که هه موو که س نهینی هم
 ده زانن و که س نیه هم متمانه ی سپی بکات... زور که سیکی
 توپه و گرژ بوو.. زور نه وی بوو بوویه وه به سهر خویدا، هه ژده
 سال تیپه پری و همیش دیلی نه و حه شیشه ره شه بوو،
 هه رچنده به هو ی گوړینی پوسته کانیه وه له وه زیفه کهیدا
 مووچه یه کی باشی هه بوو که یارمه تی ددها بو خه رچی
 حه شیشه که ی، به لام کی شه کانی زور بوو بوون... ته نانه ت
 له گه ل که سوکاری و نزیکتین که س لییه وه... بویه باری
 تابوری ته واو دابه زی بوو... سامی له ناخی خویدا ههستی
 ده کرد که بوته که شتیه وانیک ی وون بوو له ده ریایه کدا به
 بی که ناره و رزگار بوونیشی نیه... سامی سوور بوو له
 سهر نه وه ی نهینی خوی لای یه کی له هارپی دلسوزه کانی
 بدرکینیت که هاوده می خوی بوو به لکو چاره سهریکی بو
 بدوزیتته وه... به لکو رزگاری بکات له و دوزه خه که بهرگه ی

ناگریت... بۆیه بۆ ئەو مەبەستە چوو بۆ لای یەکی له
 هاوڕێ دێرینه کانی که هاوڕێ می خۆی بوو، بە لکو
 چارەسەریکی بۆ بدۆزیتەوه، هاوڕێکەشی بە دلخۆشیەکی
 زۆرەوه پیشوازی لی کرد و، لۆمە ی کرد بە هۆی پێچرانی
 پەییوەندیانەوه... سامی هەموو بە سەرھاتی خۆی بۆ
 هاوڕێکە ی گێرایەوه که بەهۆی ئەو حەشیشە ژەھراویەوه
 چی لی بە سەرھاتوو، داوای یارمەتی لیکرد تا پرزگاری
 ببیت لەو حەشیشە نەفرینە، کاتی قسەکانی تەواو کرد،
 هاوڕێکە ی پیتی ووت: من شتیکم پێیە هەموو ئیش و
 ئازارت هیور بکاتەوه! تەنها دەست درێژ بکە و چاوت
 بنوقینە و بۆ ساتیک چاوەروانبە... سامی بە سەرسامیەوه
 ووتی: چی دەلییت؟ من له حالەتیک ی زۆر خراپدام و کاتی
 گالتەو سوعبەت نیە.

هاوڕێکە ی ووتی: گالتە ناکەم، ئیستەش ئەنجامەکی
 دەبینیت... که سامی دەستی درێژ کرد و چاوی نوقاند
 ،هاوڕێکەشی دەرزیه کی (هیۆین) ی یا له بالی، کاتی

سامی چاوی کرده وه، هاورې (ناموژگاريکه ر) له که ی هه موو
هیروینه که ی له لاشه یدا خالی کرده وه...

له گهل پیدانی نه و (هیروین) ه دا سه رته ی نازار و
مهینه تی نوی دهستی پیکرد به نیسبه ت سامی یه وه... له و
روژه وه سامی موعتاد بوو به (هیروین) ه وه، نه یده توانی
دهستبرداري بیټ، کاتی به کاری نه ده هیئا ههستی به
نازاریک ده کرد که خدريک بوو ئیسکه کانی کلورده بوون و
نه ی ده توانی بهرگه ی بگریټ... سامی هه رچی
کو کرد بوو یه وه بو (هیروین) خه رچی کرد... دهستی کرد بوو
به قه وژکودن له که سوکار و هاوریکانی، نه وانیش
راسته قینه یی شته که یان نه ده زانی، به لکو ماله که شی
خسته ره ه نه وه.

کاتی حاله تی ته ندروستی به ره و خراپتر چوو خرایه
نه خوشخانه، دواي ماوه یه که له نه خوشخانه هاته دهره وه تا
سهر له نوی بگه ریته وه بو ماده هو شبه ره کان... چه ند
جاریک ده چووه نه خوشخانه به لام سودی نه بوو.

شه وټيکيان نه پتوانی بهرگدی نازاره که بگریټ له
له شیدا به هوی پتویستی بوونی به (هیرۆین) هیچ
پاره یه کیشی نه بوو تا نه و ژهره بکوژی پی بگریټ، به لږم
هر دهبی به هر نرخیك بیت نه و شوه (هیرۆین) په یدا
کات... له و کاته دا باوکی له سه فدر بوو، له و ماویده دا
هه لسوکه وتی سامی شهړه نگیزانه بوو وای لیده کرد له
پیستی مړوخی و ناده می خوئی ده چوویه دهره وه

نه و شوه کثومات و خفه تناکه تا پاده یه ک مانگه
شو بوو ، سامی له ژووره کدی هاته دهره وه و ویستی
هستی به کاریکی خراب و مه ترسیدار... سوور بوو له
سر نه وای زیږ و نالتونی دایکی بدزیت تا (هیرۆین) ی
پی بگریټ، چونکه به ته وای نارامی نه ما بوو... بویه
سامی له سر خو پښت به ره و ژووره کدی دایکی،
دولابه کدی کرده و هندی له خشله کانی دایکی دزی تا
بیفروشی و (هیرۆین) ی پی بگریټ.

دایکی به دنگی دولابه که خبه ری بوو وه و
شه به حیکی له ژووره که یدا بینی که ده جولیتته وه، پر به

بینینی هاواری کرد (ئەوه دزه... ئەوه دزه) کۆرەکش
 بەرەو لای دایکی پزیشت لە کاتیکیدا دەمامک بە
 روخساریهوه بوو ، دەمه پاکیزهکە دایکی بە دەستە پیسه
 تاوانکارەکە خۆی گرت، پاشان خستی بە سەر زهویدا،
 دایکیشی لە تاو ئەو ترس و تۆقاندنەدا کەوت بە زهویدا...
 سامیش رای کردو بۆی دەرچوو.

لەو کاتەدا برا بچوکهکە بە دەنگی دایکی خەبەری
 بوویهوه و بە پەله هات بۆ فریاکەوتنی تا ئەو دزه سەرتاپا
 ڕەشە بینیت بۆیه دواي کەوت تا بیگریت، ئە ئەنجامدا
 توانی بیگریت و هەردووکیان هەلگژان بە یەکتیدا، بە
 راستی سەتەکان ناپەخت و جەرگ بڕ بوون... دیارە سامی
 ئیشەکە ئاشکرا دەیت ئەگەر براکە دەرستگیری بکات،
 بۆیه شەیتان وەسوسەسە بۆ دروست کرد گورزێک
 بوەشینیتە براکە، سامی چەقۆیهکی کرد بە سنگی
 براکەیدا تا ڕزگاری بیت لە براکە و ئە فەزیحەتەکە... بە
 زێڕو خشلەکانەوه رایکرد... بەلام خۆی گەورە ئە بۆسەدایە
 بۆی... ئۆتۆمبیلەکانی پۆلیس لە گەڕان و دەوریە ئاسایی

خویاندا بوون... یه کی له پوښه کان سامی بیني که به
په له له مال هاته دهره و خهريک بوو ده کهوت به زه ویدا و
سندوقيکی گه وره شی پییه، بویه گومانی لی په یدا کرد و
دهست به جی چووه سه ری و دهستگیری کرد...

دوای نه وه کوره بچوکه که یان گه یانده نه خوشخانه،
به لام مال نارایی له زیان کردبوو... پوچه بیتاوانه که شی
به رزه فر بوو بوو به هوئی نه و چه قویانه وه که ناراسته ی
جدهسته پاکه که ی کرا له لایه ن نزدیکترین که سه وه لی ی که
برا گه وره که ی بوو.. هه موو کات خواردن و خواردنه وه ی له
گه ل ده خوارد و له گه لیدا ده خهوت و پیده که نی له
گه لیدا و ده چووه دهر و ده هاته وه ماله وه له گه لی... بیتاومان
نه وه یه ناسه واری ماده هوشبه ره کان .

دوای لی کوښینه وه ی وردی دوسییه که... به راستی
هه والیکي چاوه روان نه کرابوو بو نه و خیزانه... چونکه
تاونبار و بکوژ (سامی) کورپانه و قوربانیه که ش دایکیان
و کوره که و ماله دزراوه که یه.

بڼه دایکه بهرگه ی نهو کوښته ی نه گرت و که و ته
 نار چېنگا به نه خوښی و همیشه پیشه ی گریان بوو،
 گریانې حسرت و په شیمانی و نازار پیکه وه بڼه (سامی) و
 کوږه نازداره که ی، که ناینده ی دنیاو قیامه تیشی فو تاند و
 له بهر چاوی خه لکیدا بوو به کوږیکې تاوانباری فو و تاوی
 دزی سهره پږ...

سامی زږر گریا... خه فته ی ده خوارد و په شیمان بوو له
 سهر رابردوی... به هو ی حه شیش و تلیاکه وه همووشتیکی
 له ده ست دا... دینی له ده ست دا... وه زیفه که ی له ده ست
 دا... ته ندروستی له ده ست دا. خیزانه که ی له ده ست دا...
 له سهر و همو و نه مانه شوه خوښه ویستری و نازیزترین
 که سی خو ی کوشت، به و دوو ده سته تاوانباری برا که ی
 خو ی کوشت... سامی په وانده ی نه خوښخانه کرا
 بڼه چاره سهر کردنی حال ته ی موعتاد بوونه که ی به لام له گه ل
 نه وه شدا بهر ده وام نه وه له بهر چاوی وون ناییت که برا
 بچو که که ی خو ی کوشت و همو و ژیانې خو ی ویران کرد
 به هو ی ماده ی بیته و شکره وه... ده ی خاوه ن هو شه کان په ندو

ناموژگاری له م به سه رهاته وه وه ریگرن (فاعتبروا یا اولی
الابصار) ..

لاويک چاوديزی خواى گه وړه گرتیه وه

نهم چېړه که تان له ریځه ی بانگخوازیکی
 متمانہ پیکراوی باوړپ به خواوه بو ده گټپمده... باسی لاويک
 ده که ین نکولی له ناینه که ی ده کات و په وړه رد گاری خوی
 فده را موش کردووه و بیتاگا بووه له خویشی... له خراپی و
 سهره پویدا به نمونه باسیان ده کرد، هه تا به هو ی نه ووه
 که نازاری زوری خه لکی ده دا خه لکیکی زور دوعایان لی
 ده کرد که به هیلاکا بچیت و تیا بچیت تا رزگاریان بیت
 له خراپه کانی.

هه ندی له بانگخوازن ناموژگاریان ده کرد به لام وری
 نه ده گرت، گوی ی نه ده گرت لیان، له ناو تاریکیه کانی
 شه هوت و تاره زوودا ده ژیا... یه کی له بانگخوازن چو بو
 لای و نه و بانگخوازه که سیکی کاریگه ری راسته وخو بوو
 چند ناموژگاریه کی کرد هه تا هی نایه گریان و وا گومانی
 دهبرد که هاتووه به دهم بانگه وازی خواو
 پیغه مبه ره که یه وه ښه به لام سودی نه بوو، دیسان وه خوی
 لی ده هاتووه وه نه و هی چیشی نه بیستیت... نه ییده زانی

مزگهوت چیه ، به لکو له پړژۍ هینیشدا... دواى عیسا له
 گه ل پېړنکې وه کو خویدا ده چووه دهره وه و که میځ پیښ
 بهر به یان ده گه پرایه وه و پاشان به دریژای پړژ ده خهوت ،
 وازی له فەرمانبهری و کاره که ی هینابوو... له م دنیاو له و
 دنیا شدا تاپول (افلاس) بوو بوو، دایکې هه میشه چا و به
 فرمیښکه وه ده بوو بو پښه پړژۍ و واقعی کور که ی به لکو
 زور حهزی ده کرد که بمر دایه .

به دهم گورانیه وه ده خهوت و هر به وه یش خه بهری
 ده بوویه وه... چندين وینه ی سیکی و پړوشت نرمی له لا
 بوو.. که نیمانی خه لکی شاره که ی له ناو ده بات.
 به لکو ده رکه وتبوو که مو عتاد بووه به ماده
 هوشبه ره کانه وه و عقل و پړوحی مه ست بووه..

سهره پړیبه که ی به رامبه ر به خوا دریژای کیښا بوو ،
 خواى گه ورهش موله تی پیدا بوو... تاوانه کانی زور بوو بوون
 و پړزی خواى گه ورهش ده وره ی دابوو، گوپی له هه موو
 شتیځ ده گرت بیجگه له قورنانی پیړز، وه له هه موو
 شتیځ تیډه گه یشته نه ها له ناین و دینداری دا نه بیته...

حەزی له هەموو شتێک بوو تەنھا زیکری خواو ئەو جوړە
شتانە نەبیت.

سبحان الله دلّ چۆن سەرگەردان دەبیت ئە گەر خوا
نەناسیت... سبحان الله چۆنە هەست و نەست بێناگاو گێل
دەبیت ئە گەر پشت بکاتە خوای گەورە... پۆڕە ڕەشەکانی بە
تاوان و سەرپێچی دەبردە سەر، یەکی له بانگخوازە پیاو
چاکەکان بیری له ڕینگایەکی خوش دەکردووە تا ئەو
سەرگەردانە بێنیتەوه ڕینگای راست، که بەراستی
ڕینگایەکی داھینراو بوو، من لیڤەدا نامۆژگاری
بانگخوازان و شاگردانی زانست و نامۆژگاریکاران دەکەم
که ڕەچاوی ئەو شێوازە بکەن، ئەویش ڕینگای بە دیاری
پێشکەش کردنی کاسیت و سیدی ئیسلامیە که له
مالەکانداو له ئۆتۆمبیلەکاندا هەبیت... کاسیت و سیدی
ئیسلامی که زانست و سەدا و کاریگەری قسەکەر
دەگوازیتەوه بۆ گۆیگر... بۆیە چەند کاسیتێکی پێشکەش
بەو لادە کرد که کاریگەریبون، ئەویش وەری گرت و
خستیه ئۆتۆمبیلەکیەوه و گویی نەدەدا بە گۆیگرتن

لییان.. گویێ لە گۆرانی و شتی بێ کەلک دەگرت و بە
 پێنگای خراپدا گوزەری دەکرد... پاشان ویستی کاسییتیکی
 ئیسلامی تاقی بکاتەوە و گویێ لێ بگریت، تا بزانییت ئەو
 جوۆرە کەسانە چۆن قسە دەکەن و شیوازی ووتار و
 قسە کردنیان چۆنە کاسییتە کە دەستی کرد بە ناردنی
 شەپۆلە زیندووەکانی ئیمان لە هەوايەکی راستگۆیانەدا
 راستەوخۆ بە کاریگەری و دڵسۆزی و بە شەپۆلێک کە
 پانتاییە کەمی پەيامیکی نەرمە بۆ گۆیگرانی.

لاوە کە گویێ لە شریته کە گرت، ووتارە کە باسی ترسان
 لە خوای گەورە دەکردو هەوائی ئەوانە کە لە خوا
 دەترسن... قسەکان گەیشتنە دڵی لاوە کە و لە دڵیدا
 سەقامگیربوون.. شریته کە کۆتایی هات و لاوە کەش خۆی
 نامادە باش کرد و پێداچوونەویکی خۆی کرد لە گەڵ
 خوای گەورەدا و هاتەو بە خۆیدا و دەستی کرد بە لێدانی
 کاسییتی دووهم... کاسییتی دووهم باسی تەوبە کردن و
 تۆبە کاران بوو، لاوە کە بیری لە پابردووی خەفەتاوی و
 گریانای خۆی دەکردەو، بەردەوام گویێ لە شریته کە

له شاری (دهمام) نزيك بويهوه، خهريك بوو كوټوټلې
ټوټو مېيله كې بونده كرا بو هوې كاريگهري ټو شه پوله
نيما نيه وه كه به ته واوي هيټا بويه له رزين...
چوه شاره كه و پيش ته وهش ټيمان چوه بوه دلپه وه...
ژيان له ديدو بو چونيدا گوړا، به تيروا نينيكي به نديه كي
توبه كاره وه ته ماشاي دنياي ده كرد كه پيشتر وه كه سينيكي
سهرسه خت و سهره رڼ ده يروانيه دنيا.

سهرتا چووه مزگه و تهوه و ژيانیکی نویی به نویژ دهست پینکرد و دهستی کرد به تهمه نیکی نویی ﴿وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (الاسراء) واته (وه بلی ئایینی راست هات و ئایینی ناههق و به تالنه ما و رۆشت، به راستی به تال هه میسه له ناو چووه) گه پرایهوه بۆ ناو کەس و کاری به بی زیانی و به دهسکه و تیکی مهزنهوه... بی زیانی له تاوانه کانی و دهسکه و تنی په رستشه کان... چووه مالهوه به روخساریکوهه جیا لهو روخسارهی که پیی هاتبووه دهروه، چونکه به روخساریکی تاواناوی و گوناھ و سهرکه شیهوه هاتبوویه دهروه و به روخساریکی سپی و نوری و په رستش و تهوبه و گه پانهوهوه گه پراوه تهوه.

که سوکاری سه رسام بوون (فلان کهس نهوه چیت به سهر هاتووه؟ چی روویداوه؟) باسی مهزنترین رووداوی ژيانی خوئی بۆ کردن: گه پامهوه بۆ لای خواو تهوبه م کردو ئاشنا بوو به ریگای گه پانهوه بۆ لای خوا... چاوه کانی پر

بوو بوون لە فرمىسك و ئەوانىش لە خۆشياندا دەستيان
كرد بە گريان...

بەللى فرمىسكى خۆشى و شادى.

طفح السرور علي حتى انني *

من عظم ماقد سرنى ابكاني.

واقتە: خۆشى لىوان لىوم بوو بوو ھەتا *

لە مەزنى نەر خۆشیدەدا منى ھىنايە گريان.

مالەكەيان پووناك بوو بوویەو و خەلكىش پىرۆزبايان

لە تۆبەكارەكە دەکردو مژدە بىت لى ی بۆ تەوبەکردنى و

گەراندەو بۆ لای خوا...

خوای گەرە لە فەرمودەيەكى قودسیدا دەفەرموى (يا

ابن ادم انك ما دعوتني و رجوتني الا غفرت لك ما كان

منك و لا ابالي: يا ابن ادم لو بلغت ذنوبك عنان السماء

ثم استغفرتني غفرت لك و لا ابالي يا ابن ادم لو اتيتني

بقراب الارض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لايتك

بقرباها مغفرة) رواه الترمذى

واتە (ئەي نەوێ ئادەم بىگومان تۆ ھەركاتى لە من

پارايىتەو و داوات لە من کردبىت لە ھەموو گوناھەکانى

تۆ خوش بووم و گویشم نه یاوه تی، نهی نه وهی ئاده م نه گهر
گونا هه کانت گه شتبه ئاسمانیش پاشان داوی لیخوش
بوونت لی کردیم، لیخ خوش بووم، و گویم نه یاوه تی، نهی
نه وهی ئاده م نه گهر به پانتایی زهوی به گونا هه وه هاتبیست
بۆ لام و پاشان گه شتبیست به من و هیچ هاوه لیکت بۆ
من دانه نابیت منیش به رادهی نه وه دیم بۆ لای تۆ به
لیخوش بوونه وه)

شباب عادوا الى الله

